

Risto Raunio

Suomen Ammattiluontokuvaajat SAL ry on pieni erikoisalan yhdistys, jonka jäsenet ovat tehneet intohimostaan ja osaamisestaan täysi- tai osa-aikaisen ammatin. Pohjoismaissa vastaavanlaisia yhdistyksiä ovat Ruotsin Naturfotograferna (N) ja Norjan Norske Naturfotografer (NN). Nature Exposed -kirjan toisessa numerossa reilut parikymmentä aktiivista SAL:n jäsentä kertoo valokuvauksestaan. Kaksikielisen julkaisun avulla haluamme esitellä yhdistystämme ja sen jäseniä myös kansainvälisesti.

Professional Nature Photographers of Finland SAL is a small, specialised association whose members have turned their passion and expertise into a full- or part-time profession. Similar organisations in the Nordic countries include Naturfotograferna (N) in Sweden and Norske Naturfotografer (NN) in Norway.

In this second issue of the Nature Exposed book, more than twenty active SAL members share insights into their photography. Through this bilingual publication, we aim to introduce our association and its members to an international audience.

ISBN 978-952-88-0918-0

Ammattiluontokuvaajat

Nature Exposed II Suomen Ammattiluontokuvaajat SAL ry

Ammatti-
luonto-
kuvaajat

Nature Exposed II

Suomen Ammattiluontokuvaajat SAL ry

Nature Exposed II

Toimitus | Editors: Elina Nuortie, Minna Lindroth & Katja Ronkainen
Graafinen suunnittelu | Graphic design: Jussi Leppänen | Neogen Design Oy
Tekstit & kuvat | Text & photo: © SAL jäsenet | members
Käännökset | Translations: Minna Lindroth & Elina Nuortie

Kansikuva | Cover: Jari Peltomäki
© Suomen Ammattiluontokuvaajat SAL ry | Professional Nature Photographers of Finland SAL

ISBN 978-952-88-0918-0
Grano Oy 2025

QR-koodien avulla pääset tutustumaan kirjassa esiteltyihin kuvaajiin tarkemmin
QR codes allow you to learn more about the photographers featured in this book

<https://ammattiluontokuvaajat.fi/>

Suomen Ammattiluontokuvaajat SAL ry
Professional Nature Photographers of Finland SAL

Sisältö

Sakari Manninen	Esipuhe	3	Foreword	4
SAL	Ammattilaisten Luontokuvakauppa	6	Professional Nature Photography for All Uses	7
Henrik Lund	Muutos	8	Change	8
Kari Auvinen	Jäätyykö Suomen saaristo tulevaisuudessa?	18	Will the Finnish Archipelago Have Sea Ice in the Future?	19
Risto Raunio	Kylmään ja karuun rakastunut	29	In Love with the Cold and the Rugged	29
Jari Peltomäki	Lapinpöllö – Suomen seksikkäin lintulaji	38	The Great Grey Owl – Finland's Hottest Bird Species	38
Kaisa Peltomäki	Lähemmäksi luontoa	49	Closer to Nature	49
Merja Paakkanen	Kotitunturit	58	My Home, My Fells, My Heart	58
Antti Ontronen	Voimaa luonnosta luontokuvien välityksellä	68	Powered by Nature through Nature Photography	68
Jaakko Ruola	Valokuvilla vaikuttaminen	78	Driving Change with Photographs	78
Markku Saiha	Yhteinen meremme kuviksi	88	Our Sea, Into Pictures	88
Mia Surakka	Tanssi	98	Dance	98
Sakari Manninen	Vapauden ja valon meri	108	The Sea of Freedom and Light	108
Ari Ahlfors	Unajanlahti – tuleva helmi Raumalla?	118	Unajanlahti – a Future Treasure for the City of Rauma?	118
Raimo Sundelin	Ehtymätön arkipelagi	128	The Boundless Archipelago	128
Mika Honkalinna	Oodi lintuperspektiiville	138	An Ode to Bird's-eye-view	138
Rainer Carpelan	Valon kuvaajat	148	Capturing Light	148
Paavo Hamunen	Luontokuvaajan työ	158	Nature and Wildlife Photography as a Profession	158
Jari Heikkinen	Luontokokemukseni - kaakkurin huuto!	169	The Call of the Red-throated Diver	169
Elmeri Juuti	Kermikeidassuon vuodenviertä	178	A Year's Passage on a Kermi Bog	178
Ilkka Korhonen	Saaliita ja saalistajia	188	Prey and Preyers	188
Mikko Oivukka	Luonto-oppaan etsimessä näkyy monimuotoinen luonto ympäri maailman	198	The Diversity of Nature around the World through a Nature and Wildlife Guide's Viewfinder	198
Jukka Lämsä	Voit lähteä Afrikasta, mutta Afrika ei lähde Sinusta!	208	You Can Leave Africa, but Africa Will Never Leave You!	208
Arno Rautavaara	Kuvaajana ja luontokirjojen toimittajana	218	A Photographer and an Author of Nature and Wildlife Books	218
Krista Ylinen	Etuoikeutettu	228	Privileged	228

Content

Mikko Oivukka

Suomen Ammattiluontokuvaajat SAL ry:ssä toimii useita kansainvälisesti tunnettuja ja maailman suurimmissa kuvakilpailuissa palkittuja maamme eturivin luontokuvaajia. He tarjoavat laadukkaita luontokuviaan ja ammattitaitoaan monenlaiseen käyttöön luontoelämyksistä kiinnostaviin esityksiin ja kuvatuotteisiin. Yhdistyksen 60 jäsentä kuvaavat luontoa paitsi Suomessa myös eri puolilla maailmaa, ja monipuolisesta tuotannosta löytyy uusia näkökulmia ja harvinaislaatuja kuvia vaatavaankin tarpeeseen.

Tämä on toinen *Nature Exposed* -julkaisu, ja se valmistuu juhlistamaan yhdistyksemme 20-vuotista tavalta. Tällä kertaa esitellään reilun parinkymmenen jäsenemme (yli kolmasosa jäsenistöstä) kiinnostavia, pitkäaikaisiakin, kuvaushankkeita sekä ajatuksia niiden takana. Hyvin monesta artikkelista välittyy aito huoli

luonnon ja kulttuuriperinnön tilasta sekä niissä viime vuosikymmenien aikana tapahtuneesta muutoksesta. Toisaalta puheenvuoroissa näkyy myös elinympäristöjen säilyttämisen eteen tehty työ ja toivo paremmasta.

Metsä on paitsi arvokas luonnonvara myös olennainen osa suomalaista sielunmaisemaa. Suomen Ammattiluontokuvaajat SAL ry järjesti 1.2.-29.9.2025 Finnfoton gallerioissa kiertäneen "Metsän tuntu" -näyttelyn, joka kertoi, millainen suomalainen metsä on ollut ja millainen se voisi taas olla ilman turboahdettua metsätaloutta.

Lisäksi pyrimme toteuttamaan pohjoismaisesta metsästä kertovan hankkeen yhdessä Ruotsin ja Norjan kollegojen kanssa. Rahoituksen järjestyessä näytämme mm. näyttelyn ja koulutusohjelman avulla, miten teollisen mittakaavan metsätalous uhkaa hävittää viimeisetkin luonnonmetsien sirpaleet. Hanke havainnollistaa metsätalouden vaikutuksia ilmastoon, vesistöihin, lajeihin, maisemaan ja ihmisiin korkealaatuisen monimedialan keinoin. Kerromme myös kestävämmistä metsien käyttötavoista.

SAL on mukana myös keväisin toistuvassa "Anna eläimillekin kotirauha" -kampanjassa yhdessä Finnfoto ry:n ja Suomen Luonnonvalokuvaajat SLV ry:n kanssa. Kampanjalla muistutetaan, että erityisesti lisääntymisaikaan tulee jokaisen

Esipuhe

Sakari Manninen & Elina Nuortie

luonnossa kulkijan ja sitä kuvaavan muistaa vastuunsa. On tunnettava kuvaamansa kohteen tarpeet ja käyttäytyminen, sillä kuva ei koskaan ole tärkeämpi kuin sen kohde!

Ammattiluontokuvaajat tuntevat kuvauskohteensa ja varmistavat, ettei kuvausjärjestelyistä tai -tilanteesta aiheudu häiriötä kohteelle. Harvinaisten lajien kanssa työskennellessä ammattilaisella on asianmukaiset luvat. Ammattiluontokuvaaja toimii aina varovaisesti ja huolellisesti noudattaen reiluja pelisääntöjä. Siksi voimme antaa kuvillemme laatutakuun. Ammattiluontokuvaajan kuvien tai videoiden käyttö on myös eettisesti kestävä arvovalinta.

Inspiroidu *Nature Exposed II* -julkaisun päämäärätietoisista ja aiheelleen omistautuneista valokuvaajista! Lisää kuvia ja palveluita löytyy yhdistyksen verkkosivuston Luontokuvakaupan, Jäsenesittelyjen sekä Palveluhakemiston kautta.

Tutustu niihinkin – ja vaikuta luontokuvalla!

Parhain yhteistyöterveisin

Sakari Manninen

Puheenjohtaja

Elina Nuortie

Sihteeri

Suomen Ammattiluontokuvaajat SAL ry

Foreword

Sakari Manninen & Elina Nuortie

The Professional Nature Photographers of Finland, SAL, brings together many of our country's foremost nature photographers – artists who are internationally renowned and have been awarded in the world's largest photography competitions. They provide high-quality nature images and professional expertise for a wide range of purposes, from photo presentations and nature experiences to visual products. With 60 members photographing nature both in Finland and across the globe, the association's diverse body of work offers fresh perspectives and rare images to meet even the most demanding needs.

This is the second *Nature Exposed* publication, prepared to celebrate our association's 20th anniversary. This time we present the fascinating, often long-term photography projects of more than twenty of our members (over one-third of the association), along with the thoughts behind them. Many of the articles convey a genuine concern for the state of nature and cultural heritage and the changes they have undergone in recent decades. At the same time, they also highlight the work being done to preserve habitats – and the hope for a better future.

The forest is not only a valuable natural resource but also an essential part of the Finnish soulscape. From 1 February to 29 September 2025, SAL organized

the touring exhibition *The Feel of Forest* in Finnfoto galleries, telling the story of what the Finnish forest once was – and what it could be again without turbocharged industrial forestry.

We also strive to carry out a project on the Nordic forest together with our colleagues in Sweden and Norway. With funding, we will use exhibitions and educational programmes to show how large-scale industrial forestry threatens to erase the last remaining fragments of natural forests. The project illustrates the impacts of forestry on climate, waters, species, landscapes, and people through high-quality multimedia. We also present more sustainable ways of using forests.

SAL also participates in the recurring spring campaign *Give Animals Their Peace at Home*, together with Finnfoto and the Finnish Nature Photographers Association. The campaign reminds everyone moving through or photographing in nature that, especially during the breeding season, responsibility must be kept in mind. One must understand the needs and behaviour of the subject, because a photograph must never be more important than its subject!

Professional nature photographers know their subjects and ensure that no disturbance is caused by the arrangements or situations of a shoot. When working with rare species, the professional has the required permits. A professional nature photogra-

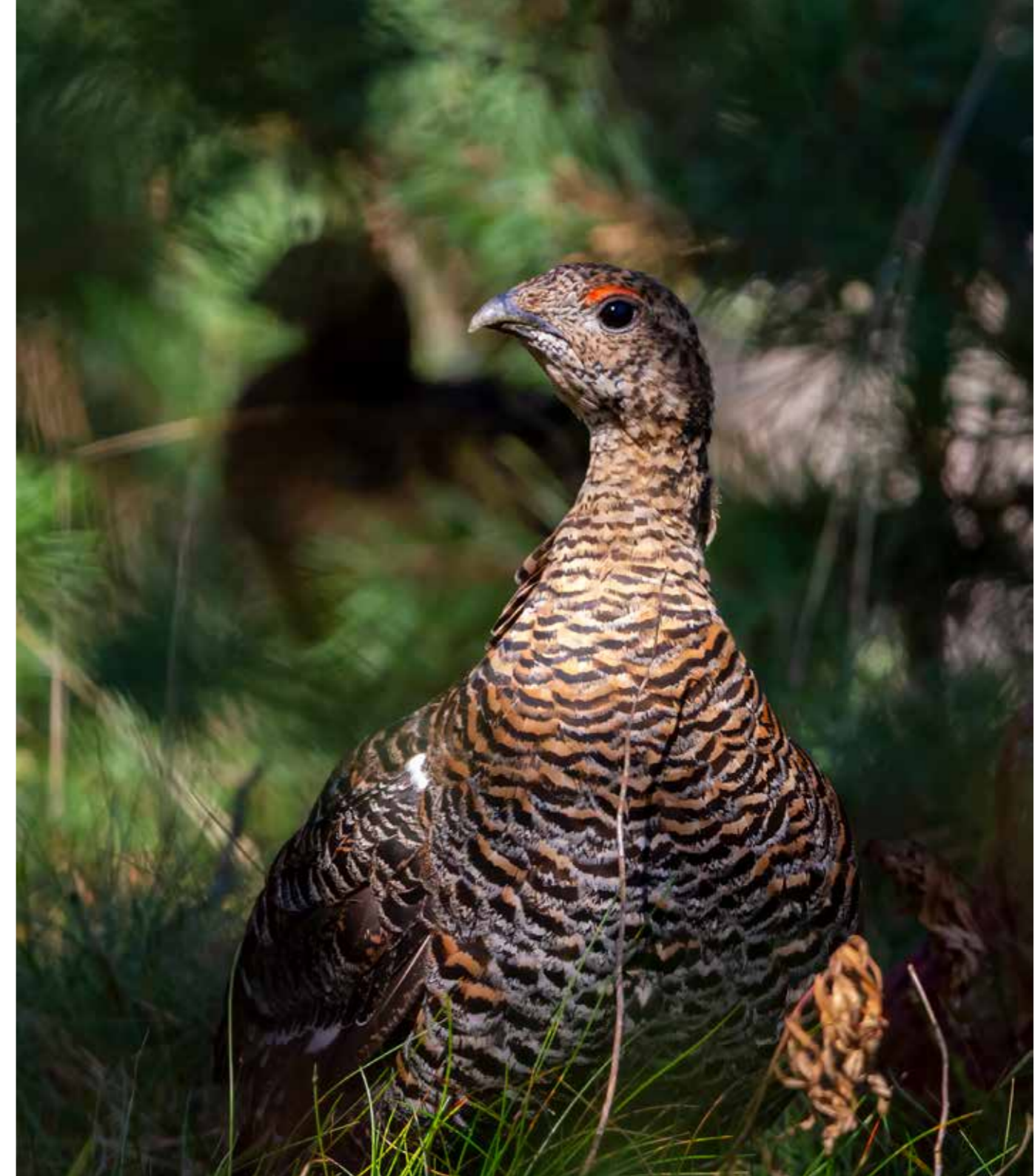
pher always acts with care and caution, following fair rules of conduct. That is why we can provide a quality guarantee for our images. Using a professional nature photographer's photographs or videos is also an ethically sustainable choice.

Be inspired by the determined and dedicated photographers featured in *Nature Exposed III*! More images and services are available through the association's online Professional Nature Photography Store, Member Profiles, and Service Directory.

Explore them as well – and make an impact through nature photographs!

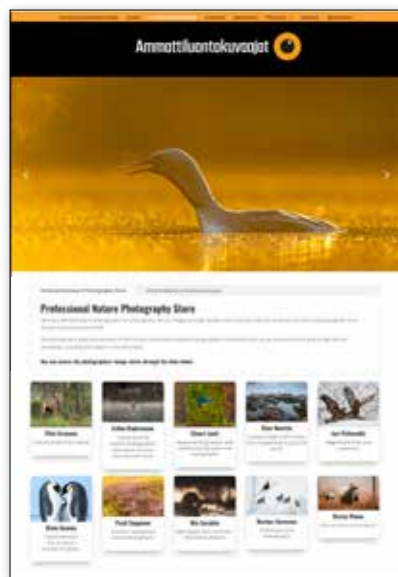
With best regards,
Sakari Manninen
Chairperson
Elina Nuortie
Secretary

Professional Nature Photographers of Finland SAL ry

Sakari Manninen

Ammattilaisten Luontokuvakauppa

Pitkään kysytty Ammattilaisten Luontokuvakauppa on avattu ammattiluontokuvaajat.fi -verkkosivustolla. Luontokuvakaupan kautta löytyy ammattilaisten näkemyksellisiä luontokuvia mitä moninaisemmista aiheista Suomesta ja eri puolilta maailmaa – helposti ja nopeasti. Aiheiden kirjo on laaja kasveista eläimiin sekä kauniista yksityiskohdista ihmisen ja luonnon vuoropuheluun. Yhteistä niillä on ammattiluontokuvaajien laatutakuu ja eettisesti kestävät toimintatavat.

Luontokuvakaupan lisäksi sivuston kautta pääsee tutustumaan myös luontokuva-alan

moniosaajien tarjoamiin muihin tuotteisiin ja palveluihin, kuten vuokrakojuihin, lintu- ja luonto-oppaisiin, alan kouluttajiin, videoammattilaisiin tai luontoaiheisiin perehtyneisiin graafisiin suunnittelijoihin.

Ammattiluontokuvaajien Luontokuvakauppa erottuu muista kuva-arkistoista niin, että siellä tekijät itse voivat esitellä ja myydä kuviaan omista lähtökohdistaan. He saavat hoitaa kuvakauppaa vapaasti itse valitsemallaan tavalla. Ammattilaisten Luontokuvakaupan kynnyks on matala paitsi laadukasta luontokuvaa etsivälle myös sen myyjälle.

Ammattilaisten Luontokuvakauppa kerää Ammattiluontokuvaajien kuvakaupat yhteiselle markkinointialustalle. Sen kautta löytyy runsas tarjonta vaikuttavia luontokuvia erilaisiin julkaisuihin, sisustukseen, hyvinvoinnin ja terveyden edistämiseen, yrityksiin, lahjaksi – ihan kaikkeen käyttöön. Yhdistys ei ota jäsenten kuvamyynnistä välityspalkkiota vaan keskittyy panostamaan sivuston ja jäsentensä kuvakauppojen näkyvyyden ja tunnettuuden lisäämiseen. Tervetuloa monipuoliseen Ammattilaisten luontokuvakauppaan!

Risto Raunio

Professional Nature Photography for All Uses

The long-awaited Professional Nature Photography Store has been launched at ammattiluontokuvaajat.fi. Through the store, you can easily and quickly discover a wide selection of insightful nature photographs by professional photographers – from Finland and around the world. The themes range from flora and fauna to beautiful details and the relationship between humans and nature. All images are backed by a professional quality guarantee and ethically sustainable practices.

In addition to the Photography Store, the website offers access to a variety of other products and services provided by multi-skilled professionals in nature photography – such as rental hides, birding and nature guides, educators, videographers, and graphic designers specialising in nature-related content.

What sets the Professional Nature Photography Store apart from other image banks is that photographers can present and sell their work based on their own approach. They have the freedom to manage their own sales independently. The platform is easy to use – not only for those seeking high-quality nature photos, but also for the photographers offering them.

Risto Raunio

The store brings together independent photography stores run by members of the Professional Nature Photographers of Finland under a shared marketing platform. It offers a rich collection of impactful images for publications, interior design, wellness and health promotion, businesses, gifts – virtually

any use. The association takes no commission on members' image sales, instead focusing on boosting the visibility and recognition of both the website and the individual stores.

Explore the diverse world of the Professional Nature Photography Store!

<https://ammattiluontokuvaajat.fi/nature-photography-store/>

Ammattilaisten luontokuvakauppa
Professional Nature Photography Store

Henrik Lund

Muutos

– mikä vaikuttaa meihin sen hyväksymisessä sekä toteuttamisessa luontokuvaajan työssämme?

Luontokuvalla on mahdollista vaikuttaa voimakkaasti katsojan tunteisiin. Herätetty tunne puolestaan voi toimia keinona saada ihmiset miettimään omaa suhdettaan luontoon ja muihin lajeihin, kuinka eettistä ja kestävää oma toimintamme on?

Olen itseoppinut luontokuvaaja. Lapsesta asti olen kokenut olevani osa sitä kaunista kokonaisuutta ympärilläni, jonka arvostamista isoisäni vahvasti opetti minulle. Pienestä pitäen sain olla mukana maa- ja metsätilan hoitotöissä, myös metsästyksessä ja kalastuksessa, marjastamisessa ja samoilemisessa, pääosin isoisäni seurassa. Nuorena en vielä kuvannut luontoa sillä kameran hankkimiseen ei ollut varaa. Isoisäni toivoi minusta metsästäjää, ja suoritinkin hänen mielikseen metsästäjätkinon. Yritin kulkea hänen mukanaan metsällä asetta kantaen mutta harrastus ei koskaan tuonut minulle sitä hyvinolontunnetta, jonka myöhemmin kameran kanssa luonnossa olen saanut kokea.

Change

What mechanisms affect us in accepting and incorporating change into our work as nature and wildlife photographers?

A nature picture can be an opportunity to stir a viewer's emotions. An evoked emotion is an opportunity to make a person look hard at their relationship with the natural world and other species; how ethical and sustainable is one's behaviour?

I am a self-taught photographer with a strong sense of being a part of a bigger picture, something beautiful that is around me, and that my grandfather taught me to value and appreciate. Since childhood, I was allowed to tag along in the farm and forest work, hunting and fishing, picking berries and hiking in the woods, mainly with my grandfather. I wasn't photographing in my youth as I couldn't afford a camera. My grandfather wanted me to be a hunter like him, and to please him, I completed a hunter's course and tried to walk in the woods with a gun. But this activity was never joyous for me, whereas carrying a camera in nature gives me a sense of well-being.

Nuorena aikuisena 2000-luvun alussa aloitin digikuvaamisen. Alkuvaiheessa kuvasin valtavalla innolla; kaikki se mikä oli tallentunut verkkokalvoilleni ja muistiini kuljettuani yli kaksikymmentä vuotta luonnossa – aikaiset aamut, tunnelmat ja tuoksut olivat nyt esitettävissä kuvan muodossa. Tiesin tarkalleen mitä halusin kuvillani esittää – luontoa kauneimmillaan ilman ihmisen jättämää jälkeä; neitseellistä maastoa ilman sen kummempaa lisävaloa tai muuta konstailua. Spontaneisuus on aina ollut ohjenuorani kuvaamistyössäni. Haluan esittää oman näkemykseni luonnosta juuri niin kuin minä sen koen.

As a young adult in the early 2000s, in the early days of digital photography, I threw myself into photography with gusto. I wanted to put into pictures all I had observed, witnessed, and memorised on my trips outdoors – such as those early mornings, the emotions, and the scents. I knew exactly what I wanted to convey through my photography – nature at its best with no sign of the human animal, the untouched landscape with no extra light or other man-made effects. Spontaneity has been my guiding light in photography. I want to show nature precisely as I see it.

Mitä enemmän ikää ja kokemusta on kertynyt sekä kuvaamisesta että elämästä, olen huomannut, että voidakseni oikeasti kommunikoida kuvilla en voi rajata ihmistä pois luontokuvista. Voimme yrittää kaunistaa ympäristöä jättämällä pois ihmisen luomat rakennelmat kuvissamme, mutta samalla ummistamme silmämme suurimmalta pedolta ekopyramidin huipulla eli itseltämme. Jos siis haluan välittää kuvillani tietoa ja ääntä luontomme puolesta ja vaikuttaa toisten ihmisten tunteisiin, en voi sulkea pois muokkaamaamme ympäristöä tai tekojemme seurauksia luonnossa. Sekä ilmasto että ympäristömme muuttuvat rajulla tahdilla aivan silmiemme edessä. Ammatti-luontokuvaajina meillä on suuri vastuu tuoda tätä muutosviestiä kuviemme kautta esille.

But as I age and gain more experience in life and photography, I realise that to communicate truthfully with my images, I cannot leave people out of my nature pictures. We can try to make the landscape prettier by omitting man-made constructions from our photographs, but that equals shutting our eyes against the biggest predator on top of the pyramid – ourselves. And so, if I want to communicate information and give a voice to our natural environment and cause people to feel for it, I cannot cut out the changes we have made to our environment or the consequences to the natural world of our actions. The natural environment and the climate are in a cycle of radical changes right in front of our eyes. As photographers, we carry a responsibility to communicate this message of change with our images.

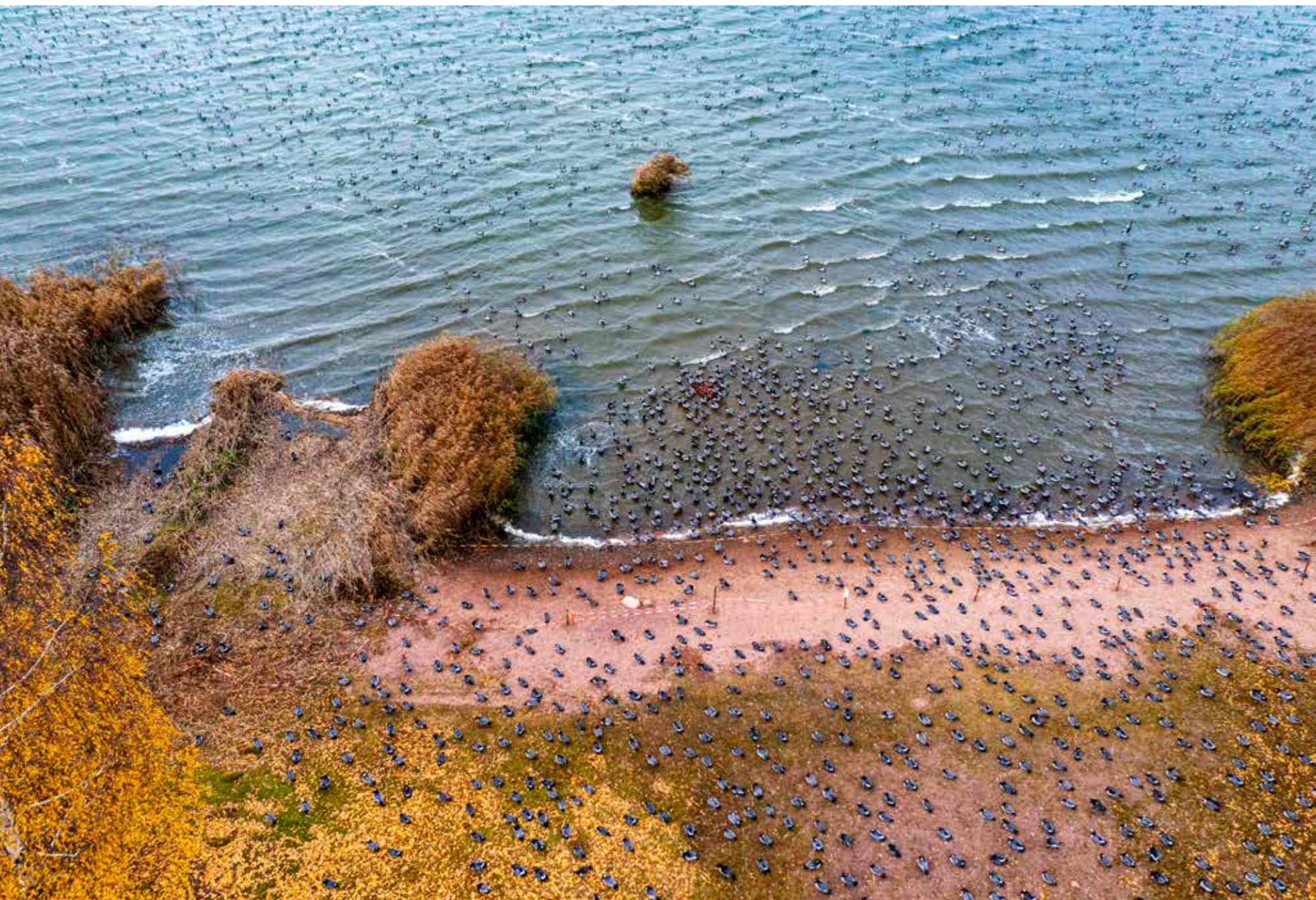

Viimeisinä elinvuosinaan isoisäni jätti kiväärinsä visusti naulakkoon mietittyään hyvin kriittisesti omaa toimintaansa nuorempana miehenä. Häneltä olen saanut suurimman tunnustukseni: "Henrik – olen sinusta ylpeä, kun jo nuorena tiesit vaihtaa kiväärin kameraan. Toiminnallasi ja kuvillasi voit näyttää monelle muulle sellaista, mitä he eivät useinkaan pääse kokemaan luonnossa."

Tässä kuvasarjassa ihminen ei ole näkyvästi läsnä mutta epäsuorasti hyvin vahvasti. Graafisuutta sekä sommittelua vaalin aina kuvissani – ne tekevät kuvasta kuvataidetta.

My grandfather gave me the best recognition I could ever get. In his last years, when he too had already abandoned his gun and was quite critical of his past behaviour, he told me, "Henrik, I am proud of you for your decision to change your gun to a camera, a decision you knew to make already as a young boy. With your actions and pictures, you can show many people something that they rarely or never get to experience for themselves in nature."

People are not visibly present in this series of pictures, but indirectly they are, even more so. I always pay attention to the graphic elements and composition in my photography – they are what makes a picture visual art.

Olen kuvannut lähiluontoani itäisen Uudenmaan Lapinjärvellä, joka on myös synnyinseutuni, vuodesta 2004 lähtien. Ajatukseni luontokuvauksesta aikuisena lähti nuoruuden haaveesta. Olen pienestä pitäen liikkunut paljon lähiluonnossa ja sain lapsena kasvaa isovanhempieni metsissä ja pelloilla – mukana kaikessa mitä pientilallisen perinteisiin kuuluu. Kokeilin myös nuorempana metsästystä, mutta kävi aika nopeasti selväksi että se ei ole minun juttuni. Isoisäni, nuorena kova metsämies, sanoikin viimeisinä elinvuosinaan että “oletpa sinä valinnut fiksun harrastuksen – nyt paljon suuremmalla yleisöllä on mahdollisuus kokea ne mieleenpainuvimpia hetket luonnossa kuviasi kautta”. Tämä antoi lisäarvoa valinnalleni, olinhan oppinut paljon luonnon arvoista juuri isoisältäni.

Olen aina pitänyt spontaaniudesta kuvauksessani – vuodenajat määräävät pitkälti kuvattavat aiheet, ja olen aina “saarnannut” lähiluonnon merkityksestä luontokuvauksessa. Parhaat otokseni olenkin ottanut kotikunnan

rajojen sisäpuolella. Aina ei siis tarvitse lähteä merta edemmäs kalaan.

En voi sanoa että olisin erikoistunut mihinkään tiettyyn kuvauksessani – olen aikalalla kaikkiruokainen. Eläimet elinympäristössään ovat kuitenkin osoittautuneet konseptiksi joka on osaltani aina toiminut paremmin kuin äärimmäiset lähikuvat. Näen myös luonnossa erinäisiä muotoja ja kuvioita, jotka helposti tarttuvat kuva-aiheiksi. Kartat ja topografia on aina kiehtonut minua, joten ei ihme että ilmasta otetut kuva-aiheet ovat myös astuneet esiin paljon kuvissani.

I have been photographing my local nature in Lapinjärvi, Eastern Uusimaa – my birthplace – since 2004. My idea of nature photography as an adult grew from a dream I had in my youth. I have spent a great deal of time in the nearby countryside since I was a child, growing up in my grandparents’ forests and fields, taking part in everything a smallholder’s traditional

way of life entails. In my younger years, I also tried hunting, but it quickly became clear that it wasn’t for me. My grandfather, an avid hunter in his youth, said during the last years of his life: “You’ve chosen a wise hobby – now a much wider audience has the chance to experience the most memorable moments in nature through your photographs.” That gave extra value to my choice, as I had learned so much about the values of nature from him in the first place.

I have always valued spontaneity in my photography – the seasons largely dictate my subjects, and I have always “preached” about the importance of local nature in nature photography. In fact, my best shots have been taken within the boundaries of my home municipality. You really don’t always have to go far afield to find something worth photographing.

I can’t say I’ve specialised in any one subject – I’m versatile in my subjects. However, animals in their natural environment have always worked better for me than extreme close-ups. I also see various shapes and patterns in nature, which often turn into photographic subjects. Maps and topography have always fascinated me, so it’s no surprise that aerial perspectives have become a recurring element in my images.

www.lundfoto.com

Henrik Lund
+358 40 540 0876
henrik.lund@lundfoto.com

instagram: [lundfotowildlife](https://www.instagram.com/lundfotowildlife)

Kari Auvinen

Jäätyykö Suomen saaristo tulevaisuudessa?

Häviääkö perinteinen saaristolaiskulttuuri?

Will the Finnish Archipelago Have Sea Ice in the Future?

Will the traditional archipelago culture disappear?

Etenevä ilmastonmuutos on heikentänyt ja lyhentänyt merkittävästi Suomenlahden jäätalvia. Muuttuneet olosuhteet ovat muuttaneet myös pääkaupunkiseudun merenrannoilla elävien lintujen käytöstä ja tuoneet alueelle myös kokonaan uusia eläinlajeja.

Due to the advancing climate change the sea ice season has weakened and shortened significantly in the Gulf of Finland. With the changing conditions, the behaviour of birds living in the coastal areas in the capital region has also altered, and new species have arrived.

Olen asunut lähellä merta 60-luvulla asti pääkaupunkiseudulla. Jo alakouluikäisenä luistelimme ja hiihimme meren jäällä. Vielä viime vuosisadalla Suomenlahti jäättyi välillä kokonaan ja Utöstä eteläänkin saattoi liikkua jäällä. Viime vuonna ainoastaan sisäsaaristossa

oli jonkinlainen jääpeite. Olen liikkunut ja valokuvannut talvista merta melkein puoli vuosisataa, ja yhä vaikeampi on löytää Suomenlahdelta ja Selkämereltä kiintojäättä tai lumi- ja jäävalleja. Eipä ole paljon luntakaan. 2010-luvulla oli parina jäätalvena onneksi mahdollisuus saada tunnelmallisia talvimaisemia.

I have lived close to the sea in the capital region since the 1960s. As small children, we were skiing and skating on the sea ice. In the previous century, the Gulf of Finland could freeze entirely, and fast ice could reach Utö island in the southwest. Lately, only the inner

archipelago near the coastline had some sea ice. I have travelled and photographed the winter sea for almost half a century. It has become increasingly difficult to find fast ice or pack ice on the Gulf of Finland or the Bothnian Sea. There isn't much snow either. Luckily, the

2010s saw some sea-ice winters, and I could create pictures with proper winter moods.

Kuvaan pääasiassa kevyellä valokuvauskalustolla enimmäkseen maisemia, joissa voi olla eläimiä tai ihmisiä kulttuurimaisemassa. Valokuvaan erityisesti merellä mieluiten rospuuttoaikana, jolloin mielestäni on paras

aika tavoitella tunnelmallisia ja mielenkiintoisessa valossa tallennettuja kuvia. Jonkin verran kuljen myös Saimaan alueella. Liikun kävellen, hiihtäen, autolla, veneellä, moottorikelkalla tai saariston yhteysaluksilla. Illat,

aamut, lumisateet ja muut vaikeat säät ovat houkuttelevia. Valokuvat jään reunalla sijaitsevista saaristolaiskylistä kertovat ilmaston ja elinolosuhteiden muuttumisesta. Voiko enää verkkokalastaa jäällä?

My photo gear is relatively lightweight, and I photograph mainly landscapes; animal or people in cultural landscapes. I like to photograph at sea during the ice break season because I find it the most rewarding time to

chase attractive light conditions and moods. I also spend some of my time in the Lake Saimaa region. Traversing on foot and skis, by car, boat, snowmobile, or the island ferries, I find evenings and mornings, blizzards and other

bad weather conditions the most tempting opportunities. Pictures of island villages on the edge of the sea ice have stories to tell about the changing climate and living conditions. Is there any future for fishing with nets under ice?

Asuinpaikallani Espoon rantaraitin tuntumassa olen kulkenut koiran kanssa muutaman kerran päivässä ja valokuvannut vuodenaikojen muuttumista sekä eläinten ja kasvien kehittymistä. Kauriit ovat ilmestyneet aivan ihmisasutuksen keskelle. Aikaisemmin etelään muuttaneet linnut ovat jääneet talvehtimaan. Valokuvaajienkin määrä on myös lisääntynyt, joskus jopa tungokseksi. Hylkeetkin uivat jo aivan Espoon sisäsaaristossa.

Olen kouluttautunut valokuvaaja, ja suorittanut valokuvakursseja myös Euroopassa. Lehti- ja mainoskuvaus on ollut ammattinani yli 40 vuotta, lisäksi olen toiminut valokuvauksen tuntiopettajana ja pitänyt esitelmiä. Läpi kaiken mukana on kulkenut myös kuvaaminen luonnossa. Olen pitänyt valokuvanäyttelyitä ja

ollut mukana yhteisnäyttelyissä. Erityisesti kehystettyjen, itse vedostettujen valokuvavedosten tekeminen on ollut erikoisalaani. Luontokuviani on julkaistu useissa kirjoissa, lehdissä, julisteissa, etiketeissä, levykansissa ja tienvarsimainoksissa. Ottamani luontokuvan pohjalta tehtiin 2017 Suomen 100-vuotisen Itsenäisyyden Luonnon Juhlaraha ja kahden euron kolikko.

<https://ammattiluontokuvaajat.fi/auvinen-kari>

Kari Auvinen
+358 50 554 1001
kariauvinen9@gmail.com

I am out by the sea in Espoo daily, walking the dog and carrying my camera. I photograph the changes in seasons, flora and fauna. Deer are now right in the middle of densely populated areas. Birds that used to migrate south for the winter now stay for the winter. The number of photographers has grown, and it gets crowded at times. Seals swim in the inner archipelago, in coastal waters.

I am a trained photographer and have attended photography courses in continental Europe. I have been a professional press and commercial photographer for over 40 years, teaching photography and giving picture presentations. Nature photography has always been part of my repertoire. I have exhibited my work alone and in collectives, and I am proficient in the printing and framing processes. My work has been featured in many books, magazines, posters, labels, album covers, and billboards. One picture is on an anniversary coin minted in 2017 to celebrate Finnish nature as part of a collection of Finland's 100 years of independence coins.

Risto Raunio

Kylmään ja karuun rakastunut

In Love with the Cold and the Rugged

Vaikuttava luontokuva herättelee katsojaansa näkemään, millaisen peruuttamattoman muutoksen edessä arktinen ja antarktinen luonto on.

An effective nature and wildlife picture has the power to jar a viewer into seeing the irreversible changes facing the arctic and antarctic nature.

Urani ammattiluontokuvaajana ei ole pitkä, mutta aktiivisena luontokuvaajana se on usean vuosikymmenen mittainen. Hyppy digiaikaan toi mukanaan pirstysruiskeen sekä ennennäkemättömät mahdollisuudet. Samalla myös valokuvaamiseni tavoitteet selkeytyivät.

My career as a professional nature photographer hasn't been long, but I've been an active nature photographer for several decades. The leap into the digital age gave me a boost and opened up unprecedented opportunities. At the same time, the goals of my photography became clearer.

Olen rakastunut kylmiin ja karuihin olosuhteisiin. Niitä kiertäessäni hämmästyin aina uudelleen miten ankarissa, mutta samaan aikaan upeissa maisemissa villi ja kesytön luonto elää, ja millaisiin olosuhteisiin luomakunnan uusi sukupolvi syntyy. Vuosien mittaan on myös käynyt selväksi, että rakkauteni kohteet eteläisen napapiirin eteläpuolella sekä pohjoisen napapiirin pohjoispuolella ovat juuri niitä herkkiä alueita, joissa ilmastonmuutos aiheuttaa suurinta tuhoa – tuhoa, josta kaikki lajit kärsivät ja johon kaikki eivät koskaan ehdi sopeutua ennen sukupuuttoon kuolemistaan. Tajusin, että laadukkaiden valokuvien tarjonta näiltä alueilta ei ole ylenpalttista ja siksi päätin keskittyä niihin.

I've fallen in love with cold and desolate environments. As I travel through them, I am constantly amazed at how wild and untamed nature survives in such harsh yet stunning landscapes, and in what conditions the new generation of creatures is born. Over the years, it has also become clear that the areas I love, both south of the Antarctic Circle and north of the Arctic Circle, are the very regions where climate change is causing the most destruction – destruction from which all species suffer, and to which many will not have time to adapt before becoming extinct. I realized that there is not an abundance of high-quality photographs from these areas, so I decided to focus on them.

Kiinnostukseni eteläisellä pallonpuoliskolla kohdistuvat valtaviin jäätikkömaisemiin, isoihin merinisäkkäisiin, sekä etenkin pingviineihin, joita linssin eteen on ehtinyt kertyä jo lähes lajien kokonaismäärä. Pingviinien peloton ja utelias luonne tekee niiden kuvaamisesta kiehtovaa. Linnun olemus on myös helppo inhimillistää, mikä toimii hyvin muun muassa luontoaiheisten julkaisujen kuvallisena tukena ja vaikuttimena. Eteläisen jäämeren myrskyisillä alueilla kohtaa myös albatrosseja, liitäjiä sekä lukuisia muita lentotaitureita. Antarktista ympäröivillä saarilla tai jäälautoilla tapaa hylkeitä, merinorsuja, -leopardreja ja -leijonia.

My interests in the Southern Hemisphere are vast glacier landscapes, large marine mammals, and especially penguins. I've photographed nearly all penguin species. The fearless and curious nature of penguins makes them fascinating to photograph. Their appearance is also easy to anthropomorphize, which works well as visual support and influence in nature-related publications. In the stormy waters of the Southern Ocean, one also encounters albatrosses, petrels, and numerous other expert fliers. On the islands or ice floes surrounding Antarctica, one meets seals, elephant seals, leopard seals, and sea lions.

Pohjoisen pallonpuoliskon pääkohteeni painottuvat nisäkkäisiin – toki runsasta merilinnustoa yhtään väheksymättä. On hienoa, että meillä niin uhanalainen naali näyttäisi palanneen Suomen käsivarteen, mutta varmimmin sen löytää suosikkikohteestani Huippuvuorilta, missä edellytykset myös jääkarhun kohtaamiselle ovat maailman parhaita. Ilmaston lämpeneminen ajaa sekä naalit että jääkarhut kohti pohjoista. Pohjoisen jäätiköt sulavat kiihtyvällä nopeudella, minkä olen jopa itse ehtinyt urani aikana havaita.

Valokuvalla vaikuttamisen näkökulmasta olen pannut merkille, että eri kuvapankeissa olevista kuvistani ladataan maailman laajuisesti eniten juuri Arktisen ja Antarktisen alueen luonnosta kertovia kuvia. Trendi on myös nousseva, minkä uskaltanee päätellä ennakoivan ihmiskunnan kasvavaa huolta jäätikköalueita sekä niistä riippuvaisen luomakunnan olemassaoloa kohtaan. Silloin, kun yksikin yli 2 000 ladatusta kuvasta herättää ihmiset tajuamaan, minkä katastrofin partaalla elämme, ei työni arktisen ja antarktisen luonnon dokumentoijana ole ollut turhaa.

In the Northern Hemisphere, my focus is mainly on mammals – though I certainly don't underestimate the abundance of seabirds. It's wonderful that the endangered Arctic fox seems to have returned to Finland's Käsivarsi region, though it's most reliably found in my favorite destination, Svalbard, where the chances of encountering a polar bear are among the best in the world. As the climate warms, both Arctic foxes and polar bears are being pushed further north. The northern glaciers are melting at an accelerating rate, something I have personally witnessed during my career.

From the perspective of impactful photography, I've noticed that my photos of the Arctic and Antarctic regions are the most downloaded globally from various image banks. This trend is rising, and I dare say it reflects humanity's growing concern for the survival of glacier regions and the creatures dependent on them. When even one of the more than 2,000 downloaded images awakens people to realize the catastrophe we are on the verge of, then my work as a documentarian of Arctic and Antarctic nature has not been in vain.

Risto Raunio on naantalilainen palkittu luontokuvaaja sekä luontoaiheisten lehtiartikkelien kirjoittaja. Lukuisat Riston kuvat ovat menestyneet myös useissa merkittävässä koti- ja ulkomaisissa valokuvakilpailuissa aina finaalipaikoista kirkkaimmille mitaleille asti.

Risto Raunio is an award-winning nature photographer and writer of nature-themed magazine articles from Naantali. Many of Risto's photos have also achieved success in numerous prestigious domestic and international photography competitions, from finalist positions to the brightest medals.

<https://www.fineartristo.fi>

+358 44 7440112

Instagram: ristoraunio

Jari Peltomäki

Lapinpöllö – Suomen seksikkäin lintulaji

Lapinpöllö pesii mielellään varttuneessa havu- tai sekametsässä, sillä suuri petolintu tarvitsee pesänsä alustaksi riittävän tukevan puun. Sen pesintää voi helpottaa rakentamalla talousmetsään tekopesän.

Brittiläinen luontokuvaajastäväni David Tipling nimesi lapinpöllön Suomen seksikkäimmäksi lintulajiksi ja minä voin allekirjoittaa sen. Seksikkyytässä yhteydessä viittaa nimenomaan lajin haluttavuuteen, sillä saan lähes viikoittain kyselyjä lapinpöllöjen kuvaamisesta.

Vuosikymmenien aikana olen viettänyt viikkokausia lapinpöllöjen parissa. Toisinaan lapinpöllön pesän läheisyydessä korkealla puussa istuen, tai saalistusjälkiä etsien rämpimällä hangessa 30 asteen pakkasessa. Olen tehnyt töitä useille kansainvälisille filmiyhtiöille auttaakseni heitä kuvaamaan pesiviä tai saalistavia lapinpöllöjä. BBC:n upean Frozen Planet -dokumenttielokuvan trailerissa lentää lapinpöllö hienossa lumisateessa, ja tämä tilanne on filmattu opastukseni yhteydessä.

The Great Grey Owl – Finland's Hottest Bird Species

As big birds of prey, the great grey owls prefer to breed in old-growth coniferous forests or deciduous forests where they can find trees strong enough to house their nests. We can aid their breeding efforts by building artificial nests in commercial forests.

My British friend and colleague David Tipling once named the great grey owl as the most attractive bird in Finland and based on how many times I am approached by people wanting to photograph great grey owls, specifically – it is on a weekly basis – I'm inclined to agree.

Over the decades, I have spent weeks with great grey owls. Sometimes I have been squatting high up in a tree near a great grey owl's nesting tree, other times I have been tracking the snow-covered land in temperatures as low as 30 degrees below zero, looking for signs of the great grey owl hunting. I have worked for several international production companies helping them find nesting or hunting great grey owls. A great grey owl, flying in a gorgeous flurry of snow, is in the BBC trailer for their Frozen Planet documentary. It was photographed under my guidance.

Muistan vielä hyvin, miten löysin ensimmäisen lapinpöllön pesän. Ajelin pientä metsäautotietä enkä tarkalleen tiennyt missä olin, elettiin aikaa ennen navigaattoreita. Tienvarren metsä oli pääosin nuorta mäntytaimikkoa ja sitä jatkui kilometrikaupalla. Tie vei minut kuitenkin hienoon metsään, jossa kasvoi suuria kuusia ja valtavia haapoja. Oli aivan pakko pysähtyä ja kävellä sisään satumetsään. Metsän keskellä haavassa sijaitsevassa valtavassa kanahaukan risupesässä lapinpöllöemo tapitti minua keltaisilla silmillään. Tämän jälkeen olen löytänyt lukuisia lapinpöllön pesiä ja tehnyt myös suuren määrän tekopesiä pöllöille. Olen vakuuttunut, että tekopesät auttavat niitä pesimään onnistuneesti talousmetsissä.

I can remember clear as day when I found my first great grey owl nest. I was driving along a small dirt road through a forest, not knowing exactly where I was – this was before GPS navigation. The forest by the road comprised mainly of young pines, and it went on for kilometres. But eventually I came into a lovely, older part of the forest with big pines and massive aspen trees. I just had to stop and walk into this fairy-tale forest. And there, in an aspen in the middle of the forest, sat in a huge old goshawk nest made of twigs, was a great grey owl, yellow eyes staring at me. I have consequently found numerous great grey owl nests and built many nests for them. I am fully convinced that the artificial nests help them nest successfully in the commercial forests.

Talvisäät ovat nykyään hyvin vaihtelevia ja keskellä talvea suojasään seurauksena lumen pinta voi jäätyä niin kovaksi, etteivät lapinpöllöt pysty iskemään ruokaa hangen läpi. Sellaisina talvina linnut nälkiintyvät ja ruokkimalla niitä kuolleilla jyrsijöillä voi pelastaa pöllön hengen. Suurin osa kuvista, joissa lapinpöllö lentää suoraan kohti kuvaajaa, onkin otettu ruokintatilanteissa.

Winter weather is so fickle these days, and even in the middle of the winter, the surface of the snow cover can freeze solid stopping the great grey owls from breaking it to reach their prey underneath. Winters like this see many owls starving to death. Feeding the owls with dead rodents can help save lives. Most of the pictures where the owl is flying straight towards the camera are taken when the owl comes to get the offered food.

Lapinpöllöt eivät pääsääntöisesti häiriinny ihmisen toiminnasta. Mitä enemmän vietän aikaa niiden parissa, sitä paremmin ne minuun tottuvat. Erityisesti ruokintatilanteissa kuvaajan ja pöllön välille voi syntyä kiinteä suhde. Kävin eräänä kesänä kahden kuukauden ajan ruokkimassa lapinpöllöpoikuetta ja emo tunnisti minut heti kun menin metsään. Se lensi minua vastaan, tuli istumaan viereeni ja jutteli minulle. Käytännössä kasvatin kaksi lapinpöllön poikasta lentokykyiseksi asti. Kokemuksesta voin kertoa, että pöllöjä voi auttaa ruokkimalla ilman, että näiden pöllöyksilöiden käyttäytyminen muuttuu pysyvästi.

Great grey owls tend to be quite unbothered by human presence. The more I spend time with them, the more relaxed they become in my presence. Especially through feeding, a bond can form between the photographer and the owl. I spent two months one summer feeding a family of owls and the parent recognised me as soon as I stepped into the woods. It flew towards me, stopping near to chat with me. I practically raised two owl chicks into fledglings. My experiences tell me that it is possible to help owls by feeding them without changing their behaviour permanently.

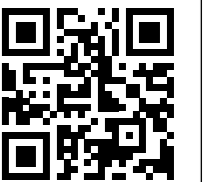
With pictures and text, I have been part of the team behind three owl books, latest of which is the "Pöllöt – Metsiemme hiljaiset saalistajat" (Docendo) in 2023. My articles on owls have been published far and wide, also in the BBW Wildlife magazine. My owl pictures have been awarded in the prestigious Wildlife Photographer of the Year competition as well as in the American Nature's Best contest.

Olen ollut mukana kirjoittamassa ja kuvittamassa kolmea pöllöistä kertovaa kirjaa, uusimpana keväällä 2023 julkaistu Pöllöt – Metsiemme hiljaiset saalistajat (Docendo). Artikkeleitani pöllöistä on julkaistu mm. BBC Wildlife -lehdessä ja pöllökuviani on käytetty maailmalla paljon. Lapinpöllökuvillani olen pärjännyt niin arvostetussa Wildlife Photographer of the Year (WPY) -kilpailussa kuin amerikkalaisessa Nature's Best -kisassakin.

www.finnature.fi and www.finnature.com

+358-(0)40-591 9120
jari@finnature.fi

Facebook: JariPeltomakiWildlifePhotography
Instagram: jari_peltomaki

Kaisa Peltomäki

Lähemmäksi luontoa

Asiakkaita opastaessaan ammattiluontokuvaajalla on mahdollisuus edistää luonnon ymmärtämistä ja vaikuttaa ihmisten asenteisiin. Luonnon itseisarvon ymmärtäminen on tärkeää, jotta osaamme toimia luonnossa kestäväällä tavalla.

Luontokuvaus jakaa mielipiteitä. Luontokuvaajat häiritsevät luontoa ja pesintöjä, luontokuvaajat opettavat eläimet tulemaan liian lähelle ihmisiä, luontokuvaajat käyttäytyvät huonosti – argumenttien lista on pitkä.

Mutta millainen maailma olisi ilman luontokuvaa? Kuinka paljon tietäisimme luonnosta ilman kuvia ja niihin liittyviä tekstejä? Kuinka paljon ihmiset välittäisivät luonnosta, jos luontokuvaa tarjottaisiin ei olisi?

Closer to Nature

Guiding gives opportunities to promote a better understanding and an appreciative attitude towards nature. When nature is seen to have intrinsic value, it becomes natural to make sustainable decisions when operating out in nature.

Opinions around nature and wildlife photography are divided. Some see photographers as a disturbance to nature and nesting, or that photographers are teaching animals to come too close to humans, photographers just behave badly – the list of arguments is long.

But what would the world be like without nature and wildlife pictures? How much would we know about anything without pictures and the texts accompanying them? How much would people care about nature if we didn't have pictures and stories?

Minulle luontokuvaus on tapa jakaa tietoa, herättää tunteita ja suojella luontoa. Olen etuoikeutettu, sillä olen saanut tehdä töitä täysipäiväisesti luontokuvaukseen liittyen vuodesta 2015, kun ostin mieheltäni Jari Peltomäeltä puolet Finnature Oy:stä, lintuihin ja luontoon erikoistuneesta matkatoimistosta. Tuolloin hyvästä harrastuksesta ja pitkään jo työn ohessa kulkeneesta sivutyöstäni, valokuvauksesta, tuli täysipäiväinen ammatti. Olen myös OM SYSTEM Ambassador.

Finnature on vientiyritys, jonka liikevaihdosta jopa 95 % kertyy Suomen rajojen ulkopuolelta. Tästä kumpuaakin se yleisin kysymys jonka kuulen: Miksi ulkomaalainen tulee Suomeen? Tähän helppo vastaus on Suomen upea luonto. Entä miksi kuwaitilainen tai australialainen lähtee suomalaisen opastamana Japaniin tai Etelä-Afrikkaan? Koska meihin voi luottaa. Olemme tunnettuja laadusta. Pyrimme luomaan kuvausolosuhteet niin korkeatasoisiksi ja valitsemaan paikat niin hyvin, että meidän ei tarvitse hävetä vertailua maailmalla.

For me, nature and wildlife photography are a way to share knowledge, stir emotions, and protect nature. I am privileged, because I have been able to work full-time in nature and wildlife photography since 2015, when I bought half of Finnature Ltd from my husband Jari Peltomäki. Finnature is a tour operator in Finland specializing in birdwatching, wildlife watching and photography tours. Photography had been a good hobby for me, and eventually a side job for quite some time, and finally it became a full-time profession. I am OM SYSTEM Ambassador for Olympus.

Finnature is an export company, 95% of our revenue comes from outside Finland. This makes many ask me the question: Why does anyone come to Finland? The answer is simple - Finnish nature brings them here. Another frequently asked question is: Why does a Kuwaiti or an Australian go to Japan or South-Africa with a Finnish guide? Again, the answer is simple - we can be trusted. We are known for quality. We aim to make sure that the shooting conditions and the locations are so good everywhere that we can hold our own against other operators in the world.

Ympäri­llemme oleva luonto on arvokas, ja arvo löytyy muualtakin kuin kaadetuista puista. Minulle on tärkeintä tuoda esiin luonnon kauneus kuvieni kautta. En pyri dokumentarismiin, vaan kauniisiin, puhutteleviin kuviin. Pysin luomaan elämyksiä, joiden muistot säilyvät pitkään. Toivon, että kuvat ja elämykset herättävät keskustelua kahvipöydissä ja sosiaalisessa mediassa.

Kursseilla ja matkoilla toimin hyvien kuvien mahdollistajana, opetan valokuvausta ja kerron ympäröivästä luonnosta. Kyse ei ole vain valokuvaamisesta, vaan myös luonnon ymmärtämisestä. Kuinka toimia luonnossa kestäväällä tavalla luontoa kunnioittaen?

Tätä viestiä pääsen viemään eteenpäin kuvaesityksissäni, matkoilla ja kursseilla niin Suomessa kuin ulkomailla. Koronan myötä onkin ollut hienoa nähdä, kuinka moni on nyt innostunut luonnosta ja sitä kautta myös sen ymmärtämisestä.

The natural world around us is valuable and the value is not only in the felled logs. My goal is to show the beauty in nature in my pictures. My work is not documentary, instead I go for beautiful, expressive pictures. I want to create experiences that have lasting memories. I hope that my work inspires conversations at coffee breaks and in the social media.

In our workshops and on our tours, I facilitate good photography, I teach photography, and I share knowledge of the natural world around us. After all, not everything is about photography, it is also about understanding nature. How to operate in the natural world sustainably and with respect?

This is the message that I can help spread in my picture presentations, on our tours, in our workshops both in and outside Finland. The covid pandemic showed us how people turned to nature for inspiration and wellbeing, and with it, a deeper appreciation for it.

Olen luonut tuotemerkin AweNature, jolla tuotteistamme kuviamme käyttöesineiksi tuottamaan ihmisille iloa ja luontoelämyksiä Suomessa ja ulkomailla.

Kuvieni, matkojemme ja AweNaturen tuotteiden kautta toivon herättävämmä keskustelua luonnosta ja tuovamme luontoa lähemmäksi ihmisiä. Uskon vahvasti, että vain herättämällä tunteita luontoa kohtaan saamme ihmiset ymmärtämään sen suojelun tärkeyden.

AweNature is my creation. It is a tool for turning our pictures into products for people in their everyday life, for joy and nature experiences in Finland and abroad.

Through my pictures, our tours, and AweNature, we hope to create discussions about nature and to bring nature closer to people. I firmly believe that only by making people feel about nature, can we get people to understand the importance of protecting it.

Kaisa Peltomäki on luontokuvauksen ja luontomatkailun ammattilainen, joka on kuvannut työkseen yli 10 vuotta. Hän on OM SYSTEM Ambassador. Lisäksi Kaisa on pitänyt kuvaesityksiä ja valokuvanäyttelyitä eri puolilla maailmaa.

Kaisa on Suomen johtavan luontovalokuvausmatkailuun erikoistuneen matkatoimiston, Finnature Oy:n, toimitusjohtaja ja hän opastaa Finnaturen valokuvausmatkoja ja -kursseja niin Suomessa kuin ulkomaillakin.

Finnaturelta löydät piilokojut huuhekajalle, maakotkalle, kana- ja varpushaukalle, teerelle ja suokukolle. Ulkomaankohteet kannattaa tarkistaa nettisivuilta!

Kaisan kuvista tehtyjä tuotteita löydät Awenaturen verkkokaupasta.

Kaisa Peltomäki is a professional in nature photography and nature tourism. She has been photographing as a career for over 10 years. She is an OM SYSTEM Ambassador and has held photo presentations and exhibitions around the world.

Kaisa is the CEO of Finnature Oy, Finland's leading travel agency specializing in nature photography

tourism, and she leads Finnature's photography trips and courses both in Finland and abroad.

At Finnature, you'll find hides for eagle owls, golden eagles, goshawks, sparrowhawks, black grouse, and ruffs. You can check the trips to Finland on the website.

You can find products made from Kaisa's photos in the online store.

www.finnature.fi and www.finnature.com

www.awenature.fi and www.awenature.design

Instagram: [kaisa_peltomaki](https://www.instagram.com/kaisa_peltomaki)

Facebook: [KaisaPeltomakiPhotography](https://www.facebook.com/KaisaPeltomakiPhotography)

Merja Paakkanen
Kotitunturit

Napapiirin pohjoispuolella kaamos ja yötön yö vuorottelevat luoden ikaikaisen vastakohtien rytmin. Pohjoinen tunturiluonto on herkkä ja erityisen altis ilmastonmuutoksen mukanaan tuomille muutoksille, hyvin lyhyessä ajassa ikaikainen on muuttumassa tuntemattomaksi.

Voimakas, karu ja säälimätön, kuitenkin samaan aikaan herkkä ja elämän loppumatonta voimaa täynnä. Äkkiseltään katsottuna vain yhdenlaista, mutta hitaasti kulkien hämmästyttävän monimuotoista. Pieniä yksityiskohtia yhdistyen silmänkantamattomiin jatkuviin maisemiin. Sitä kaikkea on pohjoisen luonto ja minun kotitunturini.

Pohjoisen luonnossa vuodenaajat vaihtuvat nopeasti. Kesä tuntureilla on lyhyt, kaunis ja kiihkeä. Aurinko ei laske horisontin taa, ja valo on vallannut yöt. Kaikkiällä on kiire, ja kukat puhkeavat kukkaan silmänräpäyksessä. Hetken kestävä hektinen kesä päättyy nopeasti, ja luonto syttyy hetkelliseen väriloistoon. Aurinko antaa tilaa, ja pimenevällä taivaalla tilalle tulevat tähdet ja revontulet.

My Home, My Fells, My Heart

North of the Arctic Circle, the polar night and the polar day take turns in creating an age-old rhythm between opposing contrasts. This northern land of fells is susceptible to change, and particularly prone to the changes brought along by the climate crisis. In a very short stretch of time, what used to be immemorial is becoming uncharted.

Powerful, barren, and merciless, yet at the same time sensitive and brimming with life's endless energy. At first glance mostly monotonous, but seen with a keener eye, surprisingly diverse. Small details that blend into endless landscapes. This is how nature is in the North, and these fells are my home.

Seasons change rapidly in the northern nature. Summer is short, beautiful, and intense. The sun never sets below the horizon, and light has taken over at night. Life is hectic everywhere, flowers blossom in the blink of an eye. The intensely vibrating summer ends abruptly, and for a moment the natural world is ablaze with glowing colours. The sun starts to retreat, handing over the sky to the bright stars and the northern lights, the aurora borealis.

Värit sammuvat ja jäljelle jäävät harmoni-
sen ruskean sävyissä hehkuvat tunturit.
Kesän kiireestä riisuttu luonto on mystinen.
Se huokuu rauhaa, jota on vaikea tavoittaa
muulloin. Levollisuus kietoutuu vyöryvien
sumupilvien mukana tunturiylängöille. Talven
tuntu on kaikkialla, ja pian syysmyrskyn mukana
tunturien huiput saavat yllään ensimmäisen
lumipeitteen.

Lumi lisääntyy ja valo vähenee. Aurinko
laskee pian viimeistä kertaa kuluvalta vuodelta.
Kaamos ei kuitenkaan ole pelkkää pimeää.
Pehmeän pastellin sävyt vuorottelevat kuuta-
mon ja revontulien kanssa. Välillä armottomat
talvimyrskyt piiskaavat tuntureita, ja enintään
tuulella on kiire. Vuosi vaihtuu hiljaisuudessa.

With the fading colours, the fell is momen-
tarily clad in harmonious shades of brown.
Nature stripped of the heady rush of summer
is mystical. It emanates peace that is hard to
come by at other times. The rolling clouds of
fog bring serenity to the arctic highlands. A
sense of winter is everywhere, and soon the
autumn storms give the felltops their first
layer of snow.

The amount of snow builds up and the amount
of light diminishes. Soon the sun sets for the last
time in the passing year. Yet the polar night is not all
darkness. Moonlight and aurora borealis take turns
with soft pastel colours to shed some light over the
fellscape, and the only one in a hurry is the wind.
The year turns in silence.

Pian valo kuitenkin alkaa vallata tuntureita takaisin. Ensimmäiset auringonsäteet osuvat tuntureiden huipuille, ja päivä päivältä nopeammin yhä alemmas tunturikoivikkoon. Talvi tuntuu loppumattomalta, ja lumi kiirehtii päämäärättömästi pitkin hankia. Lopulta talvi kuitenkin taittuu, ja valo alkaa hallita vuorokautta. Pimeää ei enää ole, ja muuttolinnot palaavat. Lämpenevä sää saa lumet sulamaan. Lukemattomat pienet purot yhtyvät vuolaisiin jokiin, eikä vesi mahdu normaaleihin uomiinsa. Luonto alkaa herätä kevääseen, ja pian kiihkeä kesä on uudestaan edessä.

And then, light starts to come back to the fells. First rays hit the felltops, and with each day passing, light caresses the mountain birches lower and lower on the fellsides. Winter seems endless, and snow drifts aimlessly along the snow covered land. Finally winter's back breaks and light starts to rule the day. It is dark no more and the migrating birds begin to return. The warming weather melts the snow. Countless small streams join fast-flowing rivers, and there is too much water for the river beds. Nature is waking into a new spring and soon it is the full rush of summer again.

Pohjoinen luonto on karuudessaan ja herkkyydessään mykistävä. Tapahtumassa olevat muutokset ovat kuitenkin läsnä jokaisessa kulkemassani askeleessa. Talvet lyhenevät pohjoisessa nopeasti, palsat sulavat, eikä jääleinikillä ole kohta enää mahdollisuutta kavuta ylemmäs. Naali on lämpenevässä ilmastossa ahtaalla. Pohjoinen luonto on minun kotini, ja siellä kulkiessa tunnen onnen lisäksi surua. Muutosten myötä menetämme paljon arvokasta luontoa ja upeita elinympäristöjä.

En pääse tuota surua karkuun missään, mutta toisaalta en minä sitä ilman haluaisikaan olla. Se kertoo minulle, mikä on tärkeää ja mitä haluan suojella. Ammattiluontokuvaajana haluan kuvillani ja teksteilläni kertoa pohjoisen luonnon monimuotoisuudesta, haluan herättää rakkauden ja halun suojella ainutlaatuisia kotiamme.

For all its stark and rugged yet fragile character, the nature in the North is dumbfounding. But every step I take shows me the changes that are taking place. Winters are getting shorter in the North at a rapid pace, the palsa bogs are melting, and soon the glacier buttercup has reached the furthestest point up north that it can escape to. The arctic fox is struggling in the warming climate. The northern nature is my home and while I am out walking, side by side with joy, I feel sorrow. We will be losing a lot of valuable nature and unique habitats.

I cannot escape this sadness anywhere but on the other hand, I wouldn't want to. It tells me what is important and what I want to protect. As a professional nature and wildlife photographer I want to use my pictures and my writings to speak about the diversity in northern nature, I want to stir feelings of love and waken the desire to protect our unique home.

Olen Merja Paakkanen, luonnonsuojelija, vapaa toimittaja, valokuvaaja ja ammattiluontokuvaaja. Olen valmistunut valokuvaajaksi 2018. Ennen opiskeluja minulla oli pitkä harrastustausta valokuvaamisen parissa. Valokuvaamisen lisäksi kirjoitan. Kuvia ja tekstejäni voi löytää mm. Suomen Luonto, Retki- sekä Luontokuva-lehdistä.

Minulle merkityksellisintä valokuvaamisessa on tuoda esille luonnon ainutlaatuista kauneutta. Haluan työlläni vaikuttaa luonnonsuojeluun, ja herättää ihmiset ajattelemaan luonnon merkitystä ja ymmärtämään sen arvon. Kuvaan pääasiassa maisemakuvia, kasveja sekä ihmisiä luonnossa.

Minulla on myös ympäristötieteiden opintoja taustalla. Haluan kehittyä valokuvaamisessa ja oppia tuntemaan luontoa syvemmin, ja yhdistää molempia osa-alueita työssäni.

I am Merja Paakkanen, a conservationist, freelance journalist, photographer, and professional nature photographer. I graduated as a photographer in 2018. Before my studies, I had a long-standing hobby in photography. In addition to photography, I write. My photos

and texts can be seen in magazines such as Suomen Luonto, Retki, and Luontokuva.

What is most meaningful to me in photography is showcasing the unique beauty of nature. Through my work, I aim to influence conservation efforts and inspire people to reflect on the importance of nature

and to understand its value. I mainly photograph landscapes, plants, and people in nature.

I also have a background in environmental science studies. I strive to continuously develop my photography skills, deepen my knowledge of nature, and combine both aspects in my work.

<https://www.merjapaakkanen.fi>

Merja Paakkanen
merja@merjapaakkanen.fi

facebook: valokuvaajamerja
instagram: @merjapaakkanen

Antti Ontronen

Voimaa luonnosta luontokuvien välityksellä

Luonnosta on mahdollista voimaantua myös kuvien kautta.

Luonto on monella tapaa kiinnostava, oli se sitten silmien eteen aukeava maisema, eläin omassa elinympäristössään tai kasvi metsässä. Se herättää ajatuksia ja mielikuvia, tunteista puhumattakaan.

Saatat pohtia, miten silmiesi edessä aukeava jylhä jokilaakso on aikojen saatossa saanut muotonsa. Seuraat hiihtäen metsäjäniksen jälkiä, ja hyvällä tuurilla näet sen illan hämärtyessä syömässä pajunoksia pellon laidalla. Kulkiessasi vanhassa kuusikossa löydät erittäin harvinaisen neidonkengän, joka kasvaa vain tietynlaisella kasvupaikalla.

Powered by Nature through Nature Photography

Nature is fascinating in so many ways, be it a view opening up in front of your eyes, an animal in its habitat, or a plant in the woods. Nature awakens the senses, raises thoughts, and stirs emotions.

Watching an imposing river valley can lead the mind to think of the forces that have caused it to shape it. Out skiing, trailing the edge of a field, there are hare tracks in the snow, and as the light fades with the day, it is possible to spot the hare munching on willow twigs. An old spruce copse reveals an extremely rare calypso orchid, revealing its particular habitat.

Luonto voi myös antaa voimaa monin eri tavoin, esimerkiksi rentouttavana tunteena katsellessasi elokuisen aamun sumuista joki-laaksoa, stressin helpottumisella tai kokiessasi voimakkaan elämyksen hetken. Luonnosta voi voimaantua siellä liikkumalla mutta myös luontokuvien välityksellä.

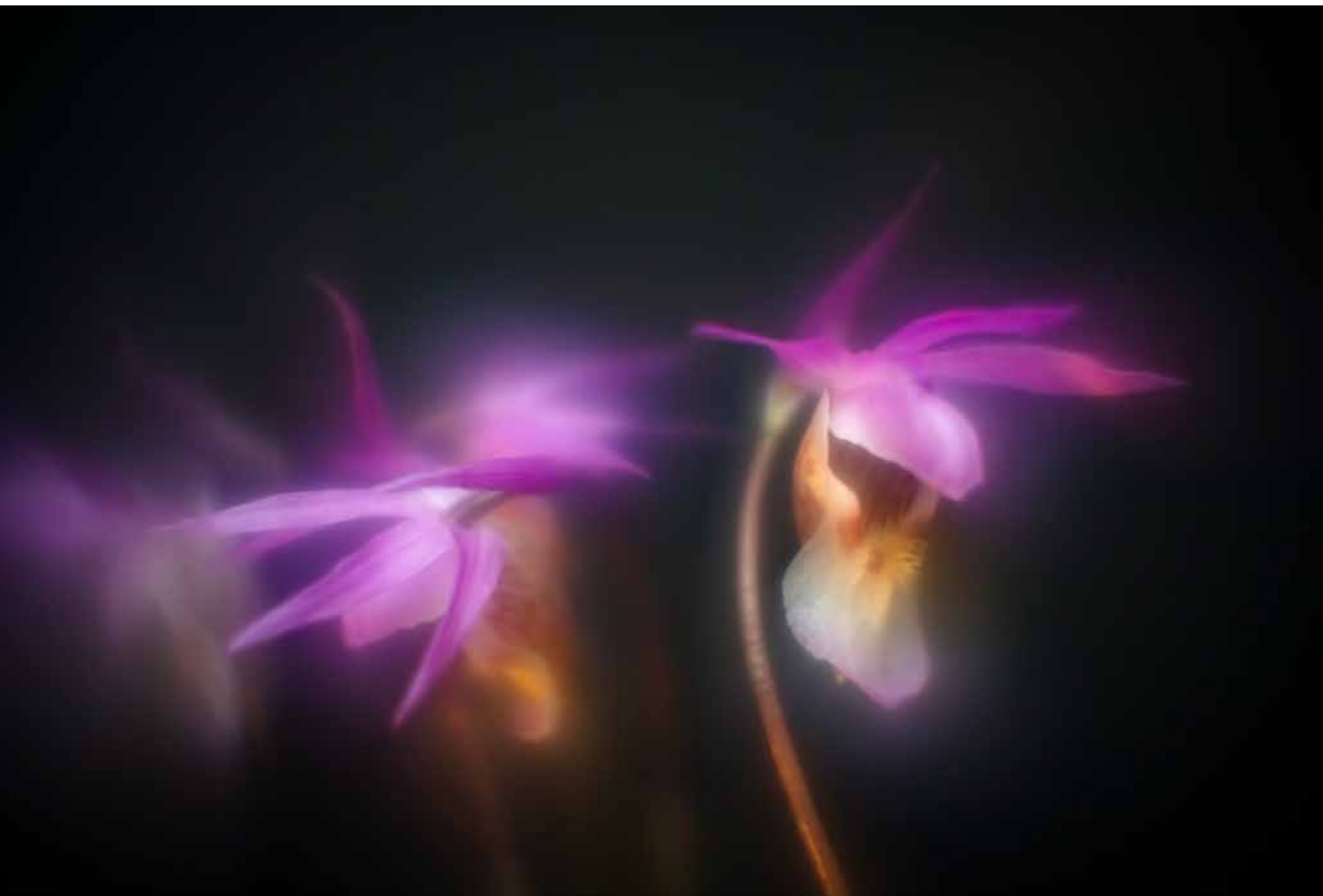
Nature can also boost energy levels in many ways. Viewing a misty river valley or waking up to the first light of the day relaxes the mind and body. The natural world can alleviate stress and move us profoundly. Nature can and does empower us as we go outdoors and find ways to be in the natural environment, but it can also do it through nature pictures.

Ammattiluontokuvaajana tavoitteeni on välittää tämä luonnon tarjoama voima ihmisille luontokuvien välityksellä. Luontoa voi kuvata monin eri tavoin. Koen tärkeäksi kokea tilanteet ja tunnetilat tutkiessani ja havainnoidessani itse ympärilläni olevaa luontoa. Tavoitteeni on ikuistaa näkemäni ja kokemani ja näin välittää kuvieni välityksellä ihmisillä tunnereaktioita ja elämyksiä, joita he eivät välttämättä itse pääse luonnossa kokemaan.

I can mediate this powerful force with my pictures as a professional nature photographer.

Nature can be photographed in many ways. I find it essential to experience the moments and feel the emotions as I study and observe the various natural phenomena. My goal is to capture what I see and feel out there and then let my pictures give people sensations and experiences they may not be able to get themselves.

Visuaalisesti voimakas luontokuva ei tarkoita sitä, että kuvaan on erikoistekniikoiden avulla rakennettu keinotekoisesti jotain pysäyttävää, vaan sitä että kuvaaja on erilaisia kuvaustekniikoita hyödyntäen luonut luonnossa koetun tunnetilan. Visuaalisuudella pyrin pysäyttämään katsojan kuvan äärelle tutkimaan sen sisältöä ja mahdollista sanomaa.

Luontokuvien voimaannuttavalla vaikutuksella pyrin omalta osaltani vaikuttamaan positiivisen luontosuhteen vahvistumiseen, luonnon tärkeyden oivaltamiseen sekä sen monimuotoisuuden ymmärtämiseen.

No special effects or artificial gimmicks are required for a picture to be visually powerful. What is necessary, though, is to be knowledgeable in one's equipment and to have skills in the various photo techniques because they are the tools that a photographer uses to create a capture of what they experienced out there. Evocative visual elements make a viewer want to stop by the picture and reflect on its content. It is communication between the photographer and the viewer.

I want my photography to positively affect people: to help strengthen their bond with nature, to lead to insights into the importance of nature, and to understand the significance of biodiversity.

I am Antti Ontronen, a professional nature photographer and a provider of printing and framing services from Kajaani.

My subjects include birds, mammals, landscapes, and plants, primarily found in the hills and river valleys of Kuusamo, as well as the forests of Kuhmo. The nature close to home offers a wide variety of fascinating subjects to photograph.

I capture nature in a broad and versatile way, using both traditional photography techniques and specialized methods, particularly in bird, landscape, and plant photography. Through these special techniques, I strive to present a more artistic perspective on the subjects found in nature.

In addition to my own photographic work, my company, Antti Ontronen Naturephoto, provides photo printing and framing services for both professionals and hobbyists.

Olen Antti Ontronen, kajaanilainen ammattiluuontokuvaaja sekä tulostus- ja kehystämöpalveluiden tuottaja.

Kuvauskohteitani ovat linnut, nisäkkäät, maisemat sekä kasvit, jotka löytyvät pääsääntöisesti Kuusamon vaarojen ja jokilaaksojen maisemista sekä Kuhmon metsistä. Lähiluontoni tarjoaa paljon erilaisia mielenkiintoisia kuvausaiheita.

Kuvaan luontoa laaja-alaisesti käyttäen perinteisiä kuvaustekniikoita sekä erikoistekniikoita varsinkin lintu-, maisema- ja kasvikuvausvauksessa. Erikoistekniikoiden avulla pyrin

tuomaan esille taiteellisempaa näkemystä luonnosta löytyvistä aiheista.

Yritykseni, Antti Ontronen Naturephoto, tarjoaa oman kuvatuotantoni lisäksi valokuvatulostus- ja kehystämöpalveluja alan ammattilaisille sekä harrastajille.

www.anttiontronennaturephoto.fi

Antti Ontronen Naturephoto
+358 40 707 9580
antti.ontronen@icloud.com

facebook: [anttiontronennaturephoto](https://www.facebook.com/anttiontronennaturephoto)
instagram: [anttiontronennaturephoto](https://www.instagram.com/anttiontronennaturephoto)

Jaakko Ruola

Valokuvilla vaikuttaminen

– uniekoperinne katkesi Naantalissa vuonna 2022 – miten valokuvilla vaikutettiin asiasta uutisointiin?

Miten ihmisiin vaikutetaan?

Informaation tulva on nykypäivänä valtava. Perinteisten medioiden rinnalle on tullut ja tulee koko ajan uusia vaihtoehtoja niin, ettei tahdo perässä pysyä. Meille tarjotaan tietoa enemmän kuin koskaan. Ja samoin meihin vaikutetaan eri kanavia pitkin tavoilla, joita emme aina edes tiedosta. Aina ei ole selvää, onko vastaanottamamme viesti tiedon jakamista vai meihin vaikuttamista.

Entä sitten, jos minä haluan vaikuttaa johonkin asiaan, jota itse pidän tärkeänä? Miten parhaiten saan viestini läpi tässä nykyisessä mediamyllerryksessä? Mikä on ratkaisevan tärkeää vaikuttamisessa?

Miksi valokuva on hyvä vaikuttamisessa?

Maailma muuttuu kiihtyvällä vauhdilla mutta muutoksen keskellä oleva ihminen on tarpeineen ja motiiveineen se sama, joka täällä on elänyt ennen meitä ja joka jatkaa, kun me olemme jättäneet paikkamme elämän kiertokulussa. Tunteet säätelevät ihmisen toimia voimakkaasti, vaikka välillä kuvittelemme tekevämme ratkaisut niin sanotusti järjellä. Paljon käytetty sanonta ”On se kummaa, ettei järkipuhe mene perille”, kiteyttää hyvin tämän asian. Halutessamme vaikuttaa, on vaikutettava myös ihmisten tunteisiin. Tunnevaikuttamisessa valokuva ja videokuva eri mahdollisuuksineen ovat hyvin toteutettuina erittäin vahvoja välineitä.

Driving Change with Photographs

The Seven Sleepers’ Day tradition was disrupted in Naantali in 2022 – what role did photographs play in covering this in the news?

How to move people?

Information today is a flood, 24/7. New platforms come up all the time to compete with traditional media outlets, and we are offered more information than ever before. It can be overwhelming. We are also being targeted through these various channels in ways that we aren’t necessarily aware of, nor is it always clear whether we are being informed or influenced. So, what if I want to drive change in something that I find important? What is crucial in the act of influencing?

Why is a photo such a powerful tool in communication?

Our world is changing at an accelerating pace, but amidst it all, people with their needs and motives are still the same as before and will be the same in the future. Emotions play a significant role in steering our actions, even if we try to rationalise our decisions. Finnish people like to lament how people aren’t listening to reason, and this adage hits the nail on the head. When we wish to change things, we must also try to reach people on an emotional level. In this approach, still photography and video can be highly effective tools for successful communication.

Mikä on tärkeää valokuvalla vaikuttamisessa?

Viestinnässä on tärkeää, että asian taustalla olevat faktat ovat kunnossa. Vaikka niitä ei koko ajan tuodakaan esille, on ne hyvä ajoittain kerrata, jotta vältetään väärinkäsityksiltä ja turhilta selittelyiltä. Alussa on tärkeää määritellä se, kenelle viestimme, ja mikä on viestintämme ja toimintamme tavoitteena. Viisivuotisen Operaatio Ainutlaatuisen Saaristomeren pääkohderyhmänä ovat poliittiset päätöksentekijät ja asiaan liittyvät virkamiehet. Tätä viestintää tukee suuren yleisön pitäminen ajan tasalla, jotta paine päätöksiin asiassa kasvaisi koko ajan. Tavoitteenamme on, että Suomen seuraavassa hallitusohjelmassa on riittävän vahvat kirjaukset maailmassa ainutlaatuisen Saaristomeren rehevöitymiskierteen katkaisemiseksi ja meren puhdistumisprosessin käyntiin saamiseksi.

Naantalin vanha perinne unikeon mereen heittämisestä katkesi vuonna 2022 – mitä tekemistä valokuvilla on asian kanssa?

Saaristomeren huonossa kunnossa. Yli 50 vuotta jatkuneet ravinnevalumat ovat johtaneet tilanteeseen, jossa meren ekologinen tasapaino on järkkynyt ja se näkyy monenlaisina vakavina muutoksina meren ja sen lajien tilassa. Vesi on sameaa, kalastossa on tapahtunut muutoksia, kampela on lähes kokonaan hävinnyt, järviruoko on valloittanut alueita ja luonnon monimuotoisuus on vähentymässä. Meren pohjassa on kuolleita alueita, ja levämassa tukahduttaa alleen tärkeitä pohjakasvustoja.

What is important when using photos in communication?

The premise of good communication is that the facts behind the cause are solid. They don't have to be repeated every step of the way, but to avoid misunderstanding and pointless arguments, it pays to summarise them periodically. To start with, it is imperative to define who is the audience and what are the goals. The target audience of our 5-year project, Operation Unique Archipelago Sea, consists not only of political decision-makers and relevant civil servants, but also the wider public, because keeping citizens informed builds pressure on the government to make decisions. Our goal is for the next government to include in their programme the commitment to end the eutrophication of the globally unique Archipelago Sea and start its recovery.

The old tradition of throwing a seven sleeper into the sea was disrupted in 2022 – what role did a photo play in the case?

The Archipelago Sea is in bad shape. Agricultural and industrial run-off has led to poor ecological balance in the sea, manifesting itself in many ways in the marine ecosystems. The water is not clear, there are changes in the fish populations, flounder is all but gone, reed is taking over, and biodiversity is decreasing. There are dead zones at the bottom of the sea, and algae have a chokehold over the vital seabed vegetation in many places.

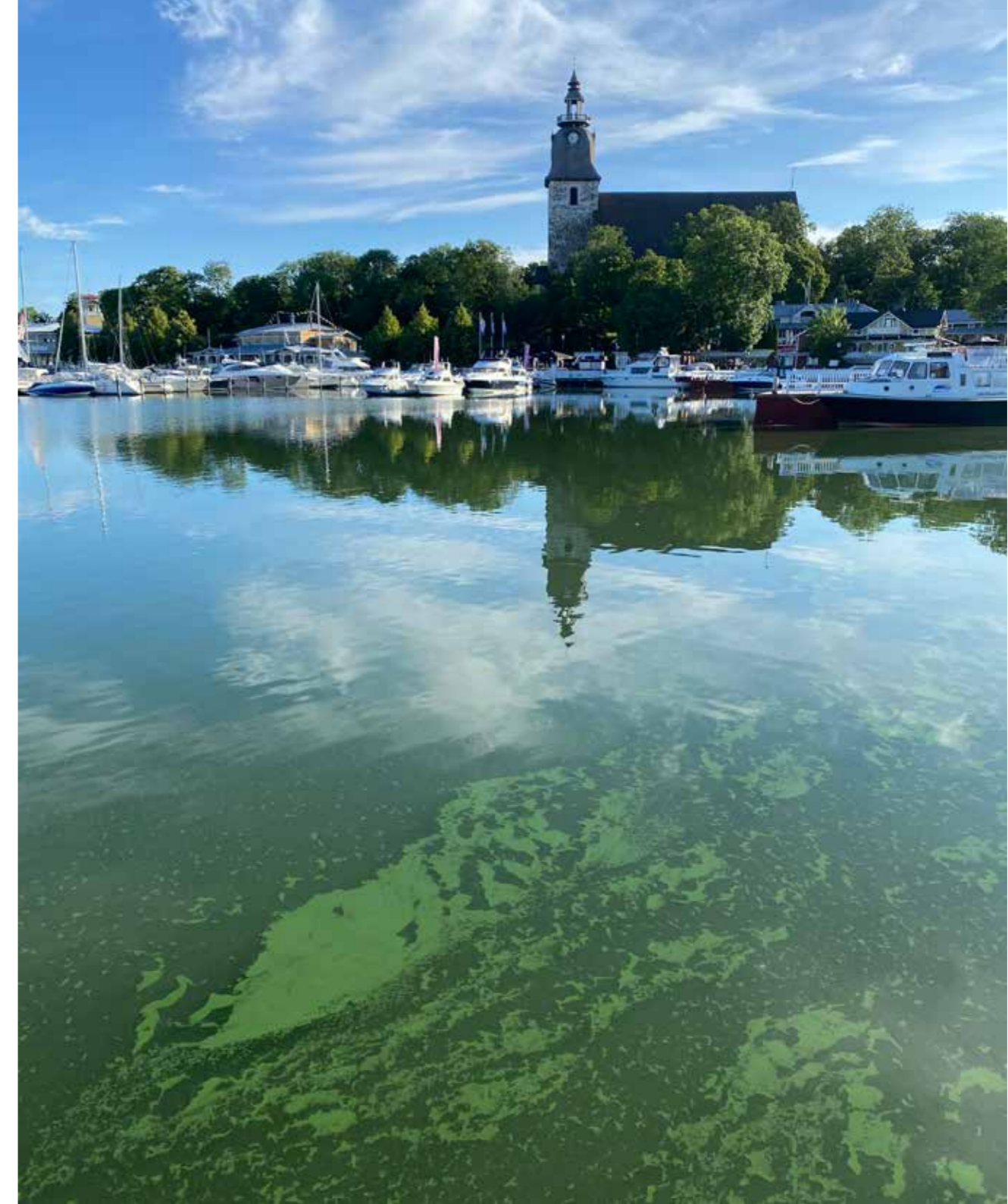
Sinileväkasvustojen vuotuinen esiintyminen ja määrä on se merkki, mikä suurelle yleisölle kertoo meren kunnosta. Tämän johdosta seurasin vuoden 2022 kesällä hyvin tarkkaan sinilevän virallisia seurantoja sekä pyrin itse tarkkailemaan tilannetta niin laajasti kuin mahdollista. Kiertelin ja kuvasin ympäri Saaristomerta. Heinäkuun alussa minusta alkoi tuntua siltä, että virallinen seuranta raportoiti todellista tilannetta myönteisimpiä arvioita. Asun lähellä Naantalia, joten liikuin paljon sen alueen lähistöllä, jossa aiempina vuosina on ajoittain esiintynyt runsaita sinileväkasvustoja.

Naantalissa vuoden kohokohta on valtakunnan Vuoden Unikeon valinta. Valittu henkilö paljastuu Unikeon päivänä 27. heinäkuuta aamulla vasta sitten, kun hänet on heitetty laiturilta mereen. Vajaa viikko ennen tapahtumaa kävin Naantalın vanhan kaupungin lahden rannassa todeten pahan sinilevätilanteen. Otin runsaasti kuvia ja tietäessäni tilanteen muuttuvan nopeasti otin yhteyttä ystävääni, jolla on tasavallan presidentin loma-asunnon läheisyydessä tarvittava dronekuvauslupa. Hän sai Kultarannan viranomaisilta luvan puolen tunnin lentoa alueella ja kävi ottamassa kuvia dronella. Ilmakuvista leväongelma näkyi vielä pahempina kuin rannalta otetuissa kuvissa.

For the broader audiences, the annual cycle of blue algae signals the state of the sea. So, in the summer of 2022, I followed the official monitoring of the blue-green algae and spent considerable time observing the situation myself. I travelled and photographed the Archipelago Sea extensively. In early July, I started to feel that the official statements were more positive than the actual situation would have merited. I live close to Naantali, so many of my trips were in the area, where previous years had taught me that algae blooms can sometimes be extensive.

Naantali has an annual event on the 27th of July called the Seven Sleepers' Day when a person nominated as the Sleeper of the Year is thrown into the sea. It is a weather lore, marking the high summer and all that loveliness that goes with it. What happened in 2022 could be pivotal.

A week before the event in 2022, I visited the Naantali waterfront and noticed the algae bloom was very bad. I photographed it well, and because I knew that the situation could change rapidly, I went through all the necessary hoops to obtain permission to use a drone – and there are many hoops in place because the presidential summer residence is nearby. Eventually, a friend with a drone got the permission and the footage. It showed the algae problem in all its size and misery.

Operaatiomme nimissä otimme yhteyttä mediaan ja kerroimme tilanteen sekä näytimme kuvamateriaalia ja videoita. Levätilanteesta uutisoitiin laajasti ja aihe sai vieläkin enemmän julkisuutta, kun Naantalin pitkä perinne Unikeon mereen heittämistä jouduttiin katkaisemaan sinilevän takia. Vuoden 2022 Unikeon paljastuttua tasavallan presidentin puolisosoksi, tohtori Jenni Haukioksi, oli asian saama huomio vielä runsaampi. Muun muassa Ylen TV-uutisten päälähetys illalla kertoi asiasta.

Tässä tapauksessa minulla oli tarjota kaikille tarvitseville sekä ajan tasalla olevaa kuvaa että videoita sekä Naantalin että Saaristomeren sinilevätilanteesta. Myös virallinen seuranta kyseli minulta tietoja tämän viikon jälkeen. Jälkeenpäin useat henkilöt ovat kertoneet, että Unikekoon liittyvä sinileväjuttu on pistänyt heidät miettimään tilanteen vakavuutta. Tavatessani ympäristöministerin hän kertoi, että tapahtuma sai hänet todella näkemään Saaristomeren huonon tilan vakavuuden.

Vaikuttaminen kuvilla ja videoilla on tuloksellista sen ollessa suunniteltua ja pitkäjänteistä, jatkuvasti ajan hermolla. Välillä tulee takaiskuja ja tuntuu, että viesti ei ole tavoittanut kohdetta tai vaikuttanut, mutta asian ollessa arvokas ja itse uskoo siihen mitä on tekemässä, on onnistumiseen hyvät mahdollisuudet.

Through our Operation Unique Archipelago Sea project, we contacted the media to report the situation and showed the footage and still material. It was covered widely, and when the algae situation led to Naantali cancelling the event, it gained even more publicity. The tradition is well over a hundred years old and well-known. To have it disrupted was remarkable. But then it was revealed that the Sleeper of the Year for 2022 would have been Dr Jenni Haukio, wife of the president of Finland, and it became national news covered by the Finnish Broadcasting Company.

In this case, I was able to offer all the media outlets topical and up-to-date still and video material of the algae situation in both Naantali and the Archipelago Sea. The officials monitoring the algae bloom were also interested in my material. Many people have said that reporting the algae situation in the Sleeper of the Year context really made them think about the severity of the problem. The Minister of Environment said that the case brought home the scale of the disaster.

Driving for change using still and video photography yields results when the work is well-planned, long-range, and topical. There will be setbacks, and it will often feel like nobody listens or cares. Still, success is possible when the cause is valuable and in line with one's values.

Turun Sanomat

Lauri Pajuniemen kesä kuluu kovissa treeneissä Turussa

Kadulla yhä vaarallisempaa

Yleisillä paikoilla tehdyt pahoinpitelyt lisääntyivät Lounais-Suomessa 30 prosenttia vuodessa. Poliisipäälikön mukaan ihmisiä ei selläiä esimerkiksi jengitytymisen. Teräksiset kylit yleistyivät.

Maailmalla jatkuvat terrori-iskut ja muu väkivaltaisuus ovat nostaneet turvallisuuskeskeisen keskustelun kärkeen. Suomessa on kuitenkin pidettävä kiinni siitä, että väkivalta ei leviä. Poliisi on ollut aktiivinen väkivallan ehkäisyssä ja on esimerkiksi sulkenut useita paikkoja, joissa väkivalta on ollut mahdollista.

Naantalien unikekkoa ei heitetä sinileväpuuroon

Naantalien unikekkoa ei heitetä sinileväpuuroon. Naantalin unikekko on ollut keskeinen osa kaupungin kulttuuriperintöä. Se on ollut keskeinen osa kaupungin kulttuuriperintöä.

Unikekoperinne katkeaa Naantalissa tänä vuonna

Kaupunki kylpee sinileväpuuroon. "Monsikohan mökkiläinen ymmärtää, missä kunnossa rannat ovat nyt."

Naantalin unikekko on ollut keskeinen osa kaupungin kulttuuriperintöä. Se on ollut keskeinen osa kaupungin kulttuuriperintöä.

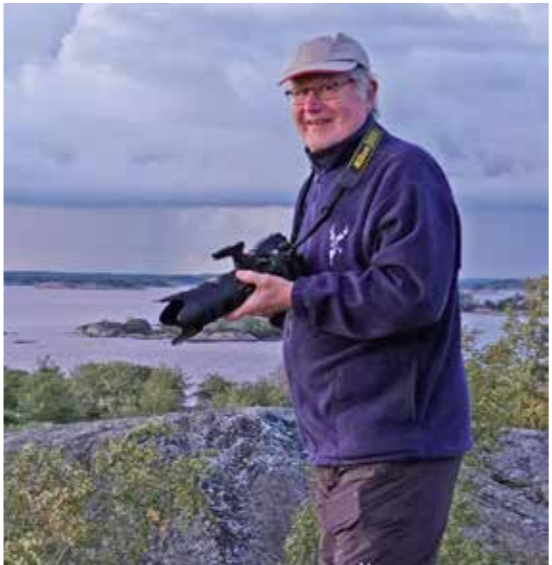
Urheiluautot palaavat autotehtaalle

Urheiluautot palaavat autotehtaalle. Urheiluautot ovat olleet keskeinen osa kaupungin kulttuuriperintöä. Se on ollut keskeinen osa kaupungin kulttuuriperintöä.

Työllisyys paranee, mutta aina ei auta satakään hakemusta

Työllisyys paranee, mutta aina ei auta satakään hakemusta. Työllisyys on parantunut, mutta hakemusta ei ole vielä kukaan löytänyt.

SAARISTOMEREN TULEVAISUUS?

Luonto on kiinnostanut minua koko ikäni ja luontokuvaus tuli mukaan kuvioihin 1980-luvulla. Kesäpaikkani oli vanha kalastajatila Saaristomerellä, ja siitä lähti innostus Saaristomeren kuvaamiseen. Lapsuuteni olen viettänyt suvun kotitilan maisemissa Kustavissa ja siellä koetut kirkkaat uimavedet ja ahventen onkiminen ovat jääneet mieleen ja vaikuttavat edelleen tekemisiini.

Viime vuosina kuvaukseni on keskittynyt kuvilla ja videoilla vaikuttamiseen. Operaatio Ainutlaatuinen Saaristomeren on projektin nimi, ja siihen liittyvää vaikuttamisviestintää on tehty kuluneiden vuosien aikana sekä kuluttajille että päättäjille kaikilla yhteiskunnan tasoilla. Työn suurimpia saavutuksia on nykyisen hallituksen hallitusohjelma, jossa Saaristomerellä on erittäin vahvat kirjaukset. Tässä työssä olen vahvasti mukana.

- KIRJAT
- Ruissalo – Auringonkierron saari 1998
- Valkohäntäpeura (teksti Juha.K.Kairikko) 2004
- Luontokuvauksen käsikirja (projektipäällikkö ja yksi kirjoittajista) 2012
- Saaristomeren panorama 2017
- Saaristomeren Sininen Kirja (projektipäällikkö) 2020

driving change. Over the past years, this advocacy work has targeted both the public and decision-makers at all levels of society. One of the project's greatest achievements is that the current Finnish government's programme includes exceptionally strong commitments to the Archipelago Sea—an outcome in which I was deeply involved.

- BOOKS
- Ruissalo – Island of the Sun's Path 1998
- White-tailed deer in Finland (FI, EN) editions (text by Juha K. Kairikko) 2004
- Handbook of Nature Photography (Project Manager and contributing author) 2012
- Archipelago Sea Panorama 2017
- The Blue Book of the Archipelago Sea (Project Manager) 2020

Nature has fascinated me my entire life, and nature photography became part of my journey in the 1980s. My summer home was a former fishing farm in the Archipelago Sea, which sparked my passion for photographing the area. I spent my childhood in the landscapes of my family's ancestral farm in Kustavi, where the crystal-clear swimming waters and fishing for perch left vivid memories that continue to influence my work today.

In recent years, my photography has increasingly focused on creating impact through images and video. The Unique Archipelago Sea is the name of my current project, aimed at raising awareness and

www.ainutlaatuinensaaristomeri.fi

Puhelin +358 400 317585
jaakko.ruola@gmail.com

Facebook: Jaakko Ruola ja Ainutlaatuinen Saaristomeren

Markku Saiha

Yhteinen meremme kuviksi

Meri on yhdistävä tekijä useissa kulttuureissa ympäri maailmaa. Nyt tämä yhteinen perintömme on dramaattisessa muutoksessa.

Olen elänyt suurimman osan elämäni meren rannalla. Suolaveden tuoksu ja kaukainen horisontti ovat sielunmaisemani missä ikinä liikkunkin. Samat elementit määrittävät myös valokuvani.

Meri, merenkulku ja kalastus ovat aina olleet tärkeitä kulttuurimme perusteita. Sivistys on liikkunut yhtä matkaa kaupankäynnin kanssa pitkin maailman meriä ja se on yhdistänyt kansakuntia.

Asumme edelleen saman yhteisen veden äärellä, olimme sitten Itämeren rannalla tai Kiinanmerellä. Valokuva on yhteinen kieleemme. Se minkä näemme, muuttuu kuviksi, jotka ymmärretään kunkin kulttuurin suodattamana, mutta ymmärretään kuitenkin.

Our Sea, Into Pictures

The sea is a shared element in many cultures all over the world. Now this shared legacy is under a dramatic change.

For most of my life, I have lived by the sea. The saltwater smell and the distant horizon are part of my psyche wherever I find myself. The same elements characterize my photographs.

The sea, seafaring, and fishing are essential parts of our shared cultural heritage. On the seven seas, civilization has travelled side by side with trade, connecting societies and nations.

We live by a shared sea, be it by the Baltic Sea or the China Sea. Photography is a shared language. What we see is transformed into pictures and interpreted through whichever cultural filters we have acquired. Yet we share this understanding.

Valokuvadokumentointi tapahtuu samoista lähtökohdista: ympäristöä kunnioittaen ja dokumenttivalokuvan perinteisiin luottaen. Olen ollut valveilla ja tietoinen, että merellinen maailma on yhteistä perintöämme ja se on dramaattisesti muuttumassa. Moni kuva on jo otettaessa pala menneisyyttä.

Näen merellisen maailman valokuvaamisen velvollisuutenani. Olen ollut etuoikeutettu, koska olen saanut opastusta useimmille outoon ja pelottavaankin maailman monilta asiantuntijoilta eli niiltä ihmisiltä, joiden elämänmuotoon ympäristö kytkeytyy.

Documenting with photographs has the same shared premise: respect for the environment and trust in the traditions of documentary photography. I have been awake and aware that the world of the seas is a shared cultural heritage and is now transforming dramatically. Many an image is already a thing of the past at the moment it is taken.

I see it as a duty to keep photographing the sea. I have been blessed with guidance from many experts, people whose lives are intertwined with this environment, into this world that is strange and even scary to many.

Tämän dokumentaarisen tehtävän rinnalla olen myös tavallinen valokuvaaja ja tietokirjailija. Toistakymmentä kirjaa on syntynyt monenlaisten yhteistyöprojektien tuloksena, ja yhdestä niistä sain tiedonjulkistamisen valtionpalkinnon. Kuvausoppaat, valokuvauksen tekniikkaan liittyvät koulutukset ja kurssit ovat jo pitkään luoneet pohjan ansioille, joilla olen ostanut aikaa merellä liikkumiselle.

Along with this documentary work, I am a regular photographer and science writer. Well over ten books have resulted from various cooperation projects, one of which brought me the State Award for Public Information. Photography handbooks, workshops and courses on photo techniques have been a source of income for long and made it possible for me to spend time at sea.

Työskentelytavoista, niin liikkumisesta merellä ympäri vuoden, kuin kameran ja kuvan välisestä suhteesta olen aina valmis kertomaan. Tapaiselleni, jo alaluokilla koulussa kuvia tehneelle, ei kuvaamisen tekniikka ole sen kummallisempaa kuin skaalojen opettelu soittajille; ne osataan. Oma sektorinsa ovat pitkien projektien järjestelyt, oli kyseessä sitten näyttelyn suunnittelu tai laajan kirjahankkeen toteutus. Kaikki tämä liittyy nykyiseen toimenkuvaan, missä yksittäisten kuvien käyttö vähenee ja kokonaisuuksien toteuttaminen lisääntyy.

Työ jatkuu, kuvaaminen ei tule valmiiksi koskaan. Aikaa ei saa lisää, mutta työnsä voi aina suunnitella paremmin. Tämä onnistuu aiempaa sujuvammin, ja työkalujen sekä osaimisen ollessa kunnossa voi keskittyä uuden materiaalin tuottamiseen.

I am always ready and willing to discuss working methods, safe seafaring, and the relationship between the picture and the camera. I have worked on photography for aeons, starting as a young pre-schooler; much like the musician trains to learn the scales, there is no mystery in the techniques for a photographer – they are just mastered. In a class of its own are long-term projects, be it designing an exhibition or producing a book. This is very much how the job is nowadays: the use of single images is diminishing, and demand for entire stories growing.

The work continues; photographing is never done and ready. Time is not something we get more of, but one can plan the use of it better. I find planning to be easier these days, and when the tools are functioning and one's skills up-to-date, one can focus attention and effort on producing new material.

Kari Auvinen

Markku Saiha on porilainen valokuvaaja, jonka arkipäivään, työhön tai vapaa-aikaan on aina liittynyt tavalla tai toisella merellinen ympäristö ja sen kuvaaminen. Muuta Markku ei ole oikeastaan koskaan tehnytään kuin kulkenut rantoja ja liikkunut merellä.

Nykyinen toimenkuva on valokuvaajan työtä, kirjoja ja koulutusta. Tehtävät ovat monipuolisia ja varsinaisia yhden kuvan kuvaamiseen liittyviä toimeksiantoja on entistä vähemmän, mutta pidempiä projekteja merellisessä ympäristössä kuitenkin riittää.

Kuvaustekniikan muuttuminen musta- valkopimiötyöskentelystä tietokoneen näytölle tapahtui Markun kohdalla ensimmäisten joukossa. Hän on ollut myös perustamassa maamme ensimmäistä luonnonvalokuvaajien yhdistystä 70-luvulla ja ammattilaisten omaa organisaatiota 2005.

Markku sai valtion tiedonjulkistamispalkinnon 2013 ja hänen kuviaan on ollut esillä monilla foorumeilla, niin Fotofinlandissa kuin Kiinassakin.

Markku Saiha is a photographer from Pori, whose everyday life, work, and leisure time have always been connected in one way or another to the marine environment and photographing it. In fact, Markku has hardly ever done anything else but walk along shores and travel by sea.

His current work includes photography, books, and providing training. The tasks are varied, and there are fewer assignments involving the capture of just a single image, but longer projects in the maritime environment remain plentiful.

Markku was one of the first to transition from black-and-white darkroom work to using a computer screen. He was also among the founders of Finland's first nature photographers' association in the 1970s as well as the professional photographers' organization in 2005.

Markku received the State Award for Public Information in 2013, and his work has been exhibited on many platforms, including Fotofinlandia and in China.

<https://www.saiha.fi>

Markku Saiha

+358 400 811 795

markku.saiha@itameri.net

Mia Surakka

Tanssi

Järven jää antoi periksi, ja talven hiljaisuus vaihtui kevään sykkeeseen. Se oli aika, jolloin silkkiuikut palasivat kotiin. Rantakaislikko taipui tuulessa ja lintujen laulu täytti ilman. Ensimmäinen auringonsäde hipaisi järven pintaa – silloin silkkiuikut aloittivat tanssinsa. He liukuivat vedessä toisiaan tarkkaillen, kaulat kaareutuen. Rituaali vei heidät mukanaan, ja hetkeksi he unohtivat ympäröivän maailman.

Silkkiuikkujen vauhdikkaat reviiitaistelut ja soidinajan kauniit tanssiliikkeet ovat aina kiehtoneet minua. Miten vanhoja ovatkaan nämä lajille tyypilliset liikkeet, joita linnut esittävät keväästä toiseen, ihmisten seuratessa niitä ja miettien niiden tarkoitusta. Pesänrakennusta edeltävät useat pienet eleet, joilla linnut vahvistavat parisuhdettaan ja puolison valintaa. Veden päälle kohotessaan nämä sulavalinjaiset tanssijat esittelevät toisilleen vesikasveja kuin kertoakseen ”näistä me rakennamme yhteisen kodin”.

Dance

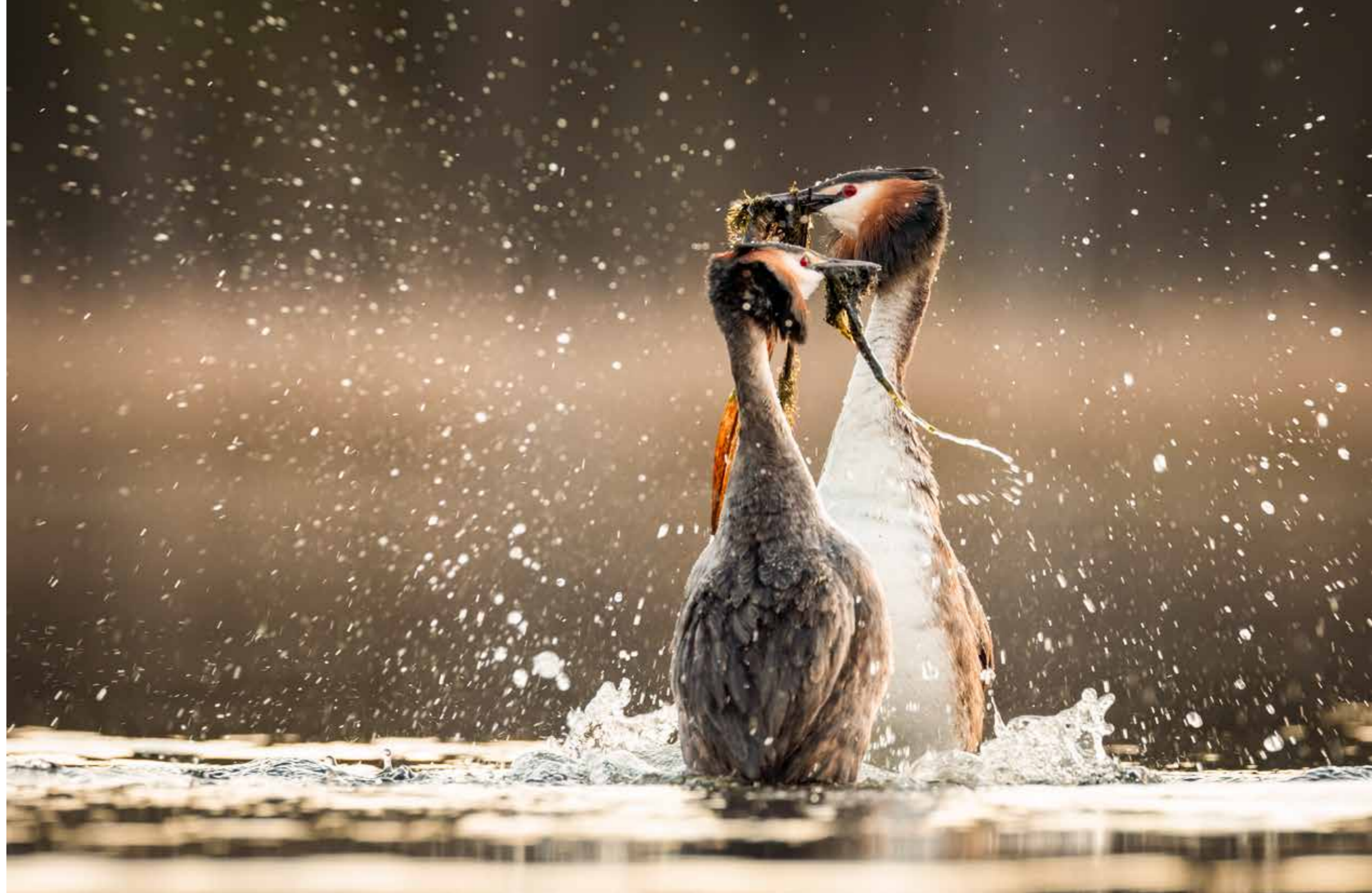
The lake ice gave way, and the silence of winter turned into the pulse of spring. It was the time when great crested grebes returned home. The reeds along swayed in the wind, and birdsong filled the air. The first ray of sunlight brushed the surface of the lake – and that was when the grebes began their dance. They glided across the water, watching each other, their necks arched. The ritual carried them away, and for a moment they forgot the world around them.

The great crested grebe’s spirited territorial battles and the graceful courtship dances of spring have always fascinated me. How ancient must these species – typical movements be – rituals performed year after year, as people watch and wonder about their meaning. Before building a nest, the birds engage in numerous small gestures to strengthen their bond and reaffirm their choice of partner. Rising up on the water, these elegant dancers present each other with aquatic plants, as if to say, “from these we will make our home.”

Kun pariutuminen on vahvistettu lahjoin ja pesänrakennusta edeltävin elein, pariskunta ryhtyy yhdessä puolustamaan valitsemaansa paikkaa, johon ne rakentavat yhteisen pesän. Toiset koiraat saattavat yrittää liehitellä naaraa edelleen, jolloin tilanne kärjistyy rajuksi tappeluiksi rakkaintaan puolustavan koiraan ajaessa kilpakosijat pois. Koiraat mittelevät voimiaan terävillä nokillaan tavoitteenaan painaa vastustaja veden alle. Vahvin voittaa ja saa tahtonsa läpi.

Once the pair bond is sealed with such gifts and pre-nesting rituals, the couple works together to defend their chosen site, where they will build their nest. Other males may still attempt to court the female, and this often escalates into fierce battles as the defending male drives away rivals. Males test their strength with sharp bills, each trying to force the opponent beneath the surface. The strongest prevails and gets his way.

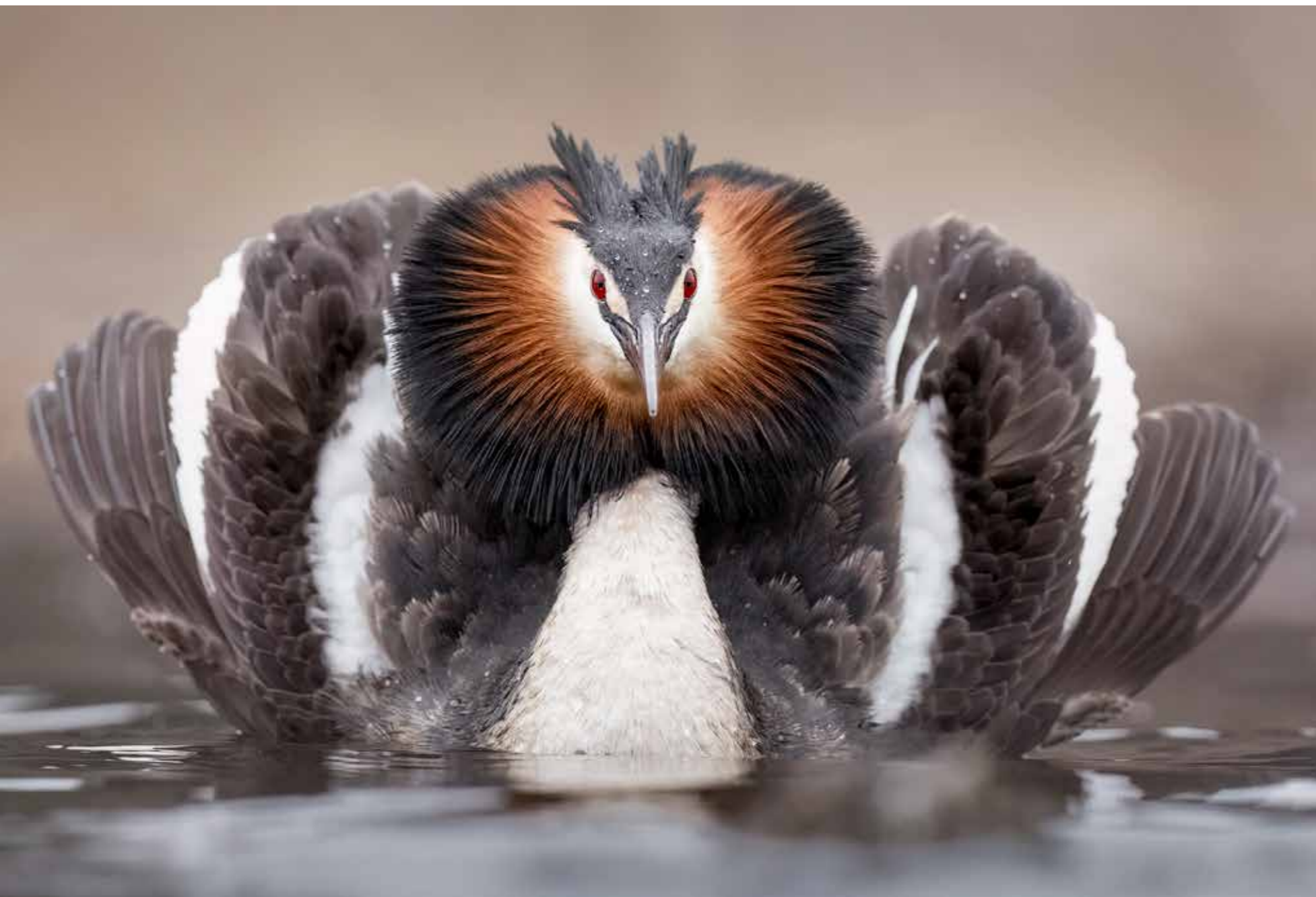
Silkkiuikku on visuaalisesti upea ja käytökseltään mielenkiintoinen laji. Lisäksi sillä on minulle erityinen merkitys, koska lapsuudessaani silkkiuikkuja pesi lähellä kotiani, ja muistan kuinka jo kaukaa tunnistin lintulajin sen erikoisesta silhuetista: pitkä kaula, ja hauska töyhtöinen pää. Nyt luontokuvaajana olen valokuvannut silkkiuikkujen keväisiä soidinmenoja jo usean vuoden ajan kelluvan piilokojuni suojista. Tavoitteenani on ollut taltioida paitsi lintujen välistä yhteyttä, myös kylmien kevätaamujen upeita valo-olosuhteita ja luonnon heräämistä aamulla, kun linnut ovat aktiivisimmillaan. Tämä on vaatinut kymmeniä aikaisia heräämisiä keskellä yötä, ja kylmyyden sietämistä järvien veden lämpötilan ollessa nollassa tietämällä.

The great crested grebe is a visually stunning and behaviorally intriguing species. It also holds a special personal meaning for me – during my childhood, grebes nested near my home, and I remember how, even from a distance, I could recognize their distinctive silhouette: the long neck and the comical crested head. Now, as a nature photographer, I have spent many springs photographing their courtship displays from the shelter of my floating hide. My aim has been not only to capture the connection between the birds, but also the beautiful light of cold spring mornings and the awakening of nature at dawn, when the birds are at their most active. This has required dozens of wake-ups in the middle of the night—and enduring the cold when lake water temperatures hover around freezing.

Työni tuloksia on nähtävissäni tämän artikkelin lisäksi vuonna 2025 valmistuneessa luontokuvanäyttelyssäni "Tanssi". Luontokuvieni välityksellä haluan tuoda luonnon hienoja yksityiskohtia nähtäville kaikille. Harva pääsee näkemään lintuja lähietäisyydeltä ja kiireettä. Valokuvan äärelle pysähtyessään katsojalla on tilaisuus tutkia läheltä lintujen kauniita höyhenkuvioita, inhimillisiäkin ilmeitä ja erikoisia elintapoja. Uskon edelleen, että tuomalla luontoa lähemmäksi voimme vaikuttaa ihmisten haluun suojella näitä hienoja luontokappaleita.

The results of this work can be seen not only in this article, but also in my nature photography exhibition "Dance", completed in 2025. Through my photography, I want to share nature's delicate details with everyone. Few people have the chance to observe birds up close and without haste. When pausing in front of a photograph, the viewer has an opportunity to study the intricate feather patterns, the even human-like expressions, and the unusual habits of these birds. I still believe that by bringing nature closer, we can inspire people to protect these remarkable creatures.

Mia Surakka

Olen lintukuvaukseen erikoistunut luontokuvaaja Tampereelta. Lähellä sydäntäni on luonnon monimuotoisuuden ja kauneuden ikuistaminen kuviksi. Erityisesti linnut viehättävät minua kuvauskohteina niiden visuaalisuuden ja kiehtovan käyttäytymisen vuoksi. Voin viettää tuntikausia luonnossa vain tarkkaillen luonnon eläinten toimia.

Minulle on tärkeää, etten kuvatessani puutu luonnoneläinten luonnolliseen käyttäytymiseen, joten tarkkaillen niitä naamioituneena, tai kuvauspiilosta. Näin pystyn parhaiten taltioimaan aitoja tilanteita, kun ne eivät ole tietoisia läsnäolostani.

I am a nature photographer from Tampere, specializing in bird photography. Capturing the diversity and beauty of nature in images is close to my heart. Birds especially fascinate me as subjects, both for their striking appearance and their intriguing behaviour. I can spend hours in nature simply observing the activities of wild animals.

It is important to me that I do not interfere with the natural behaviour of wildlife while photographing. For this reason, I observe them in camouflage or from a photography hide. This allows me to capture genuine moments, as the animals remain unaware of my presence.

www.miasurakka.com

Mia Surakka Photography Oy
Raven Tree Oy
mia@raventree.fi

+358 50 330 4788
Instagram: mia.surakka
Facebook: Mia Surakka

Sakari Manninen

Vapauden ja valon meri

The Sea of Freedom and Light

Nature and wildlife photography can show ways to help fight the adverse effects of the climate crisis.

Lapsuuden kalamatkoilla Tammisaaren Hästö saarelle pääsin tutkimaan bunkkereita ja sodan jäämistöä. Leikin sotareportteria coca-cola-kamerallani. Siitä alkoi yhteiselo meren kanssa. Merellä kulkiessa tunnen itseni vapaaksi. Mahdollisuus purjehtia kaikkialle saa minut uteliaaksi ja avartaa mieleni meren salaisuuksille.

On childhood fishing trips to Hästö island in Tammisaari, on the west coast of Finland, I had the chance to explore the bunkers and other wartime militaria there. I was playing with my Coca Cola film camera pretending to be a war correspondent. This started my life together with the sea. I feel free when I am out at sea; the freedom to sail anywhere tickles my imagination and opens my mind to the sea's secrets.

Saaristomme herkkä luonto ja pitkä historia, ihmisen jättämät jäljet sekä hyvässä että pahassa, ovat kiinnostavia. Meri on antanut kansallemme särvintä, elinkeinon ja innoittanut taiteilijoita.

Nykyisin ulkosaaristomme on tyhjentynyt ammattia harjoittavista ihmisistä. Merivartijat, luotsit ja armeija ovat siirtyneet kohti sisämaata. Kulttuuriperinnön rapautuminen näkyy vahvasti maisemakuvassakin luonnon vallatessa takaisin omaansa.

The singular nature and history of our archipelago, the marks left by humans in both good and bad, fascinate me. The sea has given us food, livelihoods, and artistic inspiration.

The trades people have left the outer archipelago; coast guard, pilots, and the navy have moved inland, closer to the mainland. Our cultural heritage is disappearing from the landscape as nature reclaims its own.

Merenkulun jättämät kummelit ja majakan valo saavat minut muistelemaan historiallisia tarinoita, joita olen kuullut majakka-saaridokumentteja kuvatessani. Kun etsin jalustalle paikkaa, tulvii maisemasta mieleeni noita tarinoita ihmeellisistä pelastautumisista, kadonneista laivoista tai majakan taistelusta vihollista vastaan. Näin mieleni etsii tarinaa maisemasta; katsoja muodostaa omansa näkemästään dokumentista tai valokuvasta.

Nopeat sääilmiöt ja valon satumainen leikittely meren ja taivaan välillä pitävät kameramiehen valppaana. Hajavalon puuttuessa tähtitaivas tuikkii kirkkaasti. Se on oivallinen hetki pitkille valotuksille.

Sea marks and the light in a lighthouse make me think of all the stories I heard when working on the lighthouse documentaries. When I search for a good spot for my tripod, my mind is flooded with wondrous tales of miraculous survivals, lost ships, or fighting an enemy. My mind searches for stories when I am looking at the scenery in front of me; viewers shape their own from the documentaries or photographs they see.

Fast changing weather phenomena and the wonderful ways that light plays in the air between the sea and the sky keep the cameraman vigilant. Where artificial light is not polluting the darkness of the night the starry sky shines brightly and allows for long exposure projects.

Revontulet avaavat kosmisen yhteyden uuteen Elementtiin. Hiljaisuuden rikkoo vain oma kiihtynyt hengitys, kun yritän saada ohikiitävän hetken vangittua.

Jos haahkojen kevätsoidin säestää tapahtumaa, on tunne-elämys täydellinen.

Lintujen elämään kuuluvat tapahtumat, kuten muutot, yhdistävät luonnon hienot elementit ja tunnelmat kuvassa, kuin monikerroksellinen kerronta elokuvissa. Valokuvalla on vaikeampi kertoa tarinaa tai välittää tunnetta kuin videolla mutta ei mahdotonta – kuvalla ja tekstillä voi luoda tarinan sinfoniaa.

Elokuvan elementit antavat enemmän mahdollisuuksia kerronnalle jälkikäsitteilyssä, mutta valokuvan on osuttava kohdalleen kerralla, mikä on hyvin kiehtovaa.

Ilmastonmuutoksen eteneminen ja meren nykytila huolettavat luontokuvaajia. Mitä jos menetämme tämän ihmemaamme tai perinmaisemamme?

Valokuva on varteen otettava väline niin huolen kuin ratkaisukeinojenkin esiin tuomiseksi. Oivaltava kuva antaa katsojalle mietittävää aiheen ympärillä.

Aurora borealis opens a cosmic connection to a new element. The silence around me is broken only by my own intense breathing as I attempt to capture a fleeting moment. And if this moment is completed with the event of eiders displaying somewhere near, I am filled with awe at the perfection of it all.

Normal events in the birds' lives, such as migrations for instance, link the different elements and moods together in a picture, the same way multi-layered narratives function in films. It is harder to tell a story or convey emotions with a photograph than with a video, but not impossible – picture and text can create a satisfying symphony of stories.

The way films are structured leaves more room for creative work in post-production, whereas a photograph must hit it right at once, which adds to its charm.

The rapid progress of the climate crisis as well as the deteriorating condition of our seas are a source of constant worry for nature and wildlife photographers. What if we lose this wonderland or our cultural heritage in it? In communicating both the worry and the solutions, photographs are powerful tools. An insightful picture gives the viewer food for thought.

Sakari Manninen

Tuottaja, dokumentaristi, ilmakuvaaja ja valokuvaaja

Olen tehnyt kymmenkunta dokumenttia majakkasaarista yhteistyössä Suomen majakkaseuran kanssa. Elokuvakiertueiden yhteydessä syntyvillä tuloilla pelastetaan kulttuuriperintöämme, majakoita.

Osallisena näyttelyissä ja erilaisissa julkaisuissa.

- *Santahaminan luonto- ja kulttuuriarvot*. Santahaminan sotilaskoti. 2011.
- *Sandis - Skutsi, Sköne, Intti*. Virka Galleria. Tuotantoryhmä Aarresaaret, 2011.
- *Aarresaaret*. Virka Galleria. Tuotantoryhmä Aarresaaret, 2013.
- *Suomalainen Maisema -Suomi 100 v* kirjasarja.

- Participating in exhibitions and various publications:
- *Santahaminan luonto- ja kulttuuriarvot* (Santamina nature and cultural values, Santamina canteen), 2011
- *Sandis - Skutsi, Sköne, Intti* (Sandis - Woods, Sea, Military, Virka Gallery /Helsinki, production group Aarresaaret, 2011Aarresaaret (Treasure Islands), Virka Gallery /Helsinki, production group Aarresaaret, 2013
- *Suomalainen Maisema - Suomi 100 v -kirjasarja* (Finnish Landscape - Finland 100 Years) -book serie.

Producer, documentarist, aerial photographer, and still photographer

In cooperation with the Finnish Lighthouse Association, I have made up to a dozen documentaries about lighthouse islands. Profits from the films help save our maritime legacy by supporting lighthouse preservation.

<https://sande.kuvat.fi/>

Sakari Manninen
sakari.manninen@dlc.fi

facebook: sakari.manninen.9
instagram: Sande60

Ari Ahlfors

Unajanlahti – tuleva helmi Raumalla?

Raumalla sijaitseva Unajanlahti on muuttumassa monimuotoisuuden keitaaksi. Ennallistamishankkeet luovat uusia elinympäristöjä mahdollistaen useiden lajien säilymisen elinvoimaisina.

Unajanlahti on matala merenlahti, jonka entiset laidunniityt ovat pitkälti ruovikoituneet umpeen. 1970-luvulla lapset vielä pelailivat niityillä jalkapalloa. Ympäristöministeriön rahoittamassa Kunta-Helmi-hankkeessa alue muutetaan uudelleen merenrantaniityksi. Järviruo'on valtaamat alueet on niitetty, seuraavaksi paikalle tuodaan karjaa pitämään alueen kasvillisuus matalana.

Unajanlahti – a Future Treasure for the City of Rauma?

Unajanlahti in Rauma on the West Coast of Finland is becoming an oasis of diversity. Restoration projects create ecosystems that give many species the necessary conditions to thrive.

Nestled deep in the shoreline, with a small mouth to the sea, Unajanlahti is a shallow bay, almost a lagoon, in Rauma by the Bothnian Sea. Its coastal grazing meadows, no longer used for cattle, are almost entirely overgrown with reed. In the 1970s, children were still playing football on the meadows. As part of the Helmi Habitats Programme, led by the Ministry of the Environment, the bay is being restored as a coastal meadow. The reedbeds have been cut back, and cattle are brought in to keep the vegetation low.

Lintuvesien parhaimmistoa

Unajanlahdelle on Rauman torilta noin kahdeksan kilometriä – sopiva etappi vaikkapa polkupyöräretkelle. Pieneltä parkkipaikalta on kävelymatkaa rannalle kilometrin verran. Polun varressa voi pysähtyä ikivanhojen mäntyjen vierelle ja kuvitella, kuinka ne ovat seuranneet ohi lipuneita purjelaivoja 1800-luvulla.

Rantalehdon läpi päästään ruovikkoiseen merenrantaan. Lepikossa voi nähdä alueella pesivän pikkutikan tai pyrstötiaisparven. Rannalta löytyy myös nuotiopaikka polttopuineen sekä pieni lintutorni, josta avautuva maisema on tyypillinen merenlahden pohjukka, flada, joka on syntynyt maankohoamisen seurauksena. Sen yhdistää mereen vain kapea salmi.

Keväällä lahti kuhisee elämää – hauet ja lahnat tulevat matalikolle kutemaan, vesilinnut pesivät ja kahlaajat pysähtyvät rantalietteil-le ruokailemaan, mikäli meriveden pinta on tarpeeksi alhaalla. Alueen vesilintukanta ei kalpene parhaimpien lintuvesiemme rinnalla. Kesäaikaan vettä on lintutornin ympäristössä vähimmillään vain muutama kymmenen senttiä, ja sekin on täynnä ärviäkasvustoa.

Talvisin lahdella on hiljaista. Sopivien säiden vallitessa sen voi kiertää luistellen tai hiihtäen; rantoja seuraten matkaa kertyy noin kuusi kilometriä. Yhteys Unajansalmesta merelle pysyy sulana kovillakin pakkasilla. Hyvällä tuurilla ja olosuhteiden salliessa jäällä voi nähdä ihasuttavia jääkukkia. Lasten kanssa on elämys tehdä taskulamppuretki tornille makkaraa paistamaan myös iltapimeässä.

A fantastic bird wetland

The distance from Rauma city centre to Unajanlahti is roughly 8 km – a perfect bike trip – and the walk to the shore from the small parking lot about 1 km. While walking along the path, one can stop to admire the old pine trees and imagine them witnessing the old ships sailing past the bay in the 19th century.

Passing through an alder grove, the path leads to the shore with reeds. In amongst the alders, one can spot a lesser spotted woodpecker or a flock of long-tailed tits that breed in the area. There is a camp fireplace with firewood and a small bird-watching tower offering views over the sheltered and shallow basin at the end of the bay. It is called a flada in Finnish and Swedish, a flad bay in English, and it's caused by the land uplift, a geological feature in the Baltic Sea. The water is still connected to the sea, but the passage is narrow.

In spring, the flad is buzzing with life – the northern pikes and the common breams swim to the shallows to spawn, water birds are nesting, and waders stop at the muddy flats to feed whenever the sea level is low. The area has good waterbird populations. In the summertime, the water around the bird-watching tower is only a few dozen centimetres and full of watermilfoil.

In wintertime, the flad is quiet. In the right weather conditions, the flad freezes over, and the six-kilometre-long shoreline can be covered on skis or skates. The strait into the sea stays open even in freezing weather. Sometimes, the frost creates beautiful patterns on the ice, like ice flowers.

Viiksiveikkoja

Talvisella retkellä tukevan jääkannen peittäessä lahden, kannattaa etsiä lahden nimikkolajia, sympaattista viiksitimalia. Satakunnan alueella laji tavattiin ensimmäistä kertaa juuri täällä 1990-luvulla. Pelotonta viiksitimalia saattaa päästä tarkkailemaan hyvinkin läheltä jäältä käsin, kun taas pesinnän aikaan se on arka ja vaikea havaita. Viiksitimalit ovat melko heikkoja lentäjiä lyhyine siipineen, tosin järviruokojen keskellä ruokaillessa lyhyistä siivistä on etua. Vaikka järviruokoaluetta on niitetty, ei ruoka ole timaleilta loppumassa.

Bearded reedlings

When the conditions are wintery and the flad is frozen, it's time to look for the delightful little creature that is the reedbed's signature bird, the bearded reedling. It was first met in the greater Satakunta region precisely here in the 1990s. The confiding bearded reedling tolerates people close to the reedbed on the ice but is very shy and hard to spot in the breeding season. Their short wings are not best suited for long-distance flying, but they are an advantage in the dense reedbed. Even if the reeds have been scaled down in the flad, there is still more than enough food for the bearded reedlings.

Monimuotoisuus edellä

Tällaiset projektit eivät aina suju kuin nuorallatanssi. Helmi-projektikin on edennyt hitaasti; sopivan urakoitsijan löytäminen vei aikansa, samoin pohdintaa aiheutti alueelta löytynyt viitasammakko. Syyskuussa 2022 ruovikko saatiin kuitenkin niitettyä ja kerättyä hyötykäyttöön. Samalla saatiin projektille vuoden jatkoaika. Keväällä 2023 alue on tarkoitus aidata ja tuoda karjaa paikalle. Toivottavasti saamme muutaman vuoden päästä ihastella luonnon monimuotoisuuden kasvua ja kenties nähdä niityllä jälleen vaikkapa keltavästäräkkejä.

Raumalla vierailevia turisteja käy jo nyt lintutornilla, mutta monimuotoisuuden lisääntymässä alueesta tulee yhä houkuttelevampi. Jatkokoskin aluetta kehitetään erilaisten projektien avulla, muun muassa luontopolku muuttuu esteettömäksi. Luontokuvaajia ja -tarkkailijoita kiinnostaisi varmasti ruovikon reunaan avoveden partaalle rakennettu pysyvä piilokoju pitkospuineen. Unajanlahti on minun lähiluontoani ja suosikkikohteitani myös kuvausmielessä. Millainen luontoparatiisi tutusta lahdesta vielä tuleekaan.

Diversity first

Projects like these don't always go smoothly. This restoration effort has been slow in the making: it took ages to find the perfect contractor, and then a moor frog (*Rana arvalis*) was discovered. Finally, in September 2022, the reeds were cut down and harvested for use. In the future, the area will be fenced and cattle brought in, hopefully resulting in growing diversity and maybe new birds, such as the yellow wagtail, for example.

Tourists visiting Rauma already come to the bird-watching tower, but the more diverse the ecosystem and the range of species, the bigger an attraction the whole area will be. There will be other projects to further develop the flad; for instance, the path will be barrier-free for people with mobility impairments. Nature and wildlife observers and photographers would love a permanent shelter-cum-hide by the reedbed on the shore. Unajanlahti is my home territory and my favourite spot for photography. I cannot wait to see all it has to offer in years to come.

Olen syntynyt vuonna 1963 Keikyässä. Kiinnostukseni luontoon syntyi jo pikkupoikana lintujen kautta. 1970 luvun lopulla 15-vuotiaana kiikari vaihtui kameraseurasta lainaksi saatuun kameraan. Koululaisten valtakunnallisen luontovalokuvakilpailun voitto innosti jatkamaan harrastusta. Mustavalko- ja diakuvauksien jälkeen digiaika motivoi kuvaukset uuteen nousuun.

Nykyäänkin kamerani etsimestä näkyy useimmiten lintuja, mutta joskus myös maisemia, eläimiä, kasveja, perhosiakin. Luontotietämystä syvensin luontokartoittajakoulutuksella 2014–2015.

Kuviani on julkaistu kirjoissa, lehdissä ja kalentereissa. Olen pitänyt kaksi yksityisnäyttelyä 1985 ja 2007 ja osallistunut moniin yhteisnäyttelyihin. Kuvausmatkoja olen tehnyt mm. Tansaniaan, Brasiliaan, Australiaan, Thaimaahan ja Huippuvuorille. Lehtiartikkeleita olen kirjoittanut useisiin lehtiin. Kuviani on tarjolla lähinnä omilla nettisivuillani, joille olen koonnut mittavan luontokuva-arkiston.

*Lähistöllä pesivät jalohaikarat käyvät usein Unajanlahdella kalastamassa. Se ei aina kurkea miellytä.
Great white egrets breeding near the area sometimes come fishing to the flad, which the crane is not fond of.*

I was born in 1963 in Keikyä. My interest in nature began as a young boy through birds. In the late 1970s, at the age of 15, my binoculars were replaced by a borrowed camera. Winning a national nature photography competition for schoolchildren inspired me to continue with the hobby. After working with black-and-white and slide photography, the digital era rekindled my passion for photography.

Even today, my camera viewfinder most often shows birds, but occasionally landscapes, animals, plants, and even butterflies. I deepened my knowledge of nature through a nature surveyor training from 2014 to 2015.

My photos have been published in books, magazines, and calendars. I have held two solo exhibitions, in 1985 and 2007, and participated in many group exhibitions. I have traveled for photography to places like Tanzania, Brazil, Australia, Thailand, and Svalbard. I have written articles for various magazines. My photos are mainly available on my website, where I have compiled an extensive nature photography archive.

<https://naturephoto.1g.fi/kuvat/Gallery+-+Valokuvat/>

+358 50 598 9308

ari.ahlfors@gmail.com

Raimo Sundelin

Ehtymätön arkkipelagi

Kymmenien vuosien mittainen, ammattimainen ja tavoitteellinen työ saaristokuvaajana on ollut suuressa roolissa Selkämeren kansallispuiston synnyssä. Nyt huolena on oman ainutlaatuisen Itämeremme sairastuminen ja saastuminen. Nykyhminen jättää luontoon pysyvän jälkensä.

Hitaasti ja syvään lapsuuteni lähisaaristoon juurtuneena sain sen suurimman saaren, Selkämeren kansallispuiston siemenen, luonto- ja kulttuuri-inventoinnin tehtäväkseni 1970-luvulla. Se toi kameran mukaan retkilleni puoli vuosisataa sitten.

Alkoi etsiminen ja löytäminen. Kaikki luotokunnan vedenpäällinen pikkuapolloa suurempi kiinnosti. Kiertely laajalti saaristossa havahdutti huomaamaan rantojen jatkuvan ja hallitsemattoman rakentamisen. Elinkeinoja varten rakennetut kalamajayhdyskunnat hirsimajoineen maatuivat saaristossa parissa sadassa vuodessa. Nykyiset teräs-, betoni- ja lasiluomukset rumentavat rantoja tuhansia vuosia. Entistä vaikeampi on löytää suojaisia luonnonsatamia.

The Boundless Archipelago

Decades of professional, goal-directed work as a nature and wildlife photographer lie behind the origin of the Bothnian Sea National Park. Now, the focus is on the deterioration and pollution of the unique Baltic Sea. Today's people leave a lasting mark on the natural world around us.

Childhood roots set deep in the archipelago soil would eventually lead in the 1970s to me being tasked to survey the natural and cultural scene of the largest island in what would become the Bothnian Sea National Park. It made me take a camera along on my field trips.

Searching and discovering ensued. Anything above water in and among the islets and skerries and larger than the Clouded Apollo was of interest. Exploring the wider archipelago alerted me to the escalating and unfettered building along the coasts. The fishing huts built to support a livelihood will decompose within a century or two, whereas the modern creations of steel, concrete, and glass will mar the landscape for thousands of years. It is getting harder to find sheltered harbours that are free for everyone.

Itämeri, meidän meremme, sairastaa toimii-
me tähden. Me myrkytämme sitä yhä ja aina
vain uusin tavoin. Ravinteilla tukehduksen
jälkeen tuotamme lisäksi mikromuoveja ja
mukanamme kulkeutuu seuraamuksiltaan
arvaamattomia vieraslajeja.

Horisontti, siellä missä taivas ja meri koh-
taavat, on aina ollut vapaudenkaihon symboli.
Nyt edes se ei säily ehjänä, kun jättimäiset
myllyt vispilöivät tuulta avomerellä.

Kulkijalle kuvauksellisia ovat hiljaisien
saarialueiden kalliomuodostumat, nuo lämmin-
henkiset punaruskeat rapakivigraniitit jostakin
1630 miljoonan vuoden takaa. Ahvenanmaan
noin 100 km halkaisijaltaan oleva plutoni nousi
lähelle maanvaippaa paljastuakseen jääkaudella
pintaan. Sen erilaiset ilmenemismuodot, niin
suuret lohkarit kuin rantojen plastiset silo-
kalliot houkuttavat kuvaamaan ja kulkemaan
paljain jaloin.

We make the Baltic Sea ill. We keep finding
new ways to poison it. In addition to choking
it with nutrients, we generate microplastics
and cause unpredictable consequences to
local species by bringing in alien species as
stowaways.

The horizon, where the sky meets the sea, has
always symbolised a yearning for freedom. Now,
even it is broken, as gigantic mills begin to beat the
wind out on the open sea.

The Rapakivi granite pushing through the water
to form the quiet colonies of islands dates back
some 1630 million years. Their warm red-brown glow
inspires the travelling photographer. The intrusive
rock in Ahvenanmaa (the Åland Islands) emerged
close to the Earth's mantle and was exposed in the
Ice Age. Its many forms, such as the large boulders
and the smooth roches moutonnées, are a delight
to photograph and walk on, barefoot.

Ensilumi on saariston väkevin maisemamuutos. Se lopettaa vuodenvaihteen ja aloittaa uuden. Sametinmusta meri ja saarten puhtas valkoinen pysädyttävät aina pitkän sulavuodenajan jälkeen.

Rannoilla kävely ja jälkien jättäminen lumeen tuntuu ehjän rikkomiselta. Ensilumi-iltaan nouseva kuu ja majakan syttyvät valot tihentävät tunnelman hartaan koskettavaksi.

Saariston talven vaihtelevat säät ja valot ovat ääreviä. Merisavut, lumituiskut, pakkasuurteet ja sakeat sumut saavat saariston puut kuvauksellisiksi.

Kesäntylsät rantalepätkin heräävät talvenajan graafisiin rakenteisiin. Niukat kasvuolot ja tuulet kasvattavat puista toisistaan erottuvia yksilöitä, monilla vierailuilla tervehdittäviä ystäviä.

Winter's first snow brings the sharpest transformation to the archipelago landscape, marking the end of the annual cycle and the beginning of a new one. After a long season of open water, the velvet-black sea and the pure white islands make an arresting sight.

Walking on the beaches and creating footprints feels like breaking something that should be whole. Should the rising moon meet the first snow as the lighthouse light turns on, it would be hard to not feel part of something greater.

In the archipelago, winter's weather conditions and light have an infinite quality. Sea smoke, snow flurries, white frost, and dense fogs make trees tantalizingly photogenic.

Even basic alders at the water's edge become graphic creations in winter's grip. The poor soil and the winds help raise trees that are individuals, friends to be greeted on every trip.

Sumusta paikalle pelmahtava palokärki tai mikä tahansa talvilintu tuo elämän. Arkki-pelagi on ehtymätön kuvattava. Miksi me alati turmelemme sitä?

Saaristokuvaaja toimii ammattimaisesti ja tavoitteellisesti. Kameran ohella tärkeintä on vene, jolla pääsee kaikkialle ja joka kulkee niin nopeasti kuin hitaastikin. Veneessä voi yöpyä, ja sitä voi käyttää piilokojunakin. Merialumiinivene sopivalla perämoottorilla, jota lihasvoiminkin jaksaa vielä siirrellä on pätevä työjuhta. Kuvakokonaisuudet ja niiden esitykset asioista päättävälle sekä kirjoitukset kuvien kera ovat osoittautuneet osaltani oivallisiksi tavoiksi yrittää vaikuttaa terveen saariston ja meren tulevaisuuteen.

ABlack Woodpecker materialising from the fog, or any winter bird for that matter, brings life to the stillness. The archipelago offers endless opportunities for photography. Why, then, do we damage it endlessly?

An archipelago photographer works in a professional and goal-oriented manner. Next to the camera, the most important is a boat that goes everywhere, moves both fast and slow, and offers shelter for sleep, functioning at times as a photo hide. A seafaring aluminium boat that is light enough to be hauled about by muscle power and equipped with a suitable outboard motor is a trusted beast.

Picture presentations based on coherent series of photos that tell a story and written articles with supporting images have proved to be excellent tools in trying to effect change for a healthier archipelago and sea.

Raimo Sundelin

Olen Suomen uniikin arkipelagin ihmetelijä ja saariston valokuvaaja vuodesta 1975. Kaikki vesirajan yläpuolinen kuten arkeologia, geologia, fauna ja flora sekä ihmisen jäljet saaristoon sopeutuvina ja sopeutumattomina tekoina kiinnostavat kuvallisesti kaikkina vuodenaikoina ja kaikilla säillä. Kolmen viime vuoden aikana mukaan on tullut vielä dronekuvaus saaristossa.

Tärkeänä menetelmänä on ollut omaehtoinen kohteiden etsiminen ja löytäminen ja omalla aluksella merellä kulkeminen.

Olen pitänyt useita saaristoaiheisia näyttelyitä ja lukuisia esityksiä mitä erilaisimmille yhteisöille ja yleisöille.

Kuvateokset:

- *Raumanmeri*, 2009, omakustanne
- *Vanha Rauma* -kuvateos yhdessä Altti A. Salon kanssa, 2015, Länsituuli
- *Meren muisti* - Havets minne, 2021, John Nurminen Säätiö
- *Rantojen hiljaiset* - *Skärgårdens tysta liv*, 2025, John Nurminen Säätiö
- Lisäksi saaristokuvien osallisena monissa yhteiskuvakirjoissa.

I have been an observer of Finland's unique archipelago and a photographer of its seascapes since 1975. Everything above the waterline fascinates me visually - archaeology, geology, fauna and flora, as well as the traces of human activity in the archipelago, whether harmonious or in conflict with their surroundings—through all seasons and in all weather conditions. In the past three years, I have also incorporated drone photography into my work in the archipelago.

A key approach for me has been independently searching for and discovering subjects, navigating the sea with my own vessel.

<https://www.facebook.com/raimo.sundelin>

+358 40 7487827

raimo.sundelin@dnainternet.net

facebook: Raimo Sundelin

I have held several archipelago-themed exhibitions and given numerous presentations to a wide variety of communities and audiences.

Photographic books:

- *Raumanmeri* (Bothnian Sea), self-published 2009
- *Vanha Rauma* (Old Rauma), with Altti A. Salo, Länsituuli 2015
- *Meren muisti* - *Havets minne* (The Memory of the Sea), John Nurminen Foundation 2021
- *Rantojen hiljaiset* - *Skärgårdens tysta liv* (The Quiet Life of the Shores), John Nurminen Foundation 2025
- In addition, I have contributed archipelago photographs to numerous collaborative books.

Mika Honkalinna

Oodi lintuperspektiiville

Tuttu suo näyttäytyy katsojalle aivan uudeltaisena maisemana ilmasta katsottuna. Varvut, heinät, sammalet ja lukuisat muut kasvit muodostavat värikkään ja näyttävän mosaiikin. Runsaslajisesta elinympäristöstä syntyy vaikuttava kokonaisuus, joka silmän korkeudelta nähtynä jäisi katsojalta hahmottamatta

Seison suoaukean äärellä ja sihtailen edessäni suoaukeavaa näkymää kameran etsimen läpi. Mietin, sijoitanko suon horisonttiviirun kuva-alan alaosaan, keskelle vai ylös? Hylkään alaosaan sijoittamisen, koska haaleanharmaista pilvistä ei nyt ole taivasosan rakennusaineiksi. Päädyn sijoittamaan horisontin kuva-alan yläosaan ja korostamaan kuvan etualaa muutamien metrien päässä edessäni. On himmennettävä reilusti saadakseni kuvan läpitaraksi. Hieman ylemmäskin olisi päästävä ja nousen reilun vaaksan verran korkeammalle pienen mättään päälle, joka alkaa saman tien hissukseen vajota allani. On oltava nopea!

An Ode to Bird's-eye-view

When viewed from above, the familiar bog looks completely different. The sprigs, hay, moss, and countless other vegetation merge into a colourful and spectacular mosaic. The myriad species that make a habitat become a singular sight to behold, easy to miss at eye level.

Facing a bog, I assess the view through my camera's viewfinder and try to decide whether I should place the bog horizon at the bottom half, middle, or top half of the picture. I opt for the top to emphasise the ground in front of me. I need to stop down quite a bit to have the entire image in focus. I step on top of a small knoll to get a little higher, but it starts to sink under my weight. Must be fast!

Manailen taas tätä silmäkorkeusperspektiiviä näissä suomalaisemakuvauksissa. Tiedän edempänä suolla leviävän hienon allikkolabyrintin, suon halki luikertavat jänteet ja niiden väliset ruoppapinnat, sammalten, suoheinien ja varpujen muodostamat erilaiset väripinnat, mutta saappaat turpeeseen sidottuina en voi tehdä asialle paljontakaan. Lähes kaikki näkemäni avoimista suomalaisemista otetut hienotkin valokuvat vaikuttavat perusrakenteeltaan enemmän tai vähemmän samankaltaisilta: on se silmäkorkeustaso ja horisonttiviirun sijoittelu ylös, alas tai jonnekin siihen välille. Toisinaan olen kuvakulmaa avatakseni kiivennyt suon reunapuuhun, jyrkän teelle tai lintutorniin, mutta silloinkin kuvakulmat ovat kovin rajalliset.

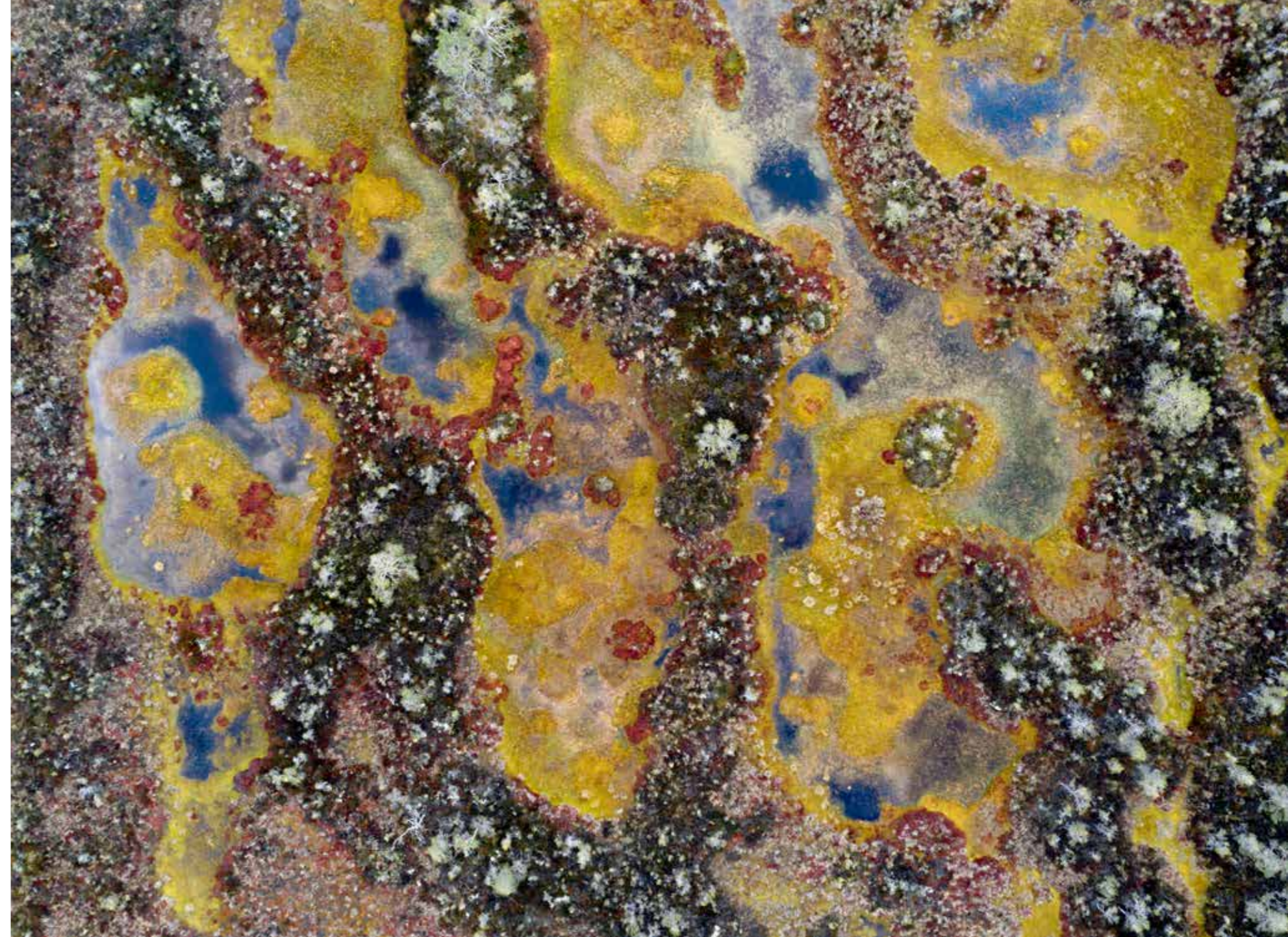
Nuoruuden haaveiden pohjalta kehittelin itselleni suokuvausprojektin, jonka oli määrä suuntautua pääasiassa pohjoisen suurille soille. Jossain kohdin sain päähäni, että projekti tarvitsee ehkä muutaman ilmakuvankin tulvivasta aapasuosta. Jokamieskäyttöön tarkoitettujen kuvauskopterit olivat lyöneet itsensä läpi joskus 6–7 vuotta aiemmin, mutta silloin en ajatellut tarvitseväni moista pörisijää. Tuttu ammattisisko lupasi auliisti lainata omaa kopteriaan näihin suokuvauksiini, joten suoritin netissä lain vaatiman ajokortin, sain lyhyen käyttöopastuksen ja sitten kopteri kainalossa tositoimiin. Elettiin toukokuuta 2021 ja lentelin Keski-Lapin aapojen yllä muutaman akullisen, ihmettelin ja ällistelin kädessäni pitelemäni kopterin ohjaimen näytölle ilmestyviä näkyjä. Niiltä saappaansijoilta soitin tutulle kamerakauppiaille ja tilasin oman kopterin. Kuulemani, lukemani ja henkilökohtaisten keskustelujen perusteella olin ymmärtänyt, että yllättävän moni kuvaaja omisti kopterin, mutta monilla se oli alkuhurmauksen tasaannuttua jäänyt varsin vähälle käytölle tai jopa hyllyyn pölyttymään. Kuumimman kopterihypen jo jäähdettyä minä, tapani mukaan, aloin vasta lämmitä – tai oikeammin ylikuumeta asialle.

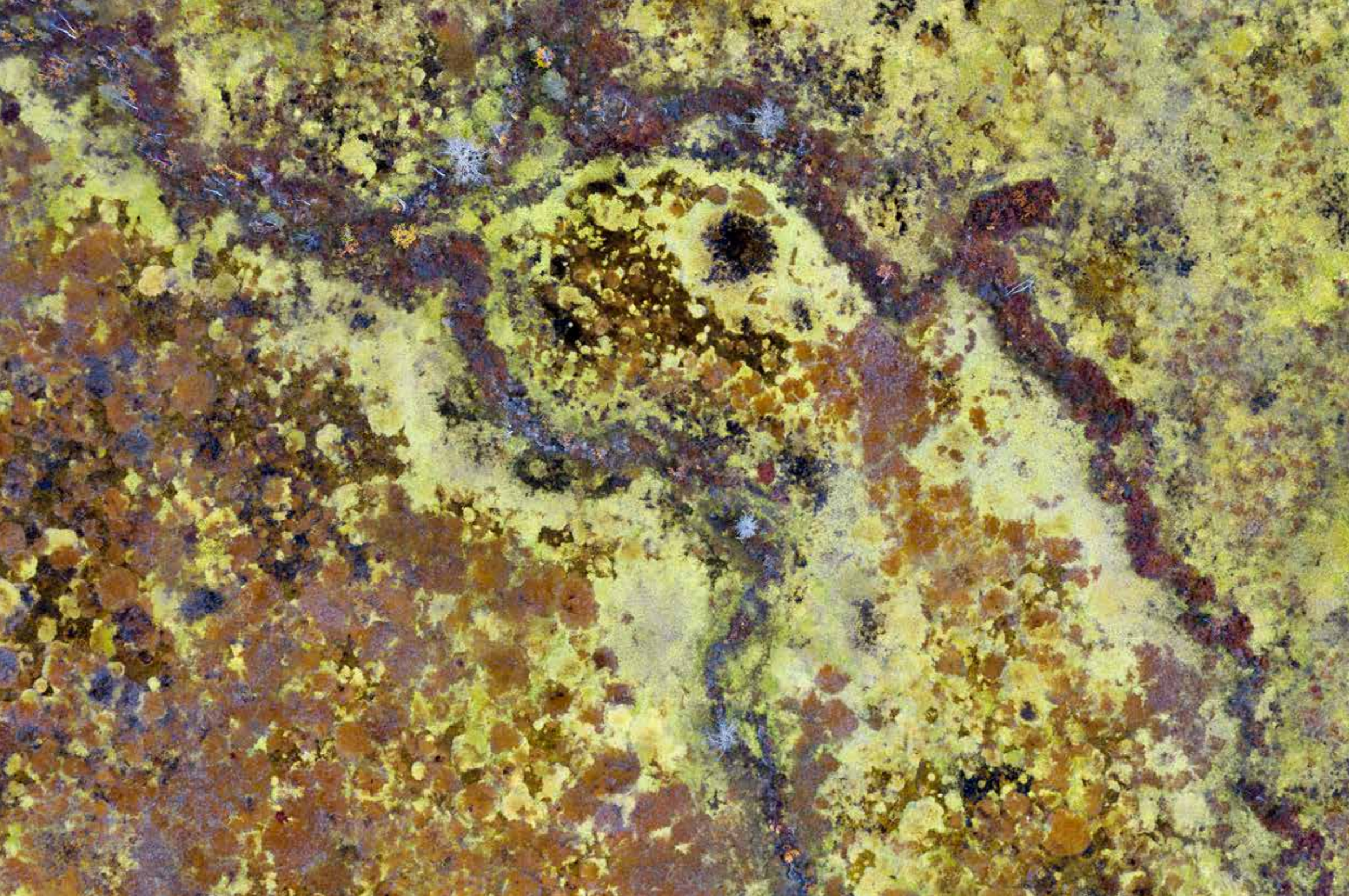
Once again, I curse the eye-level perspective in bogscape photography. I know that within a short distance, there are fine labyrinths made of ponds, peat banks crisscrossing the bog, and kaleidoscopes of moss, grass, and shrubs. Alas, with my boots anchored in the bog, there is not much I can do about it. Even the best of the bog photos tend to follow the same pattern: they are taken at eye level with the horizon cutting the picture at the top half, or the bottom half, or somewhere in between. Occasionally, I have climbed a tree, a ridge, or a bird-watching tower to expand the angle. Still, the options are minimal.

Based on some dreams and hopes of my younger self, I decided on a bogscape project, planning to head mainly north to the large bogs. At some point, I figured I would need a few aerial shots of flooding string bogs. Drone cameras had become popular 6–7 years earlier, but I didn't feel it would be my thing. However, a fellow photographer was happy to let me borrow her drone for my bog photography, so I did an online drone pilot's exam, got my licence, received a short introduction, and headed for action. This was in May 2021, and after I flew the drone over the bogs in Mid-Lapland for a few battery runs, staring in awe at the views on the drone controller screen, I called my camera shop and bought a drone. Judging by what I had heard, read, and learnt from other photographers, surprisingly many owned a drone, but for most of them, it now gathered dust on a shelf. So, true to my style, I was only just finding this new thing while the rest of the world had already gotten over the hottest drone hype.

Maailmankaupan sotkujen vuoksi sain oman kopterini vasta puolitoista kuukautta myöhemmin keskikesällä. Lisäsin kopterin lisävarusteineen vanhenevan äijän jo ennestään riittävän painavan varustearsenaalin jatkoksi. Mitä sellaista sitten näin ohjaimen näytöltä, mikä sai tekemään salamannopean ostopäätöksen? Valokuvaajan homma on ottaa kuvia, mutta minulle olisi riittänyt pitkälle jo se kopterin ohjaimen näytölle välittynyt soiden huikea estetiikka, sen ihastelu ja ihmettely. Kopterilla hitaasti suon pintaa skannaamalla avautui jatkuvasti uusia kiehtovia näkyjä, jotka parhaimmillaan vaihtuvat abstrakteiksi mielikuvitusmaailmoiksi. Tajusin, että kaikessa yksinkertaisuudessaan suoraan ylhäältä alas sopivalta korkeudelta kohti suon pintaa suunnattu katse on se juttu, kuvaajilta ja sen myötä kuvan katsojilta pääosin "piilossa" pysynyt kuvakulma. Ja kuvakulmalla on väliä: Muistan senkin syyspäivän, kun seisoin tihkuisen harmaan suon äärellä ja mietin, että tästä ei taida saada mitään irti; sarojen ja sammalikon hehku oli jo hiipumassa, kitukoivujen ruska varissut ja koko yleisnäkyvä valjun lakastunut. Nostettuani kopterin ilmaan en ollut millään uskoa kopterin silmän katsovan samaa maisemaa kuin omani.

Due to the problems in international trade, it took another six months before I got my drone. I added it and all the paraphernalia that came with it to the formidable load of my equipment bag, which is already heavy for an ageing man. So, what was it that I saw on the screen that made me decide to buy one at once? My job is to take photos, but I would have gotten the drone merely to see the breathtaking bog views. Driving the drone slowly over the bog, I was bombarded with new, fascinating sights that, at best, turned into abstract worlds of fantasy. I realised that, in all simplicity, the thing that had been missing in photography was the vertical gaze down towards the bog, shot from a height not too high nor very low. And angle does matter – I remember well a drizzly autumn day when I was standing by a greyish bog thinking there was nothing to be made of it; no flaming autumn colours, only washed-out, tired-looking flatness. But as I lifted the drone and started to fly it over the bog, I could scarcely believe my eyes – surely, I was not looking at the same landscape as my drone?

Kopterilla ei saa sen parempia tai huonompia kuvia kuin muillakaan kameroilla, eivätkä ilmakuvat korvaa maan tasalta kuvattuja kuvia. Kaikki edellä kertomani intoilunikin koskee omaa kopterinkäyttöäni lähinnä näissä suokuvauksissa. Koen, että tässä tapauksessa kopterin käyttö laventaa näkökulmaa, sillä pääsee kuvakulmiin, joihin aiemmin oli mahdotonta tai lähes mahdotonta päästä. Kuvauskopteri vapautti minut siitä silmäkorkeuskulmasta katsomaan soita uudesta vinkkelistä ja mielestäni soiden maisemallinen kauneus ja huikea estetiikka avautuvat parhaiten juuri lintuperspektiivistä. Metsäkuvauksiini en ole kopterilla löytänyt mitään erityistä uutta. Lintuperspektiivistä katsottuna metsät ovat enimmäkseen toistensa kaltaista latvustoa pienin muunnelmin. Metsän ydin löytyy metsän sisältä eikä sen kuvaamiseen tarvita lentolaitteita.

Ja viimeisimpänä vaan ei vähäisimpänä: jo tällä reilusti alle puolentoista vuoden kokemukseella voin sanoa, että panos-tuotossuhteella mitattuna kuvauskopteri on ollut ylivoimaisesti paras yksittäinen kameralaittehankintani koko kuvausurani aikana.

Drone pictures aren't better or worse than pictures by any other camera, nor does aerial replace land photography. All the joy I have felt with drone photography comes mainly from using it for bogscapes. I find that the drone expands the perspective; it gives me angles that used to be out of reach. My drone allowed me to rise above the eye-level perspective to view the bogs from a new angle. As far as I'm concerned, the beauty and aesthetics of boggy landscapes are best conveyed from a bird's-eye view. By contrast, I found nothing new in using the drone in forest photography. Looking at forests from above, they are just repetitions of treetops with scant variation. The essence of a forest is found deep within and does not require a drone.

Finally, based on less than a year and a half's usage and the return on investment, I can safely say that my drone has been the best camera equipment acquisition ever.

Mika Honkalinna (s. 8. elokuuta 1964, Anjala) on suomalainen luonnonvalokuvaaja ja kirjailija. Syntynyt ja elänyt suuren osan elämästään Kymenlaaksossa Kaakkois-Suomessa, mutta asuu nykyisin Limingassa Pohjois-Pohjanmaalla.

Kuvani ja tarinani syntyvät pohjoisten havumetsien ja soiden keskellä ja usein pohjoisen

talven, lumen ja jään keskellä selviytymisen sekä talven estetiikan innoittamana. Useimmiten kuvitetut tarinani kietoutuvat ihmisen ja luonnon välisten suhteiden ympärille ja yrityksiin niiden ymmärtämiseksi. Jyrkkä vuodenaikojen vaihtelu, talven kaamos, valoisat kesäyöt ja pohjoisen Fennoscandian monimuotoinen maisema luovat kiehtovat olosuhteet valokuvaamiselle ja luonnossa liikkumiselle.

Mika Honkalinna (b. August 8, 1964, Anjala) is a Finnish nature photographer and author. Born and having lived most of his life in Kymenlaakso, Southeast Finland, he now resides in Liminka, Northern Ostrobothnia.

My photos and stories are created amidst the northern coniferous forests and wetlands, often inspired by the struggle for survival in the northern winter, snow, and ice, as well as the aesthetics of winter. Most of my illustrated stories revolve around the relationships between humans and nature and the attempts to understand them. The stark seasonal contrasts, the polar night of winter, the bright summer nights, and the diverse landscapes of northern Fennoscandia create captivating conditions for photography and spending time in nature.

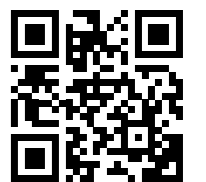
<https://honkalinna.fi>

+358 40 715 6664

mikahonkalinna@gmail.com

facebook: [mika.honkalinna/](https://www.facebook.com/mika.honkalinna/)

facebook: [HonkalinnaNaturePhotography](https://www.facebook.com/HonkalinnaNaturePhotography)

Rainer Carpelan

Valon kuvaajat

Valon olemuksen ymmärtäminen ja sen käyttäminen tehokeinona kertoo luontokuvaajan vahvasta ammattitaidosta. Erilaisten valaistusolosuhteiden hyödyntämien lisää luontokuvan vaikuttavuutta, auttaa tekemään kuvista erityisiä ja mieleenpainuvia. Luontokuvaajan on eletävä luonnon rytmissä, osattava ennakoida tilanteita sään ja vuodenaikojen muuttuessa.

Alussa oli valo – se lienee useimmille meistä ensimmäisiä aistimuksia maailmastamme syntymän hetkellä. Sitä samaa valoa olen nyt tutkaillut pian 60 vuotta, eikä sen olemus ole minulle vieläkään täysin valjennut.

Olen valokuvannut koko ikäni, mutta vasta viimeiset kymmenen vuotta olen aktiivisesti suuntautunut luonto- ja erityisesti eläinkuvaukseen niin Suomessa kuin ulkomailla. Kokemuksen ja ymmärryksen kehittyessä valo on alkanut kiinnostaa itseäni yhä enemmän kuvan keskeisenä elementtinä. Suomen kielien sana valokuvaus on erinomainen ilmaus, ehkä tässä kameralla sinne tänne osoittelussa onkin kyse valon kuvauksesta. Ilman valoa ei olisi mitä kuvata, ja valon merkitys lopullisen kuvan määrittäjänä on tietysti aivan keskeinen.

Capturing Light

Understanding the essence of light and using it as a special effect speak volumes of a photographer's professional skills. Mastering the art of light in one's images increases their visual power, makes them stand out, and helps produce memorable pictures. A nature photographer has to live in sync with the natural world to predict events as weather and seasons change.

First there was light – it is probably one of the first sensations for most of us as we are born. I have been studying this same light for nearly 60 years, and its essence remains a bit of a mystery.

I have been photographing most of my life, but for the past ten years, nature and especially wildlife have been new sources of interest, both in Finland and abroad. As my experience and understanding grow, I have become increasingly fascinated by light as a primary element in a picture. I find the Finnish word for photography, which in a direct translation is “capturing light”, excellent. Perhaps this business of aiming the camera this way and that is actually just about capturing light. There is no photograph without light, and the significance of light as the defining factor in the final image is essential.

Olen keskustellut paljon aloittelevien ja jo pitemmälle ehtineiden luontokuvaajien kanssa ja huomannut, että useimpien matka luontokuvauksessa on edennyt samantyyppisiä polkuja. Kuvausta aloitellessa on tärkeää, että saa otettua tunnistettavan kuva mahdollisimman monesta ja mielellään myös harvinaisesta eläimestä ja lajista. Muistan, kuinka hienoa oli nähdä näytölle piirtyvä kuva punarinnaa, josta kaikki kiistatta huomasivat, että se todella oli punarinta. Rajasin kuvia surutta, koska se oli mahdollista ja sen aikaisten tietokoneiden näytöt olivat armeliaita kuvan tarkkuuden ja kohinan suhteen. Kun olin tätä aikani tehnyt ja kuvattuja lajeja rupesi kovalevyllä olemaan murheeksi asti, aloin vähitellen kiinnittää huomiota kuvien tarkkuuteen, resoluutioon, kontrastiin ja valotukseen. Näinä aikoina pidin myös ensimmäisiä näyttelyitä ja aloin hieman enemmän ymmärtää minkälaisia vaatimuksia isojen printtien tekeminen asettaa kuville. Yhtä kaikki, edelleen mielestäni hyvä kuva oli sellainen, jossa eläin oli keskellä ruutua – mahdollisimman terävänä ja hyvässä valossa.

Kun aikani olin napsinut kuvia tekniseen laatuun panostaen, alkoivat tietyt perussäännöt ja tekniikat upota selkäyttimeen. Rupesin kiinnittämään enemmän huomiota siihen, mitä kuvassa itse asiassa tapahtuu. Luontokuvaajien keskuudessa kuulee käytettävän sanaa pönö, joka tarkoittaa sitä, että eläin (yleisimmin lintu) on kuvassa paikallaan eikä näytä tekevän mitään mielekästä tai kiinnostavaa.

After many discussions with beginners and more advanced photographers, I have realised this is quite a typical developmental path. Initially, taking recognisable pictures of as many animals and species as possible is important – the rarer the better. I can well recall my exhilaration at seeing a picture of a robin on my computer screen that even others would recognise as a robin. I cropped aggressively because it was possible, and the computers at that time were charitable with sharpness and noise. After a while, with hard drives eventually bulging with species, I started paying more attention to sharpness, resolution, contrast, and exposure. I had already started to exhibit my work and began to learn about the requirements behind big prints. Still, for me, a good picture was one with an animal in the middle of the frame – as sharp as possible and in good light.

As I invested more in technical quality, certain basic rules and techniques became automatic. This allowed me to focus more on what was happening in the picture. Finnish wildlife photographers use the word “pönö” for a specific type of picture where the animal is in the middle of the frame doing nothing. In other words, it is a boring picture.

Koska tässä vaiheessa olin tietysti innokas löytämään uutta ja kehittymään kuvaajana, aloin kiinnittää enemmän huomiota siihen mitä kuvaustilanteesta tapahtuu – onko kyse vaikkapa saalistuksesta, vaanimisesta, eri lajien kohtaamisesta, tappeluista, kontaktin hakemisesta, vuorovaikutuksesta, pesinnästä, paritteluritualeista. Ja vielä enemmän; herättääkö kuva katsojassa kysymyksiä, mielenlyhtymiä, ajatuksia, joilla on yksittäistä kuvaa laajempia merkityksiä. Tämä on ollut erittäin mielenkiintoinen kausi, ei pelkästään kuvausmielessä, vaan myös eläinten käyttäytymisen oppimismielessä. Tästä aiheesta voisikin kirjoittaa ihan oman tarinansa.

Edelleen etsin ja kuvaan erilaisia tilanteita ja tarinoita, mutta niiden rinnalle, kuten uskoakseni kaikille pitkään kuvanneille käy, tulee mukaan lisää kuvallisen ilmaisun elementtejä: sommittelu, värit, struktuuri ja tietysti valo/valaistus. Tavoitteena ei enää niinkään ole kuva, jossa kohteena oleva eläin on pääosassa, vaan kuva, jossa se on mukana yhtenä kuvan tasavertaisena elementtinä. Tärkeää on valokuvauksellisesti mielenkiintoinen ja onnistunut, puhutteleva, tunteita ja ajatuksia herättävä kuva, jossa on mukana eläin.

Mutta hiukan enemmän siitä miksi juuri valo on pääkiinnostukseni kohde tällä hetkellä.

Eniten valossa kiehtoo se, miten monenlaisia sävyjä ja muotoja se saa luonnossa ja miten paljon se vaikuttaa lopulliseen kuvaan. Auringonnousun pala palalta pimeyden syrjäyttävät valonsäteet värjäävät maiseman ilman

mukaan kultaan tai hennon sinisen vaaleaan. Keskipäivän kaiken paljastava, joskus äärimmäisen armoton valokeila sitoo eteen aukeavan näkymän joko yhdeksi tasaiseksi massaksi tai repii sen auki jyrkillä kontrasteilla. Illan viipyilevät kullanpunaiset valonsäteet hyväilevät maisemaa lempeästi. Kesäisessä aamuyössä käy usvan ja auringonsäteiden kaksintaistelu. Taivaanrannassa viipyilevä valokeila venyttää varjot lähes loputtomiksi ja maalaa tutuista kohteista surrealistisia muotoja. Vastavalo piirtää linnun siipien rakenteet esille, kimaltelee lumensäteiden seassa, tuo esiin ääriiviivat ja muodot auttaen meitä näkemään tuttuja asioita uudella tavalla.

At this phase, I was keen to develop and began to study the scene in front of me more – looking for predatory behaviour, stealthy movements, meeting of different species, fighting, contact making, interaction, mating rituals, or breeding. And I went deeper: I tried to understand if the picture would evoke something in the viewer: questions, associations, thoughts and broader meanings beyond a single image. The learning curve was very interesting here, not just for photography but because I learned about animal behaviour. But this subject is for another story.

I am still chasing and photographing a diverse range of events and stories, but a new level has emerged, which I guess happens to all who have been photographing for a longer time – a level of visual expression: composition, colours, structure, and light/lighting. The goal ceases to be a photo with the focus solely on the animal and shifts to a picture where the animal is one element on par with other elements. Now, the goal is to create a photographically interesting, evocative picture that raises thoughts and emotions and has an animal in it.

But let's talk a bit more about why light has more or less captured my full attention.

I am fascinated by how light has such a wide scale of tones and many forms in nature and how much it affects the final image. The first rays of the rising sun supersede the darkness of night and paint the landscape golden or a pale blue, depending on the quality of the air. The midday beams expose everything ruthlessly, sometimes cruelly, and either blend everything into an even mass or rip everything apart with extreme contrasts. The lingering golden-red glow of an evening's light caresses the landscape gently. Mist and sunlight are locked in a duel in the early hours of a summer night. A beam of light hangs low on the horizon, causing shadows to stretch endlessly and turning familiar objects into surrealistic shapes. Backlight traces the structures in bird wings, sparkles in snowflakes, and brings out contours and forms, making us see ordinary things in a new light.

Myös kuvauspaikka ja ilmasto vaikuttavat valoon. Pohjoisessa valonhetket nousevat hitaasti taivaanrannasta ja sinne vähitellen takaisin katoavat, päiväntasaajalla armoton aurinko kulkee pystysuoraan pään yli sukeltaen tulipallona illalla nopeasti suoraan taivaanrantaan. Savannilla lämpö aiheuttaa ilmaan voimakasta väreilyä. Napa-alueilla jatkuva, tasainen, alaston valo kestää puoli vuotta ollen toisen puoli vuotta kaamoksen vanki. Lähestyvät ukkospilvet jakavat maiseman kahteen osaan, väritasapainoltaan kylmään ja lämpimään.

Mutta myös valon puute – hämärä ja pimeä – ovat valon kuvaajan ystäviä. Välillä tuntuu, että mielemme on rakennettu täydentämään sitä, mitä emme näe kunnolla. Yksityiskohtien ja varjojen painuessa hämärään alkaa tajuntamme kuvitella niitä – oksista tulee käsiä,

kivistä tulee petoja, heijastuksista tulee silmiä. Mieleemme nousee välillä uhkakuvia ja vaaroja, välillä mystisiä taikavoimia, joskus myös rauhoittavaa tyyneyttä. Uroskarhun lähestyminen kevään tai syksyn pimeässä metsässä antaa kuvaajalle aavistuksen, kuinka suurelta uhalt sen ilmestyminen on tuntunut aikojen alussa leirinuotiolla istuville ihmisille ja miksi karhua edelleen kutsutaan metsän kuninkaaksi.

Koska meillä luontokuvaajilla ei ole studiokuvaajan olosuhteita, joissa voisimme valaista kohteemme haluamallamme tavalla, meidän on oltava paikalla silloin kun luonto tarjoaa siihen olosuhteet. Ei siis kannata ihmetellä, kun näkee kuvaajan kantamassa kuvausvälineitä aamuyön usvaisessa pimeydessä, istumassa kesän rankimmassa kaatosateessa, pystytämässä jalustaa lumimyrskyssä tai muuten vain vaeltamassa hämärän rajamailla. Olemme etsimässä täydellistä valoa.

Location and climate have an effect on light, too. In the north, light appears and disappears over the horizon slowly; on the equator, the brutal sun traverses directly overhead and falls fast into the horizon like a ball of fire. Heat causes intense heat haze in the air on the savannah. In the arctic region, one half of the year has continuous, naked light while the other half has polar night. Approaching thunder clouds split the landscape into two parts, one cold and the other a warm colour balance.

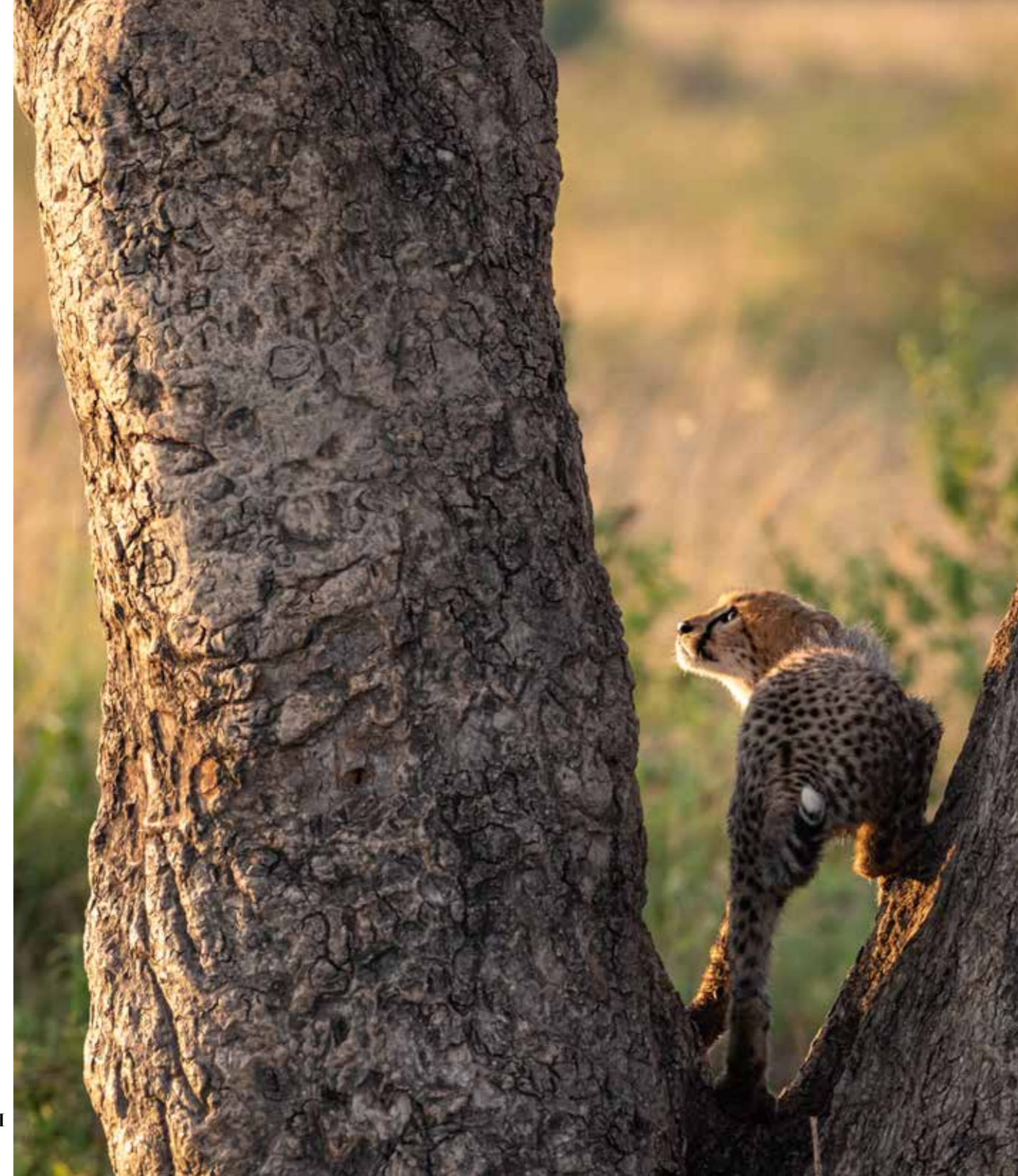
And then, there is the absence of light – the crepuscular and the darkness, also friends of a photographer. Sometimes, it feels as if our minds were built to complete that which we cannot see properly. As details and shadows fade to darkness, our conscious minds start to imagine them – branches become hands, rocks turn into beasts, and reflections are eyes. Suddenly, we think of dangers, fears and mystical powers, but we may also feel a calming serenity. Seeing a bear in the darkness of an autumn or spring night gives a wildlife photographer an inkling of how threatening it must have been for early people sitting around a campfire in ancient times and why the bear is still called the king of the forest.

We nature and wildlife photographers don't have studio photographers' control over the conditions;

we cannot arrange lighting on our subjects as we wish, and so we must be out there when nature has something to offer. It is not so surprising, then, to see nature photographers hauling their gear in the misty darkness of early morning, sitting in the

hardest rain a summer can offer, setting up a tripod in a snow blizzard, or just roaming in the twilight. We are out chasing the perfect light.

Olen turkulainen vuonna 1963 syntynyt luontokuvaaja. Varsinaiselta koulutukseltani olen psykologi ja viimeiset viisitoista vuotta olen toiminut yrittäjänä. Valokuvauksen aloitin 15-vuotiaana mustavalkokuvien ja laboratoriotyöskentelyn parissa. Aloitin aktiivisen luontokuvaamisen kymmenisen vuotta sitten ja tällä hetkellä jaan aikani tasan varsinaisen leipätyöni ja kuvaamisen välillä.

Kuvaan etupäässä lintuja ja nisäkkäitä sekä Suomessa että ulkomailla. Minua kiinnostaa ensisijaisesti luonnon valtavan monimuotoisuuden ja "aikaan katoavien hetkien" tallentaminen. Vanhaa zen-arvoitusta lainaten: "Kuuluuko kaatuvasta puusta ääni, jos kukaan ei kuule sen kaatumista?" – tavoitteenani on olla paikalla tilannetta ikuistamassa.

Olen pitänyt useita yksityis- ja yhteisnäytelyitä viimeisen 6-7 vuoden aikana. Kuviani on julkaistu aikakauslehdissä, esitteissä ja kirjoissa, ja olen menestynyt kohtuullisesti myös kansainvälisissä luontokuvakilpailuissa. Kuva- ja vedosmyynnin lisäksi teen kuvaus- ja kuvankäsittelykoulutusta.

I am a nature photographer from Turku, born in 1963. By education, I am a psychologist, and for the past fifteen years, I have been an entrepreneur. I began photography at the age of 15 with black-and-white images and lab work. I started photographing nature actively about ten years ago, and currently, I split my time equally between my primary profession and photography.

I photograph mainly birds and mammals, both in Finland and abroad. I am particularly interested in capturing the immense biodiversity of nature and the "moments lost to time." To borrow from an old Zen riddle: "Does a falling tree make a sound if no one is there to hear it?" – my goal is to be there to capture the moment.

I have held several solo and group exhibitions over the past 6-7 years. My photos have been published in magazines, brochures, and books, and I have had some success in international nature photography competitions. In addition to selling photos and prints, I also provide photography and photo editing training.

<https://ammattiluontokuvaajat.fi/rainer-carpelan/>

Rainer Carpelan
+358 40 5533 759

rainer.carpelan@carpecon.fi

facebook: Rainer Carpelan
instagram: carpecam

Paavo Hamunen

Luontokuvaajan työ

– katoava ammatti vai menestystarina?

Ammattimainen luontokuvaus elää murroskautta, alalla pärjätäkseen kuvaajan on osattava sopeutua muuttuvaan aikaan ja olosuhteisiin. Vahva luonnon- ja lajintuntemus on edelleen ammattiluontokuvaajalle välttämätön ominaisuus, ja laadukkaalla kuvalla on mahdollista vaikuttaa vaikeisiin muutoksiin.

Parikymmentä vuotta sitten luontokuvaajan ammatti ei ollut uhanalainen. Oli muutamia, jotka ottivat tietoisesti riskin luottaen, että omat kuvaustaidot, luonnontuntemus ja kekseliäisyys takaisivat riittävän tulotason, jolla voisi toteuttaa haluamaansa elämäntapaa ja luonnossa kulkemista.

Luontokuvauksen ammattilaiset ovat joutuneet miettimään entiset periaatteet uusiksi. Tänä päivänä ammattiluontokuvaajat toimivat omien projektinsa ohella myös konsultteina ja oppaina. Aloitteleville kuvauksen harrastajille kerrotaan mistä, miten ja milloin löytyy kuvauskohteita, mitä kuvausarvoja käytetään, ja otetaanko kohteesta panoraama- vai HDR-kuva.

Nature and Wildlife Photography as a Profession – a dying breed or a success story?

Professional nature and wildlife photography is going through a time of big changes; to make it, a photographer must know how to adapt to the new ways of doing business in fast evolving conditions. Some constants remain: to be knowledgeable in nature and species is still the bedrock, and uncompromising quality in the final product is a strength when facing difficult changes.

A couple of decades ago, the profession of nature and wildlife photography was not under threat. Some took a calculated risk trusting that their set of skills, knowledge of the natural world, and their innovative creativity would secure an adequate level of income and allow them to live and work closely connected to the natural world.

Professional nature and wildlife photographers have since had to rethink their position. It is common these days for photographers to work also as guides and consultants. Fledgling nature and wildlife photographers are among their clients as professionals share their knowledge in the where, how, and when to photograph and pass on information about what settings and format to use.

Monelle vähemmän luonnossa liikkuvalla luonnon äänet ovat outoja. Metsässä voi nousta tunne, että on vieralla maalla eikä välttämättä ymmärrä, mitä ympärillä tapahtuu. Tällaisessa tilanteessa ammattilainen voi auttaa kertoen luonnosta ja ilmiöistä ympärillä; mikä laji äänтелеe tai mikä kasvilaji on jalkojen juuressa.

Vuosikymmenien ajan tehty työ kantaa näin hedelmää. Kokemusta ja arvokasta luonnontuntemusta ei opi hetkessä, ja tällainen vankka tieto on kullan arvoista.

Luontoa pitkään seuranneet kuvaajat eivät ole voineet olla huomaamatta muutosta, joka luonnossa on meneillään. Luontokato ja ilmastokriisi ovat uutisotsikoissa päivittäin. Koko maan lajisto muuttuu ja vanhojen metsien huvetessa niissä elävät lajitkin katoavat. Sosiaalisen median maailmassa ja kuvissa tämä ei tule esille; siellä näkyvät kuviksi tallennetut hienot ja koskemattomat vanhojen metsien vähäiset saarekkeet. Sinänsä onnekasta sekin, sillä viidenkymmenen vuoden päästä nekin vähät ovat voineet kadota. Ammattiluontokuvaajat tallentavat myös muutoksen kuviinsa, esimerkiksi hakatut alueet ja taimikot, sillä nämä ovat kuvamateriaalia, jolla voi ottaa kantaa. Ikäviin muutokseen voi vaikuttaa kuvaesityksillä, kirjoilla ja artikkeleilla.

To the uninitiated, sounds in the natural environment can be strange. Being in a forest can feel like a foreign land, and it's hard to interpret what's going on. A professional can help along on the path towards growing experience and confidence by sharing facts about the natural world: what is the species whose sound was heard, what is the plant at one's feet.

Working knowledge gained over decades is an asset. Experience and valuable expertise in nature are not built overnight; this kind of accumulated knowledge is gold.

Photographers attuned to nature cannot have missed the big changes taking place in the world around us. Loss of biodiversity and the climate crisis are in the news daily. Our flora and fauna are changing and as the old forests diminish, so do the species therein. The social media photos don't reflect this change; instead, they show us pictures of beautiful and pristine spots in the dwindling old forests. Ironically, it's not an entirely bad thing. After all, in 50 years these pictures may be all that is left of these forests.

In their pictures, professional nature and wildlife photographers document also the changes, such as clear-cut areas and sapling stands, for example, because these pictures can be used to take a stand. Picture presentations, books, and articles are useful tools in the fight against undesired changes.

Luontokadon vastapainoksi on hyviäkin asioita käynnissä. On virkistävää huomata miten persoonallisella ja luovalla tavalla moninaisia luontoaiheita nykyään esitetään.

Vastaus otsikkoni kysymykseen luontokuvaajan katoavasta ammattikunnasta riippuu siitä, miten hyvin luontokuvauksen ammattilainen on sopeutunut aikaansa. Luonnontuntemus on edelleen kovaa valuuttaa kuvaajien keskuudessa, samoin kameratekniikan ja eri ohjelmistojen hallinta. Tallennusmuotoja on lukuisia still-kuvasta aina ääneen ja videokuvaan – osaako kuvaaja toimia ja pysyä kehityksen ja muutosten virrassa mukana? Kamerakalustot kun nykyään ovat harrastajakuvaajilla ja ammattilaisilla samanlaiset.

Pictures can also be used to tell of all the good that is happening out there; it has been refreshing to take note of the many and varied creative ways to produce nature-inspired material.

The answer to my question in the beginning depends on the professional's ability to adapt to the changing times. Nature knowledge is still valued to a high degree among nature and wildlife photographers, as is proficiency in camera techniques and computer software. There are many methods for capturing a picture ranging from still to video photography with sound – does a photographer update and grow their skills, do they follow the technical development and evolve with the times? After all, the hobbyist today has pretty much the same equipment as the professional.

Luontokuvauksen ammattilainen tuottaa näkyvää jälkeä omasta työstään. Siinä missä sosiaalinen media on ohikiitävä hetki, ammattilaisen työ näkyy kirjoissa, artikkeleissa, näyttelyinä, esityksinä, luontodokumentteina ja moninaisina muina teemoina. Ammattilainen näyttää ihmisille eläinten käyttäytymistä, siirtää luonnontuntemusta ja omaa hiljaista tietoa muun muassa nuoremmille luontokuvaajille, joista ehkä kasvaa tulevia luontokuvauksen ammattilaisia.

A professional nature and wildlife photographer produces visible material. Social media is a fleeting moment, but a professional will build a substantial body of work through books, articles, exhibitions, documentaries, and other such manifestations. Professionals show how animals behave, and share their nature knowledge with the world, especially the younger photographers, who may grow into tomorrow's professional nature and wildlife photographers.

Paavo Hamunen – luontokuvauksen ammattilainen vuodesta 1993

Luonto ja kuvaaminen ovat kulkeneet mukani lapsuudesta saakka, isäni ja iso-isäni innostuksen kautta. Kamerat ovat olleet mukana niin metsä- kuin veneretkillä, ja inspiraatiota olen ammentanut muun muassa Ansel Adamsilta, Matti A. Pitkäseltä ja Hannu Hautalalta. Mielimaisemiani ovat Itä-Suomen järvi- ja vaaramaisemat.

Urani varrelle on tullut muutamia merkittäviä kilpailusaavutuksia, kuten Wildlife Photographer of the Year -sarjavoitto ja kunniainio sekä kaksi kakkossijaa Vuoden luontokuva -kilpailussa.

Maisemat ja luonnon yksityiskohdat ovat minulle erityisen rakkaita aiheita, mutta olen kuvauksissa kaikkiruokainen: makroista, linnuista, suurpetoihin ja luovista kokeiluista perinteisiin maisemakuviin.

Olen ollut mukana seitsemässä kirjaprojektissa, joista viimeisin, *Muutoksen virta* yhdessä Pirkko Siikamäen kanssa, oli Vuoden luontokirja -ehdokkaana. Näyttelyt ja kuvaesitykset ovat myös tärkeä osa työtäni.

Nykyisin painopisteeni on vahvasti luontokuvauksen kouluttamisessa. Nautin erityisesti siitä, kun näen aloittelevien kuvaajien ottavan

askeleita eteenpäin. Lisäksi opetan liikkuvan kuvan käyttöä: video- ja äänityöskentely ovat tulleet luontevaksi osaksi tekemistäni, kun teknologia on kehittynyt.

Luonnon katoaminen ja ilmastonmuutoksen vaikutukset huolestuttavat, ja pyrin vaikuttamaan niihin omalla julkaisutoiminnallani. Työni on ennen kaikkea tapa kertoa tarinoita luonnosta – ja puolustaa sitä.

Paavo Hamunen – professional nature photographer since 1993

Nature and photography have been a part of my life since childhood, inspired by the enthusiasm of my father and grandfather. Cameras accompanied me on both forest and boating trips, and I have drawn inspiration from photographers such as Ansel Adams, Matti A. Pitkänen, and Hannu Hautala. My favourite landscapes are the lakes and fells of Eastern Finland.

Over the course of my career, I have achieved several notable competition results, including a category win and a commendation in Wildlife Photographer of the Year competition, as well as two second-place finishes in the Finnish Nature Photograph of the Year competition.

While landscapes and the fine details of nature are especially dear to me, I am a versatile photographer: from macro work and bird photography to large predators, and from creative experiments to traditional landscape images.

I have contributed to seven book projects, the most recent of which, *Muutoksen virta* (River of Change), (co-authored with Pirkko Siikamäki, was nominated for Finnish Nature Book of the Year. Exhibitions and photographic presentations have also been an important part of my work.

Currently, my focus is strongly on teaching nature photography. I particularly enjoy seeing beginner photographers take their next steps forward. I also teach the use of moving visual media: video and sound have become a natural part of my work as technology has advanced.

The biodiversity loss and the impacts of climate change deeply concern me, and I strive to address these issues through my publications. Above all, my work is a way to tell stories about nature – and to defend it.

<http://suomenluontokuvausinstituutti.fi/work>

+358 45 1242909

paavo.hamunen@gmail.com

instagram: paavohamunen

Jari Heikkinen

Luontokokemukseni - kaakkurin huuto!

Alkulinnuksi mielletyllä kaakkurilla on suomalaisessa kansanperinteessä vahva rooli. Tämän pariuskollisen paikkalinnun kanta on vähentynyt huomattavasti, ja se on luokiteltu Suomessa aluellisesti silmälläpidettäväksi lajiksi. Kaakkureiden pesintää on yritetty helpottaa, mutta toimenpiteet eivät ole ristiriidattomia.

Suhteeni luontoon muodostui jo varhaisessa vaiheessa lapsuuttani, sillä asuimme ennen kouluun menoani luonnon keskellä. Luontokuvaajaurani alkoi teini-iässä. Ensimmäiset filmiruutuni valotin isäni kiinteäpolttovalisellä kameralla.

Linnuilla on kautta historian ollut suuri merkitys suomalaisten luontokokemuksissa ja elämässä. Itselleni merkityksellinen luontokokemus on aina liittynyt myyttiseen ääneen, joka metsässä kantautuu kauas; hämyisessä kesäyössä kuuluva kaakkurin huuto saa selkäpiin värilemään tänäkin päivänä. Suomalaisessa kansanperinteessä kaakkuriin liittyy vahvoja uskomuksia. Pellolle saatiin hyvä suojelus ja viljaonni, kun kaakkurin nahassa kannettiin kolme virtaavasta purosta otettua pyöreää kiveä ja pantiin ne kolmeen vakoon. Voimakasäänisen kaakkurin on uskottu karkottavan pahoja voimia ja henkiä.

The Call of the Red-throated Diver is My Highlight in Nature

The red-throated diver is perceived mythical - a primal bird - and it plays a significant role in the Finnish folklore. The population of this monogamous, resident bird has diminished noticeably, and the species has been classified as Regionally Near Threatened. There are attempts to support their nesting, but this too has its challenges.

My relationship with the natural world was shaped already in the earliest stages of my childhood because, before I started school, we lived in the middle of it. My photographic journey began in my teen years, as my first film frames were exposed in my father's fixed focal length camera.

Birds have been meaningful for Finns throughout the times. There is a mythical sound that can be heard far and wide in the forest, and for me it has always signified a special moment in nature; to this day, the call of the red-throated diver sends shivers down my spine. Finnish folklore has many beliefs around this bird. Should you carry three round pebbles in a pouch made of red-throated diver skin and then place them in three furrows, your field would be blessed. The loud-voiced diver was believed to have the power to banish evil forces and spirits.

Suomen kaakkurikanta on vähentynyt huomattavasti koko 1900-luvun ajan. Syynä pidetään ensisijaisesti kalaverkkoja sekä ympäristömyrkyjä lintujen talvehtimisympäristössä Hollannin, Saksan ja Tanskan merialueilla sekä Pohjanmerellä ja Englannin kanaalissa.

Kaakkurit ovat pariuskollisia paikkalintuja, jotka palaavat Suomeen heti jäiden lähdettyä pesiäkseen karuilla metsä- tai suolammilla. Pesään ilmestyy yleensä kaksi tummanruskeaa ja mustatäpläistä munaa. Normaalisti poikaset kuoriutuvat heti juhannuksen jälkeen.

Ihmiset ovat auttaneet kaakkureiden pesintää rakentamalla keinopesäsaaria lintujen pesimälammille. Pesäsaaret ovat kuitenkin kaksipiippuinen ratkaisu: ne suojaavat maalta tulevilta pedoilta mutta samalla altistavat ilmasta tuleville uhille, esimerkiksi ihmistöiminnolle, petolinnuille, korpeille ja sääilmiöille. Jos hautova kaakkuri joutuu häirinnän takia poistumaan pesältään, saattaa auringonpaisteinen hellesää nostaa munien pintalämpötilan niin korkeaksi, että ne tuhoutuvat ja pesintä epäonnistuu. Ilmastonmuutos tulee entisestään vaikeuttamaan kaakkurien suvunjatkamista.

The Finnish population of red-throated divers has been in decline throughout the 20th century. Fishing nets as well as environmental toxins in their wintering areas in the Dutch, German, and Danish marine territories, in the North Sea, and the English Channel, are thought to be the primary culprits behind the trend.

Red-throated divers are monogamous, resident birds. In the spring, as soon as the ice is gone, they return to Finland to nest on small, fishless ponds on bogs or in the adjoining forests. Usually, two eggs, brownish and spotted with black, appear in the nest. Normally the chicks hatch just after midsummer.

People have aided red-throated divers in their nesting efforts by building artificial nest islands on the ponds. But these are contested due to the airborne risks that come with the undoubtedly clear benefit of protection against land predators: for example, human activities, raptors, ravens, and weather conditions.

Olen kuvannut kaakkureita samalla metsälammella jo lähes kahdenkymmenen vuoden ajan. Tältä ajanjaksolta on kuvien lisäksi kertynyt uutta tärkeää tietoa näiden lintujen elämästä, sellaistaakin, mitä ei aiemmin ole tiedetty. Kaakkurikuvausten aikana olen aina piilokojun sisällä, joten lintuja ja niiden toimia ei häiritä missään vaiheessa. Tämä pitkäkestoinen kuvausprojekti samalla metsälammella on johtanut siihen, että linnut eivät juuri noteeraa kiveä muistuttavaa kelluvaa piilokojuani. Joissakin tilanteissa, kun molemmat kaakkurienot ovat lähteneet yhtä aikaa kalaan järvelle, ovat poikaset uineet aivan piilokojun reunaan kiinni tuntien saavansa siitä turvaa.

Kaakkurikuvauskauteni alkaa yleensä juhanuksen jälkeen, kun poikaset ovat kuoriutuneet. Poikaset osaavat uida heti kuoriutumisen jälkeen ja emot ruokkivat niitä kaloilla, joita käydään pyydystämässä pesimälammen läheisyydessä sijaitsevilta isommilta järviltä. Kala-aterian lisäksi poikaset täydentävät ruokavaliotaan näykkimällä silloin tällöin suuhunsa rahkasammalta lammen rantojen sammalpeitteeltä.

I have been photographing red-throated divers on the same forest pond for almost twenty years now. I have gained not just picture material, but new knowledge regarding the lives of these birds, even information that we haven't had before. During my diver photography sessions, I am always inside a photo hide to not disturb the birds. Due to the long timespan of this project on this pond, the birds don't pay much attention to my floating photo hide; it seems to be just one more rock jutting out of the water. There have been occasions, when the adult birds were both away fishing on the nearby lake, and the chicks swam to be by the side of my floating hide, obviously seeking shelter.

My red-throated diver photography starts normally after midsummer when the chicks have hatched. The hatchlings start swimming immediately and the parents feed them with fish that they go to catch on the bigger lakes nearby. The chicks supplement their diet with bog moss that they peck on the moss-covered edges of the pond.

Kuvauspäivät kaakkurilammella soljuvat samojen rutiinien mukaisina. Lintujen heräämisen jälkeen aamulla on vuorossa ensimmäiseksi perusteellinen höyhenpuvun hoito, jonka jälkeen toinen emoista lähtee kalaan läheiselle järvelle. Tunnin, kahden kuluttua emo palaa lammelle kala suussa ja ruokkii sillä poikasen. Tämän jälkeen kalassa olleella emolla on vuorossa oma höyhenpuvun hoitotuokio, ja toinen emo valmistautuu kalastusreissulle. Yhtä poikasta kohden ruokintakertoja kertyy kolmesta viiteen vuorokauden aikana. Tällä tavalla poikaset kasvatetaan kesän aikana siihen kuntoon, että ne oppivat lentämään, minkä jälkeen rutiinit kaakkurilammella muuttuvat olennaisesti. Nyt kaakkuriperhe viettää suurimman osan ajastaan läheisellä järvellä ja palaa pesimälammelleen vain yöpymään.

Jonakin elokuun lopun iltana kaakkuriperhe ei enää palaakaan pesimälammelleen. Muuttomatka etelään on alkanut ja kuvaajan kaipuu kaakkurien perään on pohjaton. Ajatuksissa päällimmäisenä on toivo siitä, että linnut selviäisivät ja yhteinen matka jatkuisi taas seuraavana kesänä tutulla pesimälammella.

Life on the red-throated diver pond has a pattern of routines that is repeated daily throughout the summer. The birds wake up to a new morning and start with a rigorous preening session. After their plumage has been cleaned to satisfaction, one of the adults takes off to commute to the lake nearby to fish. After an hour or two, it returns with fish and feeds it to one of the chicks. It then settles to another session of caring for the plumage. Meanwhile, the other adult sets out on its fishing trip. A day will see three to five feeding sessions per chick. This way the chicks will grow over the summer to eventually be big enough to fly, and thereafter the life on the pond is changed for good. Now the diver family will spend most of its time on the lake nearby and only returns to the pond for the night.

One August evening the diver family no longer returns to the pond. They have set out on their southbound migration, and the photographer is left with a deep longing in his heart. Topmost in the mind is hope that the birds will survive their journey and the photographer can once more witness their life on the nesting pond as summer returns the following year.

Jari Heikkinen on Kouvolassa asuva upseeri (EVP) sekä ammattiluontokuvaaja. Jari aloitti luontokuvaajauransa jo teini-iässä, joten uraa on kestänyt liki 45 vuotta. Hänen mielikuvauskohteitaan ovat kaikenlaiset suomalaisessa luonnossa elävät eläimet.

Uran alkuvaiheessa kuvaaminen keskittyi pääosin hyönteismaailmaan, erityisesti perhosiin ja sudenkorentoihin. Reilut kaksivuosikymmentä vuotta kestäneen digiajan myötä kuvauskohteet ovat laajentuneet etupäässä lintuihin sekä nisäkkäisiin. Hänen rakkain lintunsa on kaakkuri.

Jari on palkittu vuosien varrella useassa kansainvälisessä sekä suomalaisessa luontovalokuvakilpailussa. Hänen kuviaan näkee myös erilaisissa näyttelyissä sekä julkaisuissa.

Jari Heikkinen is a retired officer and professional nature photographer based in Kouvola. Jari began his nature photography career as a teenager, which means it has now spanned nearly 45 years. His favourite subjects are all kinds of animals living in the Finnish wilderness.

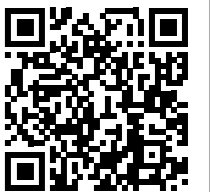
In the early years, his photography focused mainly on the world of insects - especially butterflies and dragonflies. With more than two decades in the digital era, his subjects have expanded mainly to birds and mammals. Among birds, the red-throated diver holds a special place in his heart.

Over the years, Jari has been awarded in several international and Finnish nature photography competitions. His work can also be seen in various exhibitions and publications.

<https://ammattiluontokuvaajat.fi/heikkinen-jari/>

Jari Heikkinen
+358 40 753 1168
jari.heikkinen@ppq.inet.fi

facebook: Jari Heikkinen FotoFamily
instagram: jariheikkinenfotofamily

Elmeri Juuti

Kermikeidassuon vuodenvieritys

Hyvän tarinan kertominen luontokuvan avulla vaatii suunnitelmallisuutta ja pitkäjänteisyyttä. Vuodenvierityksen seuraminen samassa kohteessa projektia toteuttaessa on myös luontokuvaajalle itselleen vaikuttava kokemus.

Ammattiluontokuvaajan työn ytimessä ovat suunnitelmallisuus sekä tasaisen hyvä laatu. Työskentelyn perustana on hyvä luonnontuntemus ja ymmärrys siitä, mitä luonnossa tapahtuu milloinkin. Lajeihin ja kohteisiin tulee perehtyä päästäkseen parhaaseen mahdolliseen tulokseen. Tiedon lisäksi tulee hallita kuvaus tekniikka, osata suunnitella kuvausprojektien sisältö ja muodostaa visio lopputuloksesta. Taito havainnoida eläimiä, kasveja sekä erilaisia yksityiskohtia ympäristössä kehittyä ainoastaan kulkemalla luonnossa ahkerasti. Paikkatuntemus on oleellista – pitää tietää mistä löytyy mitäänkin.

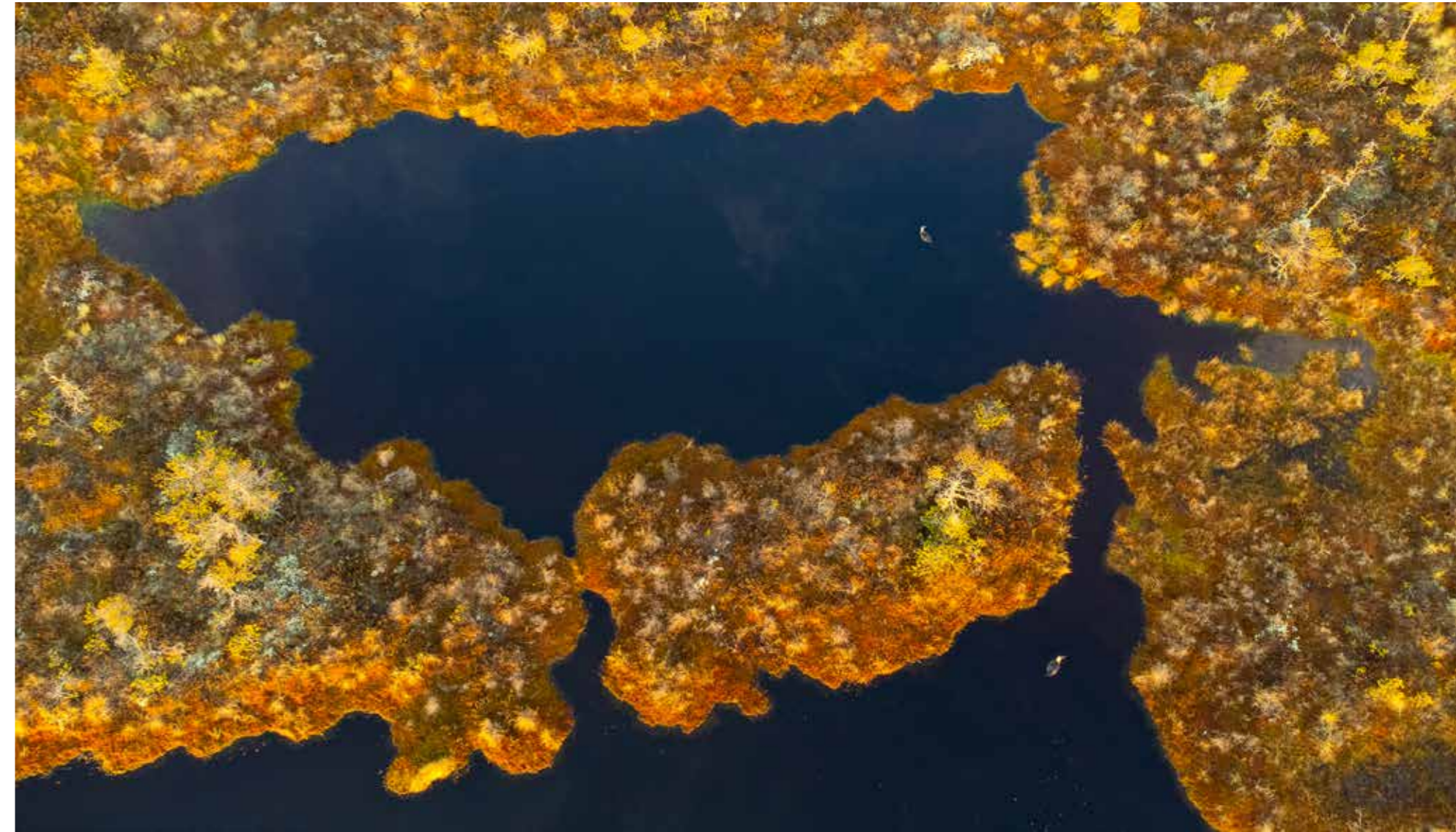
A Year's Passage on a Kermi Bog

It takes planning, and focus on the purpose, to tell a good story with nature and wildlife pictures. Getting to witness the annual cycle of events at a given site when working on a project can have a big impact on the photographer, too.

Valokuvan sanoma tavoitteineen vaihtelee käyttötarkoituksen ja asiayhteyden mukaan, jokaisella kuvalla on viesti. Valokuvalla voi näyttää palasen luontomme upeudesta ja ainutlaatuisuudesta tai kertoa lajien elintavoista ja -ympäristöistä. Valokuvien merkitys luonnonsuojelussa tulee kasvamaan entisestään tulevaisuudessa. Myös käytetyllä medialla on roolinsa ja tärkeä merkitys kuvien ohella. Kuvan ja tekstin yhdistelmä on vaikuttava kokonaisuus, jolla voi välittää tietoa ja vaikuttaa asioihin laajalti mediassa.

Goal orientation and a standard of good quality are at the core of professional nature and wildlife photography. The work stands on a foundation of solid knowledge of the natural world and an understanding of the what, where, and when of events in nature. Thorough research into the subjects helps reach successful results. A professional masters the photography techniques, designs the content of the project, and has a vision of the result. The only way to hone the skills needed for observing animals, plants, and details in the surrounding nature is to use every chance available to roam the outdoors. Local knowledge is essential – photographers need to know where to find what needs to be found.

A photo conveys a message, and it has goals; they vary according to usage and context. Every picture is a form of communication. A picture can be used to show the grandeur and singularity of our nature, or to pass on information about species behaviour and habitats. The importance of pictures in conservation will only grow in the future. The chosen media matters, too. The combined effect of picture and text is a powerful tool when working to raise awareness and spread information wide and far in media.

Viime vuodet olen liikkunut aktiivisesti etelä-suomalaisilla kermikeidassoilla, jotka ovat suoyhdistelmätyyppisiä soita. Näille tunnusomaisia ovat pienet lammet eli kuljut, sekä rämemättäät eli kermit. Olen taltioinut suota eri perspektiiveistä, saaden visuaalisesti erilaisia valokuvia suon maisemista, eläimistä, linnuista sekä kasveista.

Etelä-Suomen talvinen harmaus on jäämässä taakse. Päivät pitenevät, ja valon määrä lisääntyy huomattavaa vauhtia. Kevään tietää saapuvan, kun kermit paljastuvat lumipeitteen alta kuljujen pysicsessä vielä jäässä. Kuljujen jäällä on runsaasti teerien jälkiä - jokavuotinen soidin on alkanut. Tunnelma suolla on silti yhä rauhallinen, eikä kovin keväinen.

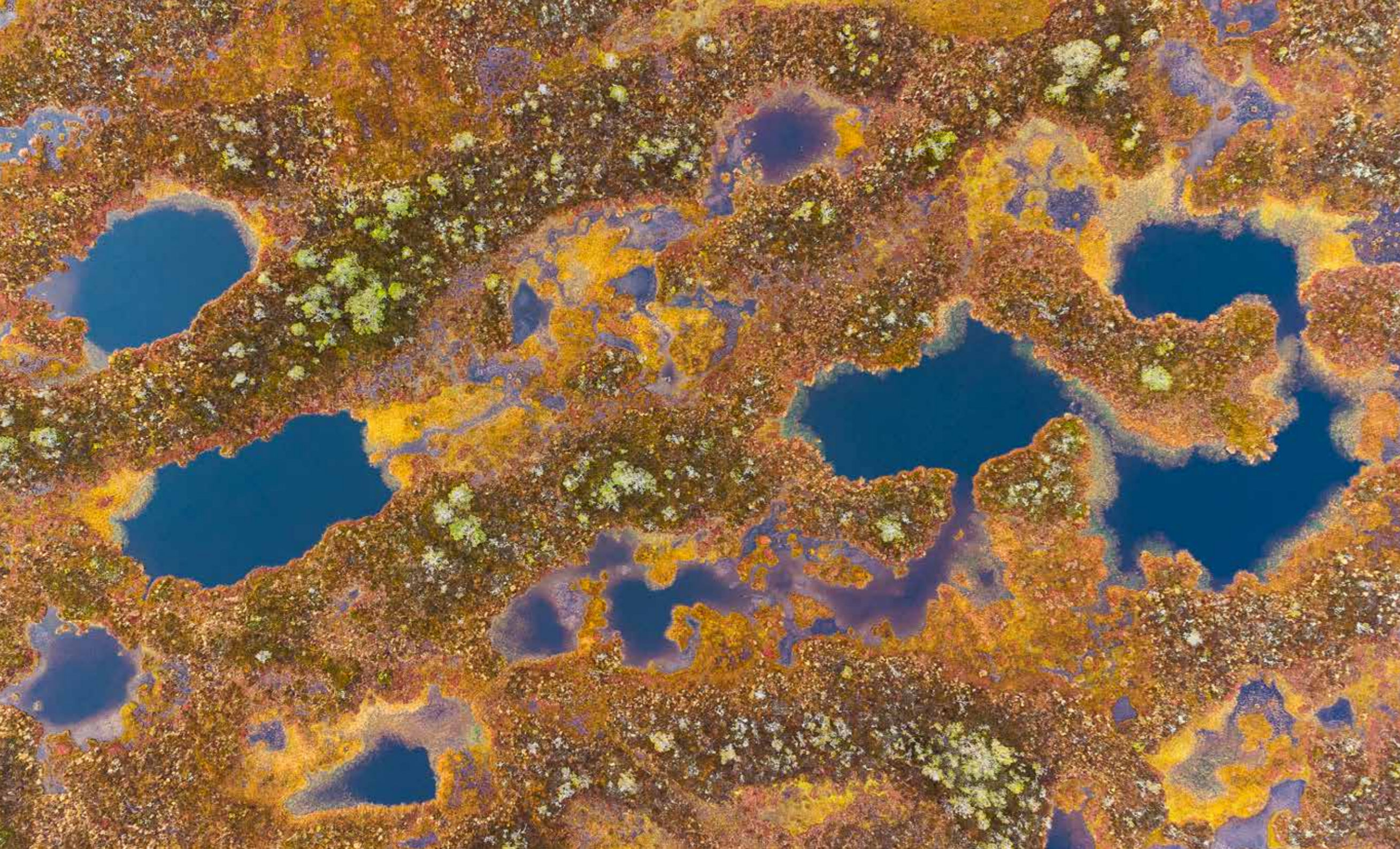
Lumipeite on sulanut jo reilu kuukausi sitten. Suon äänimaailma auringonnousun aikaan on upea: kapustarinnat, laulujoutsenet ja kurjet ovat täydessä keväthuumassa! Eräs toinenkin erämaisten soiden asukas on saapunut. Sen paljastaa valittava ja haikea ääni usvaisten kuljujen keskeltä: kaakkuripariskunta on palannut pesimäseudulleen ja ilmoittaa reviiristään. Aistit herkistyvät ja kevätaamujen maaginen tunnelma on käsin kosketeltavissa. Suolla kevään todella tuntee.

For the past few years, I have roamed the kermi bogs in Southern Finland purposefully. As is typical to this mixed type of wetland, there are small ponds, or flarks, and raised areas, drier hummocks, known as kermis. I have been photographing the kermi bog from different angles, resulting in a visually diverse collection of images covering the landscapes, animals, birds, and plants in the bog.

The drabness of winter is turning into spring. Days are getting longer, and the amount of light is growing rapidly. Spring starts to look inevitable as soon as the kermi hummocks are exposed from under the snow, even if the flarks are still frozen-over. The ice covering the small ponds is dotted with black grouse footprints - it is the season for displaying. The bog is still very calm though, and not very spring-like.

The snow cover melted almost a month ago. The soundscape at dawn is fantastic: golden plovers, whooper swans, and cranes behave as intoxicated by spring! Another breeder iconic to these remote bogs has also arrived. Its wailing, plaintive call coming from the flarks is an unmistakable sound of wilderness: a red-throated diver pair has returned to its breeding grounds and claims its territory. One's senses are feasting, and the magic of a spring morning is palpable. There is nowhere quite like the bog to experience the spring.

Kesällä suon äänimaailma rauhoittuu; suurimmalla osalla linnuista on pesintä käynnissä eikä reviierejä tarvitse enää kuuluttaa toisille. Toisinaan suolla viihtyy myös syystä tai toisesta pesimättömiä yksilöitä ja pareja. Kansallislintumme laulujoutsen saalistaa hyönteisiä kuljujen veden pinnalta kesäaamuna ennen auringonnousua. Kurkipariskunta äänтелеe toisaalla, ja kaakkurit palaavat öiseltä kalastusreissultaan takaisin suolle.

Loppukesä kääntyy alkusyksyksi. Kaakkurit kerääntyvät useiden yksilöiden parviksi suuremmille suolammille. Kapustarinnat ja kuovit ovat yhtäkkiä kadonneet kuin tuhka tuuleen. Joutsenet asuttavat kuitenkin yhä loppukesäistä suota. Monin paikoin suon mätät kohdat ovat kuivuneet pitkän hellejakson vaikutuksesta. Aamuisin suolla vallitsee upea sumu, mutta äänimaailma on varsin hiljainen. Jostain kaukaa kuuluu korppien ääntelyä.

The sounds quieten for the summer; most birds are busy with nesting and there is little reason to make territorial claims to the others. Sometimes also non-breeding individuals and pairs spend the summer months on the bog. Whooper swan, Finland's national bird, is catching insects on the surface of a flark on a summer's morning before sunrise. A crane pair is calling somewhere, and red-throated divers are coming back to the bogs, returning from a night-time fishing trip.

The late summer begins to turn into autumn. The red-throated divers start gathering on the larger ponds. Suddenly, there are no golden plovers or curlews anywhere. The swans are still on one of the ponds. There has been an extended heatwave and the wet parts of the bog have started to dry up. A fabulous fog hangs above the bog in the mornings, but the soundscape is eerily quiet. Raven calls echo from a distance.

Ruska valtaa suon kitukasvuiset koivut ja rahkasammal muuttaa väriään. Syksyn hiljaisuutta rikkoo teerien syyssoitimen äänimaailma, tosin laimea sellainen. Parhaan ruskan ollessa ohi pääsee suon väriloisto näyttämään parastaan. Marraskuussa suo usein onkin todella värikäs, etenkin lintuperspektiivistä katseltuna, kun taas maan tasalta ei niinkään.

Ensimmäinen kunnan pakkasyö koittaa viimein eteläsuomalaisella suolla. Tututkin aiheet muuttuvat erinäköisiksi. Ohut jääpeite peittää suon kuljuja ja kermi ovat huurteen peitossa. Ulpukat jäävät jään vangeiksi useaksi kuukaudeksi. Lumen saapuessa suo rauhoittuu ja autioituu tiettyjä nisäkkäitä lukuun ottamatta – jäljet paljastavat suon kulkijat. Onnekas hiihtäjä voi havaita talvipäivänä männyn latvassa hakovan ukkometson.

The dwarfed bog birches change into their autumn foliage, and the bog moss changes colour. The black grouse in their autumn display break the silence, although just barely. After the peak of the autumn foliage, the abundance of colour on the bog floor is revealed. The bog is often very colourful in November, especially from a bird's-eye view. Not so much from the ground level.

And then, finally, it is the first proper frost night on a bog in the south of Finland. Familiar objects turn into something else. A thin crust of ice seals the flarks, and the kermi hummocks are covered by hoarfrost. The ice imprisons the waterlilies for months. When the snow arrives, the bog falls into a silence and a calm reserved for winter. Some mammals persevere – tracks on the snow give them away. If luck favours the odd skier on a winter's day, they may spot a capercaillie cock high up on a pine tree pecking on the needles.

Olen vuonna 2004 syntynyt luonnonvalokuvaaja, freelancer ja kirjoittaja. Aloitin valokuvauksen vuonna 2010 senaikaisella järjestelmäkameralla. Luonnossa valokuvaan kaikkea ja vain mielikuvitus on rajana. Erityisesti laajat suo- ja metsäalueet ovat lähellä sydäntäni.

Tunne, jonka saan ollessani ulkona näissä ympäristöissä on sanoin kuvaamaton. Sen voisi kuitenkin kiteyttää näihin sanoihin: vapaus, luonnonläheisyys, jännitys, tunnelma, mystisyys ja rauha. Tämä tunne kuljettaa minut kamerani kanssa metsien ja soiden keskelle kerta toisensa jälkeen. Tuota tunnetta pyrin myös valokuvillani välittämään katsojille.

Viimeisten vuosien varrella menestystä on karttunut useissa kansainvälisissä kilpailuissa, kuten GDT:ssä ja NNPC:ssä.

I am a nature photographer, freelancer, and writer born in 2004. I started photography in 2010 with a DSLR camera from that time. In nature, I photograph everything, with only my imagination as the limit. Wide bog and forest areas are especially close to my heart.

The feeling I get when I'm out in these environments is indescribable. However, it could be summed up in these words: freedom, closeness to nature, excitement, atmosphere, mystery, and peace. This feeling draws me back to the forests and bogs with my camera over and over again. I strive to convey that same feeling to viewers through my photos.

Over the past few years, I've achieved success in several international competitions, such as GDT and NNPC.

<https://www.momentumofnature.com>

+358 440 300 585

elmeri.juuti@gmail.com

kuvapalvelutjuuti@gmail.com

facebook: Elmeri Juuti

instagram: elmeri.juuti_nature

Ilkka Korhonen

Saaliita ja saalistajia

Haminassa sijaitseva Lupinlahden Natura 2000-alue on tärkeä levähdysalue linnuille. Myös merimetso on löytänyt kalaisan lahden.

“Turha mennä merta edemmäs kalaan” tai “oma koti kullan kallis” ovat sanontoja, jotka kuvaavat osuvasti luontokuvaajan uraani; kuvauskohteeni ovat usein hyvin lähellä asuinpaikkaani. Yksi tällainen, kansallisestikin erittäin tärkeäksi luokiteltu lintujen levähdysalue, on Haminan Lupinlahti.

Lupinlahti liitettiin lintuvesien suojeluohjelmaan ja myöhemmin myös Natura-ohjelmaan 2000-luvun alussa. Linnuston lisäksi alueen kasvillisuus ja hyönteislajisto ovat erittäin monipuolisia. Suojaisat lahdenpohjukat luovat myös suotuisat olosuhteet monien kalalajien kutupaikkoina. Alueelle on rakennettu lintutorni, joka on osaltaan lisännyt selvästi lintujen havainnointia ja auttanut linnustoselvitysten tekemisessä.

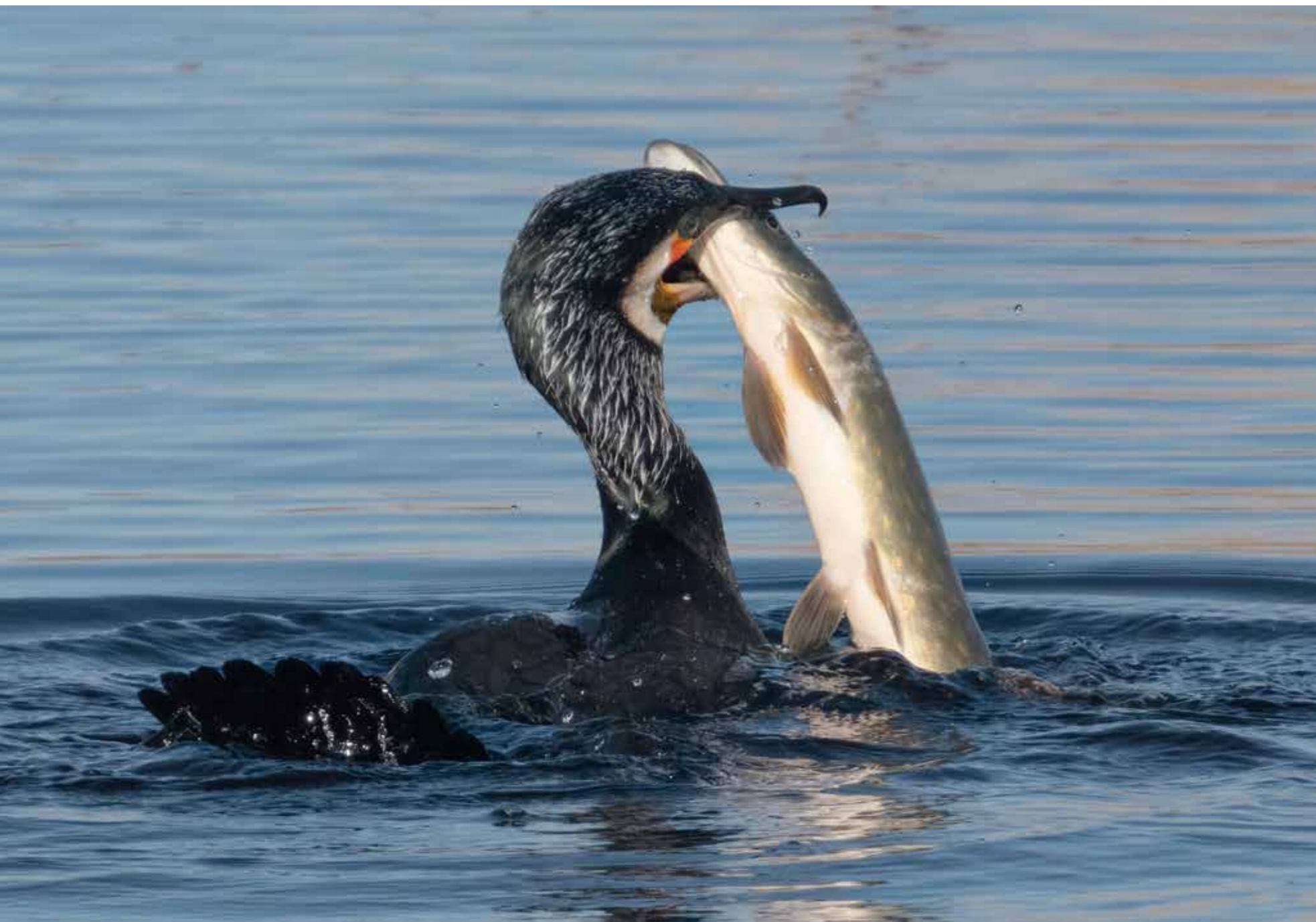
Prey and Preyers

Lupinlahti Natura 2000 site under Birds Directive in Hamina (east coast, Finland) is an important resting area for birds. The cormorant has also found this bay and its abundance of fish.

Phrases like “no point in fishing beyond the sea” or “home is where the heart is” aptly describe my career as a wildlife and nature photographer; my subjects are mostly close to home. One such topic is Lupinlahti Bay in Hamina, a vital resting site for birds.

Lupinlahti was included in the Birds Directive and later in the Natura 2000 network in the early 2000s. In addition to its birds, the area is diverse in its plant species as well as insects. The sheltered coves offer favourable conditions for many fish species to spawn. A bird observation tower was erected on site, and it has advanced bird observation and monitoring.

Luontokuvaukseni on viime vuosina ollut lintupainotteista ja amatöörien kuvausten ohella minulle tärkeäksi onkin muodostunut vapaaehtoistoiminta Kymenlaakson Lintutieteellisessä Yhdistyksessä. Käytännössä se tarkoittaa esitelmöintiä, tekniikan opastusta sekä erilaisten opastustaulujen ja vuosittaisen julkaisumme Lintukymi-lehden kuvittamista.

Keväällä kalasääsket saapuvat jo maaliskuun puolella Lupinlahdelle kalastelemaan. Kutevat hauet tuntuvat olevan tuolloin niiden pääravintoa, mutta kesän edetessä ruokalistalta löytyy yhä useammin lahnoja ja särkikaloja. Lokkien aloitellessa pesintäänsä lahdella ilmataistelut sääksien kanssa ovat yleinen näky. Myös lähimetsissä pesivät varikset yrittävät saada osansa sääksien pyydystämistä kaloista.

Suomenlahdella yleistynyt merimetso on sekin löytänyt Lupinlahden vesille. Laji pesii yhdyskuntina ulompana meren luodoilla mutta yksittäisiä merimetsoja näkee kalastelemaassa myös suojaisella sisälahdella. On uskomatonta, kuinka suuria hauenvonkaleita nämä mustanpuhuvat sukeltajamestarit pystyvät pyydystämään ja nielemään.

Lately my emphasis in nature and wildlife photography has been on birds, and I have participated in voluntary work at the Kymenlaakso Ornithological Society, comprising talks, technical guidance, and illustrating various educational signs and the annual publication of our Bird Kymi magazine.

Every spring, Ospreys return to fish in the Lupinlahti Bay in March. First they prey on the spawning pikes, but as the summer rolls on, more and more breams and roaches are on their menu. As the gulls start their nesting activities on the bay, aerial fights with the ospreys become common. Hooded crows nesting in the woods nearby will also try to steal some of the fish the ospreys catch.

Cormorants have become widespread in the Gulf of Finland, and they have found their way to the Lupinlahti Bay, too. They are breeding in colonies on the outer islands, but individual birds venture to fish in the sheltered cove. It is quite remarkable, the size of the pikes these black-clad, expert divers can catch and swallow.

Alkukesän lämpiminä päivinä korennot kuoriutuvat isoina parvina lentelemään hyönteissyöjien iloksi. Ruskohukankorento ja useat tytönkorentolajit tuntuvat esiintyvän runsaimpina juuri rehevien ruovikoiden ympäristössä. Tuolloin myös lahden lokkilinnut muuttavat ravintonsa muutamien viikkojen ajaksi proteiinipitoisiin hyönteisiin. Kalalokkien ketteryys ei ehkä lentosaalistuksessa ole parasta a-luokkaa, ja takaa-ajot päättyvätkin yleensä korentojen voitoksi. Kuitenkin harjoittelu tuntuu tässäkin lajissa tekevän joistakin yksilöistä melkoisia taitureita.

Lintujen valokuvaaminen lienee tänä päivänä suosituin luontokuvauksen osa-alue. Kohteita on helppo löytää ja ainakin paikallaan pysyvistä siivekkäistä saa kohtuullisia otoksia hyvällä onnistumisprosentilla. Kuvaus muuttuu kuitenkin haastavammaksi lintujen ollessa lennossa tai kun tilanteeseen liittyy jokin nopea, kenties ainutlaatuinen tapahtuma. Tuolloin kuvaajan kokemuksen merkitys hyvän lopputuloksen saamiseksi kasvaa. Täytyy tuntea kohteen käyttäytymismallit mutta myös tekniikka eli kuvauskaluston toiminta mahdollisimman hyvin. Uudet peilittömät järjestelmäkamerat, joissa automaattitarkennus ja kuvausnopeus ovat entisestään parantuneet, antavat mielestäni huikean avun action-kuvaukseen.

In the warm days of early summer, dragonflies hatch and fly around in big swarms, much to the delight of insect-eating predators. Four-spotted chasers and many damselflies seem to be the most common in the lush reed-beds. This is a time when the gulls in the bay change their diet to these protein-rich insects for a few weeks. Common gull dexterity doesn't quite match the dragonflies who win most of the chases. The exercise does however help some individuals become quite masterful in the art of catching.

Birds seem to be the most popular genre in nature and wildlife photography nowadays. There is no shortage of subjects, and at least portraits are easy enough to come by, even quite successfully. It gets more challenging though, as soon as the birds are flying or engaged in some other, fast-paced, possibly once-in-a-lifetime moment of action. This is where experience matters. It is important to understand the behaviour of the animal, but also to master the ins and outs of one's camera equipment. The new mirrorless cameras with their massively improved auto focus and frames per second capacity have revolutionized action photography.

Pikkulinnuista västäräkit pesivät runsaslukuisina Lupinlahtea halkovan tien pengerkivikoissa. Ne ovat mestarillisia korentojen saalistajia. Linnut keräävät lennosta usein nokkansa täyteen näitä siivekkäitä hyönteisiä, kunnes palaavat pesäkoloilleen poikasiaan syöttämään.

Keskikesän helteisinä aamuina voi hyvällä onnella tavata hirviä vilvoittelemassa suojaisten pohjukoiden vesissä. Paksun karvan alla olo onkin varmasti tukala etenkin, kun ympärillä pörrää tuhansittain paarmoja ja kärpäsiä. Tuolloin näinkin iso eläin joutuu vuorostaan alistumaan saaliiksi.

White wagtails are the most numerous small birds breeding in the birches along the road splitting the Lupinlahti Bay. They are the masters of dragonfly catching. The wagtails will prey on the dragonflies in flight, filling their bills before returning to their nest holes to feed the young.

Sometimes, on hot mornings in the heart of summer, it is possible to come upon moose cooling in the sheltered waters of the coves. It must be uncomfortably hot under the thick pelt, especially with thousands of horseflies and flies buzzing around. Even a majestic moose can become a prey animal.

Ammatiltani olen fysioterapeutti/yrittäjä, mutta nyt jo eläköitynyt. T:mi Ilkka Korhonen on tarjonnut luontokuvaukseen liittyviä palveluja yli 20v. ajan. Tähän ovat kuuluneet ohjatut kuvaus- ja luonnontarkkailuretket sekä kuvien ja taulujen myynti kuvatoimistojen ja sisustusliikkeiden kautta.

Myös pohjoisille merille ja Suomenlahdelle suuntautuneet laivaristeilyt Kristina Cruisesin laivoilla ovat olleet osana palvelujani: Huippuvuoret, Grönlanti, Viananmeri, Islanti, Skotlanti ja kotimaassa Saaristomeri sekä Itäisen Suomenlahden kansallispuisto ovat olleet tuolloin elämysmatkailijoiden kohteena. Risteilyillä olen toiminut lintuasiantuntijana, digikuvauksen opettajana sekä kuvaesitysten esittäjänä.

Omia ja yhteisiä näyttelyitä sekä kuvaesityksiä on vuosien varrella ollut Kotkassa, Virolahdella (Arktika päivät), Loviisassa, Por-

voossa, Kuusankoskella, Vantaalla (Heureka), Espoossa (Villa Elfvik), Kuusamossa (Kuusamo Nature Foto), Hangossa, Lyypekissä sekä Greifswaldissa (Saksa).

Vuoden Luontokuva-kilpailusta kunniamainintoja on tähän mennessä kertynyt 3kpl (v.1992 1kpl ja v.2004 2kpl). Kymenlaakson Luontokuva-kilpailussa v.2009-2011 välillä voitin eri sarjoissa yhteensä 4 palkintoa.

By profession, I am a physiotherapist and entrepreneur, now retired. My business, T:mi Ilkka Korhonen, has been providing nature photography-related services for over 20 years. These have included guided photography and nature observation trips, as well as selling photographs and prints through photo agencies and interior design stores.

I have also been involved in cruise expeditions to the northern seas and the Gulf of Finland on Kristina Cruises ships. These journeys have taken travellers to Svalbard, Greenland, the White Sea, Iceland, Scotland, and, within Finland, to the Archipelago Sea and the Eastern Gulf of Finland National Park. On these cruises, I have served as a birding expert, digital photography instructor, and presenter of photo shows.

Over the years, I have held both solo and joint exhibitions and presentations in Kotka, Virolahti (Arktika Days), Loviisa, Porvoo, Kuusankoski, Vantaa (Heureka Science Centre), Espoo (Villa Elfvik), Kuusamo (Kuusamo Nature Photo), Hanko, Lübeck, and Greifswald (Germany).

From the Finnish Nature Photo of the Year competition, I have so far received three honorary mentions (one in 1992 and two in 2004). In the Kymenlaakso Nature Photo competition, between 2009 and 2011, I won a total of four awards in different categories.

<https://ilkkakorhonen.com>

Ilkka Korhonen
+358 44 580 3350
ilkka.korhonen@omt.org

Facebook: [ilkka.korhonen.752](https://www.facebook.com/ilkka.korhonen.752)

Mikko Oivukka

Luonto-oppaan etsimessä näkyy monimuotoinen luonto ympäri maailman

Luonnonvaraisten lintujen elämän ja elintapojen havainnointi ja dokumentointi on luontokuvaajalle etuoikeus.

Luontokuvauksen merkitys vaihtelee eri ihmisten kesken. Ensimmäiset luontokokemusmuistoni ovat 1980-luvun lopulta, jolloin olin kavereiden kanssa polkupyörillä linturetkellä, ja heti retkemme alkajaisiksi näimme matalalla yli lentävän kanahaukan. Havainto tuntuu tärkeältä vieläkin, yli 30 vuotta myöhemmin, ja muistan edelleen tuon pienen pojan innostuksen: Tätä haluan lisää! Olen tehnyt vuosien saatossa valtavasti hienoja lintuhavaintoja, eikä kiinnostukseni lintuihin ole missään vaiheessa vähentynyt.

Harrastuksen syventyessä ajauduin pikkuhiljaa luonto-oppaaksi, sillä halusin jakaa luontokokemuksia muiden ihmisten kanssa. Jos jokin lintuhavainto, sääilmiö tai muu luontokokemus luo minulle mielihyvää, niin miksei se loisi sitä samaa myös muille.

For nature and wildlife photographers, observing and documenting the lives and behaviours of wild birds is a privilege.

The significance of nature and wildlife photography differs from one person to another. My first nature experience memories date back to a birding trip on bikes with my friends in the late 1980s, when the first thing that I spotted was a low-flying Goshawk. The observation is still meaningful, over three decades later, and I still remember the excitement in that little boy, and how he wanted more of the same! Over the years I have made plenty of great bird sightings and my interest in birds shows no signs of waning.

As my hobby developed, I found myself acting as a nature guide, because I wanted to share my experiences with others. If a bird sighting, some weather phenomenon, or another event in nature brought me so much pleasure, I was sure others would feel the same way.

The Diversity of Nature Around the World Through a Nature and Wildlife Guide's Viewfinder

Luontokuvaajana olen kohtuullisen tuore. Ensimmäisen kamerani hankin jo filmiäikänä, mutta käytin sitä lähinnä lintuhavaintojeni tallentamiseen ja niiden muisteleamiseen. Ensimmäiset digikameranikin olivat lähinnä ulkomaanretkillä nähtyjien lintujen dokumentointiin. Sittemmin kuvaamisesta on tullut väline, jonka avulla haluan kertoa tarinaa tai jakaa luontokokemuksia. Maisemakuvauksessa tavoittelen paikan päällä kokemieni tunteiden välittämistä. Siinä onkin miettiminen, kuinka kuvata kävelymatkan aikana vuodatetut hikipisarat, oikea valaistus ja sopivan sään odottelu, kylmyyden tunne tai kahvin tuoksu. Ne ovat kokemuksia, jotka luonnossa tuntuvat aina hyvältä. Kuvan yhteyteen kirjoitetulla tarinalla voi tukea visuaalista kokemusta.

As a nature and wildlife photographer I am still quite new. I got my first camera back in the film era, but I used it mainly to record and reminisce about my bird sightings. Even my first digital camera was still mostly for documenting the birds that I saw on trips outside Finland. Subsequently photography has become a tool for telling a story or sharing an experience in nature. In landscape photography I wish to convey the emotions a place rouses in me. It is quite challenging to find a way to bring the story into the picture, of sweat running during a long hike, waiting for the right kind of light and weather conditions, feeling cold, or the smell of coffee – all of which are always great sensations when out in nature. A written story is a good way to support the visual experience.

Lintujen kuvaaminen lähtee niiden hyvinvoinnista. Vapaana omassa elinympäristössään elävän linnun havainnointi ja kuvaaminen on hyvä kokemus, joka pysyy mielessä koko loppuelämän. Lintujen elämään tutustuminen ja niiden käyttäytymisen oppiminen on elämännittainen prosessi, jossa on mahdollisuus oppia uutta joka päivä.

Luonnon tarjoama näytelmä esitetään sellaisena, kuin luonto sen haluaa tarjota, olinpa liikkeellä missä tahansa maailman kolkassa. Sisälläni elää pieni tutkimusmatkailija, jolle maailman näyttämöt ovat aina avoinna ja jonka luonnon monimuotoisuus osaa yllättää vuoden jokaisena päivänä.

The number one premise in bird photography is the wellbeing of birds. Observing and photographing a wild bird living free in its natural habitat is a great experience, one that stays in the mind forever. Learning about birds and their behaviour is a life-long process, where it's possible to learn something new every day.

What you see out there in nature, is whatever nature intends to show you, anywhere in the world. There is an explorer deep inside of me, and nature's stage is always open for me; nature has the power to surprise me every single day.

Kotinäyttämönäni toimii tällä hetkellä Suomen luontokuvauksen pääkaupunki Kuusamo, jonka näyttävät maisemat ja mielenkiintoiset taigametsän linnut tarjoavat ainutlaatuisia kuvausmahdollisuuksia niin suomalaisille kuin kansainvälisille matkailijoille. Luonto-opaana tehtävänäni on pitää huolta luonnon hyvinvoinnista ja esitellä sitä Kuusamossa vieraileville matkailijoille luontoa kunnioittaen vuoden ympäri. Kuusamon lisäksi erityisosaamiseni vie minut säännöllisesti Latinalaiseen Amerikkaan. Siellä esittelen suomalaisille luontomatkailijoille sademetsien siimeksissä eläviä satoja erilaisia värikkäitä lintulajeja, sekä mielenkiintoisia nisäkkäitä ja matelijoita aina Panaman tukaaneista, laiskiaisista ja kolibreista Galapagossaarten historiallisiin merileguaaneihin ja maakilpikonnin, joihin Charles Darwin tutustui jo 1800-luvulla.

Luonnossa liikkuminen ja siellä elävien luontokappaleiden havainnointi ja kuvaaminen ovat etuoikeuksia, joista saamme nauttia. Siksi onkin ensisijaisen tärkeää pitää yhdessä huolta luonnon monimuotoisuudesta, jotta lapsemme ja lapsenlapsemme pääsevät siitä nauttimaan.

For now, my home stage is in Kuusamo, Finland's nature and wildlife photography capital. It has breathtaking views and fascinating taiga birds offering both Finnish and foreign photographers fantastic shooting opportunities. As a nature guide, my task is to look after the natural environment and sustainably show it to the people visiting Kuusamo throughout the year. In addition, my particular skillset takes me regularly to Latin America, where I show Finnish nature travellers the hundreds of different, colourful birds living in the rainforest, as well as some remarkable mammals and reptiles, ranging from the toucans, sloths, and hummingbirds in Panama, to the historical sea iguanas and tortoises in the Galápagos Islands where Charles Darwin studied them in the 19th century.

To roam the great outdoors and observe and photograph the animals out there is a privilege. It is vital for all of us together to look after the multiplicity of nature, and make sure that our descendants can enjoy the same privilege.

Olen Mikko Oivukka, Kaarinasta Kuusamoon muuttanut luonto-opas ja luontokuvausyrittäjä.

Luontokuvaus on minulle retkillä koettujen hetkien ja kokemusten tallentamista kuviksi, jotta voin elää niitä uudelleen kuvien muodossa ja kertoa tarinoita myös muille luonnosta kiinnostuneille.

Vuonna 2017 muutin Kuusamoon ja aloitin työt lintu- ja luontokuvausoppaana. Lukuvuoden opinnot Kuusamo-opiston valokuvauslinjalla syvensivät valokuvaustaitojani myös lintukuvaamisen ulkopuolelle, ja nykyään kuvaan myös maisemia, kasveja ja videoita.

Retkillä haluan painottaa luontokokemuksen tärkeyttä, ja kuvaaminen vain täydentää hetkeä, jota olemme päässeet kokemaan. Yksikään kuva ei ole tärkeämpi kuin luonnossa tehty lintuhavainto tai koettu auringonnousu. Kaiken kuvaamisen pitää tapahtua luonnon ehdoilla ja eläinten hyvinvointi huomioiden. Siksi olenkin mukana Suomen Luonnonvalokuvaajien eettisessä toimikunnassa.

Aloitin Kuusamo Nature Photography -brändin yrittäjänä syksyllä 2024. Tarjoamme kuvauskojupalveluita mm. maakotkan, teeren, metson ja kurjen kuvaamiseen. Lisäksi teemme retkiä Kuusamon luontoon kuvaamaan ja tarkkailemaan lintuja sekä ainutlaatuisia maisemia. Uutuutena olemme alkaneet tekemään matkoja Norjaan kuvaamaan myskihärkiä ja lintuja Pohjois-Norjan upeille kuvauspaikoille.

Kuusamon lisäksi teen matkoja maailmalle ja vien suomalaisia luonnosta kiinnostuneita mm. Ecuadoriin, Costa Ricaan, Espanjaan, Unkariin ja moniin muihin maihin.

I am Mikko Oivukka, a nature guide and nature photography entrepreneur who moved from Kaarina to Kuusamo.

For me, nature photography is about capturing moments and experiences from excursions, so I can relive them through images and share stories with others who are interested in nature. In 2017 I moved to Kuusamo and began working as a bird and nature photography guide. A year of studies in photography at Kuusamo College deepened my skills beyond bird photography, and today I also photograph landscapes, plants, and even create videos.

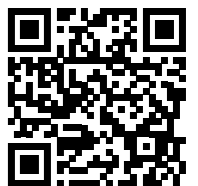
On my trips I like to emphasize the importance of the overall nature experience, with photography serving only to complement the special moments we encounter. No photograph is more important than a bird observation in the wild or a sunrise experienced outdoors. All photography must take place on nature's terms, with respect for the wellbeing of animals. For this reason, I am also a member of the Ethics Committee of the Finnish Nature Photographers' Association.

In autumn 2024 I began working under the Kuusamo Nature Photography brand as an entrepreneur. We offer photography hide services for species such as the golden eagle, black grouse, capercaillie, and crane. In addition to the hides, we organize excursions into Kuusamo's wilderness to photograph and observe birds as well as its unique landscapes. As a new addition, we have also started arranging trips to Norway to photograph musk oxen and birds in the breathtaking locations of Northern Norway.

<https://kuusamonaturephotography.fi/en/home/>

Kuusamo Nature Photography Oy Ltd
+358 40 708 9722
info@kuusamonaturephotography.fi

facebook: mikko.oivukka
facebook: kuusamonaturephotography
instagram: kuusamonaturephotography
instagram: mikko.oivukka

Jukka Lämsä

Voit lähteä Afrikasta, mutta Afrikka ei lähde Sinusta!

Olen turkulainen freelance valo- ja videokuvaaja. Luontokuvaus painottuu pääasiassa suurten maapetojen kuvaamiseen Suomessa ja ulkomailla. Suomessa karhu, ahma ja susi ovat pääkohteet. Jääkarhu ja Afrikan isot kissat kuuluvat kuvattaviin Suomen ulkopuolella. Niinpä kuvausmatkani usein suuntautuukin joko Huippuvuorille tai Afrikkaan.

Olen valokuvannut 1970-luvulta lähtien, mutta viime aikoina olen alkanut kuvata enemmän videoita. Tekniikan nopea kehitys on tehnyt mahdolliseksi näyttävien HDR videoiden tekemisen. Niinpä kaikki tulevat videoni ovat HDR-formaatissa. Uusimpana asiana on kehitetty myös HDR-valokuva, joka tulee muuttamaan nyt käytössämme olevan tavan esittää valokuvia.

Afrikassa on mahdollista päästä kuvaamaan vaarantuneiksi lajeiksi lukeutuvia suuria kissapetoja. Valtavirrasta poikkeavien kuvien saaminen vaatii hyvää lajintuntemusta ja kuvauskokemusta. Myös asiantunteva paikallisopas voi osoittautua kullan arvoiseksi.

You Can Leave Africa, but Africa Will Never Leave You!

I'm a freelance video and still photographer from Turku, Finland. I am mainly interested in photographing the big mammals in Finland and abroad. In my native Finland it is the bear, the wolverine, and the wolf. Out in the big world, it is the polar bear and the big cats in Africa. Naturally therefore, most of my trips are to Svalbard or Africa.

I've been photographing since the 1970s, but lately I have concentrated mainly on videos. Technical advances have made truly stunning HDR videos possible. All my videos will be in HDR format, which is also available in still photography, and will change the way we present our photographs.

In Africa one can photograph the big cats, now listed as Vulnerable. To take a picture that stands out requires solid knowledge of the species as well as experience in photography. A local guide is also worth their weight in gold.

Afrikka on luontokuvaajan paratiisi. Meiltä katsottuna Afrikka on kaukana ja kuvausmatka tulee väistämättä arvokkaaksi, joten on tärkeä valmistautua erityisen huolella matkaa varten. Täytyy suunnitella, mitä haluaa kuvata ja missä se parhaiten onnistuu. Mihin aikaan vuodesta on otollisin hetki? Mitä kalustoa voi ja mitä kannattaa ottaa matkaan? Hyvä valmistautuminen ja määrätietoisuus moninkertaistavat onnistumisen mahdollisuudet.

Kuvaan mieluiten yksin. Näin voin valita vapaammin milloin, missä ja mitä kuvaan. Tämä korostuu erityisesti videoita kuvatessa. Kaikki häiriötekijät on koetettava minimoida. Samalla keskittyminen kulloiseenkin kuvauskohteeseen onnistuu paremmin, ja opin kuvattavan eläimen käytöksestä lisää. Jatkuva oppiminen on tässäkin arvokasta.

Luonnossa asiat tapahtuvat omalla ajallaan, jos tapahtuvat. Jos haluaa kuvata isoja kissoja saalistamassa, tarvitaan runsaasti aikaa ja kärsivällisyyttä. Samalla on oltava koko ajan valppaana, sillä varsinainen saalistus tapahtuu salamannopeasti. Helposti käy niin, että tilanteesta ei synny yhtään kuvaa. Lopputuloksena on vain hölmistynyt ilme kuvaajan kasvoilla. Kuvattaessa saalistusta Afrikassa autonkuljettajan tieto ja taito nousevat arvoonsa. Kuljettajalla on monesti paras käsitys tilanteesta ja ennakkoarvio tapahtumien kulusta. Siksi hyvä kommunikaatio kuljettajan ja kuvaajan välillä on välttämätöntä.

Africa is a paradise for a nature and wildlife photographer. From Finland, Africa is far away, and a trip will undoubtedly be quite expensive, making it all the more imperative to prepare well: To plan what to photograph, and where it is best done. What time of the year is the most favourable. What equipment is needed and what can be taken along. Careful planning and goal-oriented determination help multiply the chances for success.

I prefer to shoot alone. This lets me decide freely when, where, and what to shoot, which is especially important in shooting video. It's important to minimise all the distractions, and it also allows me to give my subject my full attention as well as learn more about the animal I am shooting. Continuous learning is always an asset.

In nature things happen of their own accord. If they happen, plenty of time and patience is required when photographing big cats. At the same time, the photographer must be fully alert because the actual moment of preying happens lightning fast. It is so easy to miss, and often the only result is the photographer's perplexed face. When photographing preying in Africa, the skills and expertise of the driver are of great value. The driver often has the best understanding of the situation and a sense of how events may unfold. That is why good communication between the driver and the photographer is essential.

Valokuvasta voi olla vaikea ymmärtää kuvassa olevan kohteen mittasuhteita, jolloin on hyvä saada kuvaan mittatikuksi esimerkiksi ihminen. Näin vaikkapa hiekkadyynin mittasuhteet tulevat paremmin esille.

Valo on valokuvaajan tärkein työkalu. Valo ja varjot tekevät kuvan. Yleisesti voi sanoa, että aamun ja illan valot ovat parhaat. Silloin myös varjot antavat syvyyttä ja salaperäisyyttä kuviin.

Leijona on Afrikan eläinten kuningas. Näiden sosiaalisten eläinten laumat voivat olla hyvinkin yhtenäisiä ja laumassa voi olla yli 20 yksilöä. Kuvaaminen vaatii kärsivällisyyttä mutta on myös palkitsevaa. Leijonat voivat nukkua 20 tuntia vuorokaudessa; nukkuvista kissoista on vaikea saada mielenkiintoisia kuvia. Onneksi pienet leijonanpennut ovat aktiivisempia. Pentujen katselu ja kuvaaminen on ehkä palkitsevinta. Tilanteita syntyy, kun leijonaperheen useimmat jäsenet haluavat leikkiä pikkuleijonien kanssa.

Leopardi lienee kaunein kissaeläin Afrikassa. Sen vahvat ja sulavat liikkeet herättävät kunnioitusta ja ihailua. Leopardi saalistaa väijymällä ja pyrkii yllättämään saaliinsa. Se on hyvä kiipeilemään ja pystyy viemään isonkin antiloopin ylös puuhun, turvaan muilta pedoilta. Leopardit eivät ole reviirieläimiä eivätkä elä laumoissa. Leopardi ei mielellään oleile päiväsaikaan avoimella paikalla, vaan piileksii jokien rantakasvillisuuden suojissa. Siellä se väijyy juomaan tulevia eläimiä ja koettaa päästä yllättämään. Leopardin kuvaaminen vaatii suurta kärsivällisyyttä ja paikallistuntemusta. Kissapetoa voi joutua odottelemaan tunteja tai jopa useita päiviä. Monesti maasto on hankalasti kuljettavaa, ja näköesteitä on joka puolella.

A photo can fail to clearly convey the proportions. A human form, for example, helps the viewer to put things into perspective and understand the size of a sand dune, for instance.

Light is the photographer's number one tool. Light and contrast make the photo. Generally, it is the light first thing in the morning and last in the evening that create the best lighting conditions. Also, at dawn and dusk shadows give depth to the picture and lend it an air of something unattainable.

The lion is the king of all animals in Africa. The lion prides can be tight-knit and as big as 20 members. Photographing them takes a lot of patience but is also rewarding. Lions can sleep 20 hours a day; sleeping cats lose their power to inspire soon enough. Luckily the cubs are more active. Observing and photographing them is probably most gratifying. Plenty of opportunities for photography arise when the grown-ups in the lion family want to play with the little ones.

The leopard is perhaps the most beautiful of all the cats in Africa. Its strong and graceful movements demand respect and admiration. Leopards hunt by stealth and aim to surprise their prey. They are master climbers and can haul even a large antelope up a tree, where it is safe from competing predators. Leopards are not territorial, nor do they live in groups. They dislike open spaces in daylight, preferring to hide in the vegetation by the water, where they stalk the other animals coming to drink, trying to take them by surprise. Photographing leopards requires heaps of patience and solid local knowledge. It may take hours, even days before the big cat makes an appearance. The terrain is often rough, and visibility is poor to every direction.

Gepardi on maailman nopein maanisäkäs. Kuten eräs maasai osuvasti totesi, se on tappokone. Gepardi saalistaa mielellään avomaastossa, jolloin se voi hyödyntää nopeuttaan. Yksin saalistava gepardi ei kykene kaatamaan kovin suuria saaliita, mutta useampi yksilö yhdessä voi kaataa aikuisen seepran tai gnuuantiloopin. Gepardin suuri ongelma on sen pieni koko. Kun se saa kaadettua saaliin, ruokailu vaikuttaa hotkimiselta. Täytyy syödä nopeasti, sillä veren haju houkuttelee nopeasti paikalle hyeenat ja mahdollisesti myös leijonat tai leopardin. Gepardi ei pysty puolustamaan saalistaan isompia petoja vastaan. Sillä on liikaa menetettävää, jos se alkaa tapella muiden petojen kanssa. Loukkaantuminen tietää melko varmasti sen loppua. Gepardi on suhteellisen helposti kuvattavissa, sillä se liikkuu avoimessa maastossa ja valoisaan aikaan. Saalituksen kuvaaminen puolestaan vaatii paljon kärsivällisyyttä ja osaamista. Ennakointi on tärkeää, saalistus kun tapahtuu takaa-ajamalla ja monesti kaukana lähtöpisteestä.

Leijonat, leopardit ja gepardit luetaan vaarantuneisiin lajeihin.

Cheetahs are the fastest land mammals. As succinctly put by a Maasai, they are killing machines. A cheetah prefers to hunt in open terrain, where it can rely on its power of speed. A lone cheetah cannot take very big prey animals, but when more than one hunt together, they can go for an adult zebra or wildebeest. Its small size is a bit of a problem for the cheetah in other ways, too. After a kill, it seems to be wolfing down its prey. It has to be fast because the smell of blood will quickly draw in hyenas and possibly lions or a leopard. It cannot defend its prey against the bigger predators; it has too much to lose. Injury almost always means a certain death. Cheetahs are relatively easy to photograph because they move in the open in the daylight. But shooting the preying takes patience and knowledge. Anticipation is necessary, when hunting is a chase and often, takes place far away from the starting point.

Threatened with extinction, lions, leopards, and cheetahs are categorized as Vulnerable species.

Olen valo- ja videokuvauksesta innostunut utelias mieshenkilö Turun saaristosta. Teknisen taustani johdosta olen erityisen innoissani alan viimeaikaisesta teknisestä kehityksestä. Opiskelen jatkuvasti kameroiden, tietokoneiden ja ohjelmistojen alati kehittyviä ominaisuuksia ja koetan soveltaa oppimaani käytännössä. En ole erityisen pitkäjänteinen enkä jaksa keskittyä yhteen asiaan kovin kauan.

Luontokuvauksen lisäksi urheilun ja lastenlasten kuvaaminen ovat suosikkejani. Ne ovat erilaisia ja innostavia kohteita. Ne tasapainottavat sopivasti arkeani ja tekevät siitä mielekkään. Kuvausmatkojen järjestäminen ja retkioppaana toimiminen mahdollistavat useammin pääsyn kiinnostaviin kohteisiin kuvaamaan. Kuvaesitysten ja koulutusten pitäminen syventää osaamistani ja antaa myös palautetta. Verkostoituminen on minulle tärkeää, ja varsinkin kansainväliset suhteet ovat monesti arvokkaita.

Motto: "Ole huomenna parempi kuin tänään".

Kuviani löytyy kuvasivuiltani ja Instagramista, videoita Youtube-kanavaltani. Käykää katsomassa ja kommentoimassa.

I am a curious man from the Turku Archipelago with a passion for photography and videography. Due to my technical background, I'm particularly excited about the recent technological advancements in the field. I constantly study the ever-evolving features of cameras, computers, and software, and try to apply what I've learned in practice. I'm not especially patient and don't tend to focus on one thing for too long.

In addition to nature photography, my favourite subjects are sports and my grandchildren. They are different and inspiring subjects, adding a nice balance to my everyday life and making it meaningful. Organizing photography trips and working as a tour guide allows me to visit interesting locations more often. Giving photo presentations and conducting training sessions deepens my expertise and provides valuable feedback. Networking is important to me, especially international connections, which are often very valuable.

Motto: "Be better tomorrow than you are today."

You can find my photos on my photography site and Instagram, and my videos on my YouTube channel. Feel free to check them out and leave a comment."

<http://www.gi-photo.fi>

Jukka Lämsä

<https://www.youtube.com/@JukkaLamsa/videos>

facebook:@JukkaLamsa/videos

instagram: @jukka.lamsa.4k

Arno Rautavaara

Kuvaajana ja luontokirjojen toimittajana

Liityin Suomen ammattiluontokuvaajiin toistakymmentä vuotta sitten. Perustelin jäsenyyslakemustani sillä, että kuviani ja tekstejäni julkaistaan lehdissä ja kirjoissa ja pidän kuvaesityksiä, mutta erityisesti sillä, että olen yli 30 vuotta työskennellyt kustannusallalla kuvitettujen tietokirjojen ja kuvateosten toimittajana.

O opiskellessani Helsingin yliopistossa tähtäimessäni oli biologian ja maantiedon opettajan ammatti. Sattumalta ajauduin kuitenkin kustannusallalle. Aloitin Valittujen Palojen kirjatoimituksessa osapäiväisenä toimittajana *Luonnonkaunis Suomi*, josta tuli ensimmäinen WWF:n Suomen rahaston valitsema Vuoden luontokirja. Kirjayhtymässä aloitin kuvatoimittajana viisiosaisessa suurteoksessa *Suomen luonto 1-5* mutta ryhdyin samalla myös toimittamaan tekstejä. Kirjojen luontokuvatarve kasvoi ja monipuolistui hetkessä huimasti, kun perinteisten eläin- ja kasvikuvien lisäksi syntyi tarvetta myös erilaisia luontotyyppisiä ja biotooppeja sekä luonnon yksityiskohtia esittäville kuville. Onneksi vuonna 1977 perustettu Suomen luonnonvalokuvaajat ry. syntyi osapuilleen samoihin aikoihin. Sen kautta tutustuin uusiin luontokuvaajiin, mikä helpotti kuvien hankintaa.

A Photographer and an Author of Nature and Wildlife Books

I joined the Professional Nature Photographers of Finland well over ten years ago. In my application, I wrote that my pictures and texts were being published in magazines and books and I was giving picture presentations, but the one fact that spoke, perhaps loudest, for my membership, was my long career spanning over three decades in the publishing business, as editor of illustrated non-fiction books as well as coffee table books.

When studying in Helsinki University, my goal was to become a teacher of biology and geography. But I ended up in the publishing business, quite by accident. I started as a part-time editor with the Reader's Digest, working on a title *Luonnonkaunis Suomi (Naturally Beautiful Finland)*, which would become the first book ever to be awarded by the WWF as the Nature Book of the Year in Finland. Moving on to Kirjayhtymä publishing company I began as a photo editor for a large, five-volume publication called *Suomen luonto* (Finland's Nature) 1-5, but was immediately also given copyediting jobs. At the same time, the need for photographs beyond the traditional animal and plant pictures grew exponentially, both in number and in the range of themes, as there was a new demand for photos of the various nature biomes, biotopes, and details from the natural world. Luckily the Finnish Nature Photographers' association was set up around the same time (1977). It provided me with a gateway to the nature photography community and helped me immensely in my search for images.

Olen päässyt työskentelemään lukuisten maamme eturivin luonnontuntijoiden ja parhaiden luontokuvaajien kanssa, eli nykykielellä sanottuna verkostoiduin. Juuri tätä mahdollisuutta saada tehdä töitä osaavien ja eri asioista tietävien ihmisten kanssa pidän työurani suurimpana antina. Ilman tätä yhteistyökumppaneiden verkkoa elämäni olisi ollut paljon köyhempää.

Näen kustannustoimittajan roolissa jotain samaa kuin luontomatkailuyrittäjän työssä. Hän on taustavaikuttaja, joka omalla työpanoksellaan auttaa kuvaajaa tai kirjoittajaa saamaan kirjan valmiiksi. Vastaavasti matkailuyrittäjä järjestää kuvaajalle mahdollisuuden päästä hienojen kohteiden äärelle. Toimittaja ei saa nostaa itseään esille, mutta jos kirjalla ei ole toimittajaa, sen valitettavasti useimmiten huomaa lopputuloksesta, kuten huoltamattomasta kielestä tai siitä, että kuvia ei ole maltettu karsia, kun ne ovat kuvaajalle liian rakkaita.

Voisin luetella suuren joukon hienoja kirjoja, joiden toimittamisessa olen saanut olla mukana ja joiden tekijöitä haluan kiittää, mutta tähän ei mahdu kuin muutama esimerkki kertomaan, mihin laadukkaita luontokuvia on tarvittu:

Olli Marttila, Hannu Aarnio, Tari Haahtela, Pekka Ojalainen: *Suomen päiväperhoset*, Kirjayhtymä 1991 (Tieto-Finlandia 1991)

Pertti Saurola, toim.: *Suomen pöllöt*, Kirjayhtymä 1996 (valloittava kirja yön linnuista)

Arto Juvonen, Tomi Muukkonen, Jari Peltomäki, Markus Varesvuo: *Linnut vauhdissa*, Tammi 2009 (tyylikäs kuvateos)

I have been blessed with opportunities to work with the very best of Finland's nature experts as well as nature and wildlife photographers. I formed networks before networking became a thing. It is precisely this chance to work with people widely and deeply knowledgeable in many fields that I see as the greatest achievement in my working life. Without this network of peers and partners my life would have been much poorer.

I see similarities in the work of a nature tour operator and an editor. An editor works in the background in an advisory role, helping the photographer or the writer to complete their book. Similarly, a tour operator arranges opportunities for a photographer, helping them get the pictures they need and want. An editor shouldn't leave their background position, but if a book hasn't been assigned an editor, it regrettably often shows in the final product. Copyediting and proofreading the text are markers of quality, as is aiding the photographer to kill their darlings.

The list of books that I have had the honour to edit, and authors I would wish to express my thanks to, is far too long to include here, but I will mention a few:

Olli Marttila, Hannu Aarnio, Tari Haahtela, Pekka Ojalainen: *Suomen päiväperhoset*, Kirjayhtymä 1991 (Tieto-Finlandia 1991)

Pertti Saurola, toim.: *Suomen pöllöt*, Kirjayhtymä 1996 (a fascinating book about night birds)

Arto Juvonen, Tomi Muukkonen, Jari Peltomäki, Markus Varesvuo: *Linnut vauhdissa*, Tammi 2009 (an elegant coffee table book)

Sami Karjalainen: *Suomen sudenkorennot*, Tammi

Sami Karjalainen: *Suomen sudenkorennot*, Tammi 2002 sekä *Suomen heinäsiirakat ja hepokatit*, Tammi 2009 (uraauurtavia tietokirjoja)

Hannu Vallas, Veikko Neuvonen: *Suomi ilmasta*, Tammi 2007 (kotimaamme lintuperspektiivistä, myyntimenestys)

Vakituinen työni toimittajana päättyi jäädesäni eläkkeelle syksyllä 2013. Sen jälkeen olen jatkanut kirjoittamista ja kuvien julkaisemista muun muassa *Luontokuva-lehden* kolumnistina ja eri kirjaprojekteissa. Kun Suomen Ammattiluontokuvaajat SAL ry päätti julkaista 100-vuotiaan itsenäisen Suomen kunniaksi kirjasarjan *Suomalainen maisema*, minut kutsuttiin sarjan Saaristo-osan kirjoittajaksi ja toimittajaksi. Tämän toimeksiannon koin mieluisaksi ja arvokkaaksi luottamustehtäväksi. Se poiki toisenkin kiinnostavan kirjoitustyön, kun hyvät ystäväni, tunnetut luontokuvaajat Nils "Boijen" Sundberg ja Benjam "Benga" Pöntinen pyysivät minua ajatustensa tulkiksi ja kertojaksi saaristoaiheeseen kirjaansa *Merilinnun siivin*.

Oma luontokuvaukseni on painottunut Suomenlahden saaristoon, sen maisemiin, lintuihin ja kasveihin. Rannikon asukkaana ja saaristossa paljon aikaa viettäen olen mieltynyt avariin näkymiin. Niinpä kuvaan eläimiä ja kasvejakin mieluusti niin, että kuvassa näkyy myös niiden elinympäristöä tai ainakin viitteitä siitä. Tiukasti rajatut lajipotretit eivät jaksa kiinnostaa samalla tavalla kuin valokuvausharrastukseni alkuaikoina, jolloin ne olivat ensisijainen tavoite. Osana kuvaesityksiä ja kirjojen kuvitusta niillä kuitenkin on sijansa.

2002 and *Suomen heinäsiirakat ja hepokatit*, Tammi 2009 (pioneers in non-fiction literature)

Hannu Vallas, Veikko Neuvonen: *Suomi ilmasta*, Tammi 2007 (Finland from a Bird's-Eye View, a sales succes)

I retired from my position as editor at Tammi Publishing Company in 2013. I have since continued writing and publishing pictures for instance as a columnist in the *Luontokuva Magazine* and in various book projects. When the Professional Nature Photographers of Finland decided to make a book series called *Suomalainen maisema* (The Finnish Landscape) in honour of Finland's centenary in 2017, I was asked to write and edit the Archipelago Volume. I regarded this as a welcome and prestigious task, and a position of trust. It spawned another job, when my good friends, renowned nature and wildlife photographers Nils "Boijen" Sundberg and Benjam "Benga" Pöntinen asked me to narrate their archipelago themed book, *Merilinnun siivin*.

My own nature and wildlife photography has an emphasis on the archipelago in the Gulf of Finland, its landscapes, birds, and flora. As a coastal resident and someone who has spent a lot of time in the archipelago, I am fond of the open landscape. It is perhaps only natural therefore that I like to shoot landscape style photographs with animals, and plants, in their environments, or showing at least some references to their habitats. Tightly composed portrait images don't interest me anymore, not in the same way they did in my early days as a hobby photographer, when a tight portrait was my primary objective. They do, however, still serve a purpose as parts of a picture presentation or the illustration of a book.

Kotimaan lisäksi olen matkustellut eri puolille maailmaa ja saanut tutustua moniin upeisiin paikkoihin ja ikonisiin eläimiin, kuten jääkarhuun, afrikannorsuun, valaisiin, albatrosseihin, pingviineihin tai andienkondoreihin. Olen myös johtanut luontokuvausmatkoja Huippuvuorille, Islantiin, Tansaniaan ja Etelämantereelle ja näin päässyt jakamaan kokemuksia muiden samanhenkisten kanssa.

Luontokuvaus on muuttunut ja monipuolistunut valtavasti varsinkin nyt digiaikana, kun kamerat mahdollistavat lähes kaiken. Kukin kuvatkoon tyylillään ja itseään kiinnostavia kohteita, kunhan muistaa noudattaa luontokuvaajien sopimia yhteisiä eettisiä periaatteita ja kuvata aiheuttamatta kohteilleen vahinkoa. Mielestäni ammattiluontokuvaajilla on näissä eettisissä kysymyksissä erityisen iso vastuu.

Meitä on pyydetty miettimään, miten luontokuvalla voisi vaikuttaa ja edistää luonnonsuojelua. Valitettavasti maailman todelliset ongelmat – väestöräjähdyks, ilmastonmuutos ja luontokato – ovat niin suunnattomia, ettei niitä luontokuvilla ratkaista. Sosiaalisessa mediassa silmien ohi vilahtaa kyllä valtaisan määrän kuvia, mutta mitä niistä jää kätehen? Kirjat sentään pysyvät, ja juuri siksi niin monet luontokuvaajat haluavat julkaista omia kirjoja. Isommat kokonaisuudet, kuten Jaakko Ruolan mittava *Ainutlaatuinen Saaristomeri* -projekti näyttelyineen, kirjoineen ja kuvaesityksineen voivat jo tuottaa tuloksia, ainakin paikallisesti.

Nimi Ammattiluontokuvaajat velvoittaa: meiltä odotetaan ammattitason tuloksia. Tämä ei koske ainoastaan kuvia vaan myös kuviin liittyviä tekstejä ja julkaisemiamme tuotteita kaikilta osin.

I have travelled in Finland and abroad, visiting many great places and seeing iconic animals, such as the polar bear, African elephant, whales, albatrosses, penguins, and Andean condor. Leading groups in Svalbard, Iceland, Tanzania, and the Antarctic has given me the pleasure of sharing these experiences with like-minded people.

Nature and wildlife photography have gone through major changes and become much more comprehensive, especially in this digital era as cameras seem capable of nearly anything. Everyone is free to photograph in their own style and choose subjects that interest them, as long as everyone adheres to the ethical principles nature and wildlife photographers have jointly designed and agreed to, and everyone photographs without causing any damage to their subject. In my opinion, professional nature and wildlife photographers carry a particularly heavy responsibility for setting the benchmark for ethical photography.

We as professional nature and wildlife photographers have been asked to deliberate how nature and wildlife pictures could be used to support and further nature conservation. Unfortunately, the real problems in the world – population explosion, climate crisis, loss of biodiversity – are too big to be solved with nature pictures. We are flooded by nature and wildlife pictures in the social media, but do they make any tangible difference? Books at least have a more lasting impact, and this is why many photographers want to make their own books. Bigger efforts, such as Jaakko Ruola's large-scale project, *Ainutlaatuinen Saaristomeri* (The Unique Archipelago Sea) with its exhibitions, books, and picture presentations are perhaps better equipped to vie for wider publicity, at least locally.

The name Professional Nature Photographers obliges: we are expected to produce professional level quality. This covers more than just our pictures; it applies to the texts we write to accompany the pictures as well as all our published works.

Aloitin luontokuvauksen rippilahjaksi saamallaani peilikameralla kesällä 1963. Aluksi kuvasin lähinnä potetteja linnuista, joita olin harrastanut ja parisen vuotta, mutta varsin pian kohteiksi valikoituivat myös kasvit ja maisemat.

Olen rannikon ja saariston kasvatti, asunut koko ikäni Helsingissä ja viettänyt kesät Kotkan Mussalossa ja pitkiä aikoja muuallakin saaristossa, eritoten Loviisan (aiemmin Pernajan) Aspskärin linnustonsuojelualueella ruokkien, etelänkiislojen ja muiden merilintujen seurassa.

Ruokit ovat pystyasennossa seisovia, pingviinejä muistuttavia lintuja, joskaan eivät mitään sukua niille. Ruokeista syntyi kuitenkin haluni tutustua myös pingviineihin, ja niinpä olen päässyt katselemaan ja kuvaamaan niitä parilla Etelämantereelle suuntautuneella matkalla. Muutoinkin olen kovasti ihastunut napaseutujen karun suurenmoisiin maisemiin ja luontoon; myös Arktiset alueet jääkarhuineen ja mursuineen ovat tulleet minulle tutuiksi seitsemällä Huippuvuorten-matkalla.

Olen Suomen luonnonvalokuvaajat ry:n perustajajäsen ja myös ammattiluontokuvaajien jäsen, mutta kokopäiväistä kuvauksen ammattilaista minusta ei ole tullut, koska yli 50 vuoden ajan mieskuoroharrastus on täyttänyt suuren osan vapaa-ajastani. Sen verran olen kuitenkin luontokuvia julkaissut ja kuvitettuja luontokirjoja toimittanut, että minulle vuonna 1984 myönnettiin Valokuva-taiteen valtionpalkinto.

Ibegan nature photography in the summer of 1963 with an SLR camera I received as a confirmation gift. At first, I photographed mainly portraits of birds, which I had already been interested in for a couple of years, but before long my subjects expanded to include plants and landscapes as well.

I grew up along the coast and in the archipelago, have lived my entire life in Helsinki, and spent my summers in Mussalo, Kotka, as well as long periods elsewhere in the archipelago – especially on the Aspskär bird protection area in Loviisa (formerly Pernaja), in the company of razorbills, common murre, and other seabirds.

The common murre is an upright-standing bird that resembles a penguin, though they are not related. My fascination with common murre sparked a desire to see penguins as well, and so I have had the opportunity to observe and photograph them on a couple of journeys to Antarctica. I have also developed a deep affection for the stark grandeur of the polar landscapes and wildlife; the Arctic, with its polar bears and walrus, has also become familiar to me through seven trips to Svalbard.

I am a founding member of the Finnish Nature Photographers' Association, as well as a member of the Professional Nature Photographers of Finland. I never became a full-time professional photographer, however, because for more than 50 years my passion for singing in a male choir has taken up much of my free time. Still, I have published enough nature photographs and edited illustrated nature books to be awarded the State Prize for Photographic Art in 1984.

Arno Rautavaara
Ulvilantie 23 C 27, 00350 Helsinki,
+358 400 874176.

arno.rautavaara@gmail.com.

Krista Ylinen

Etuoikeutettu

Teerien ryhmäsoidin on näyttävä tapahtuma, elämys myös kuvaajalle itselleen.

Ammattiluontokuvaaja osaa tallentaa tämän vuosittain toistuvan näytelmän häiritsemättä esiintyjä; hän toimii vastuullisesti ja asettaa luonnon hyvinvoinnin aina etusijalle tehden itsestään huomaamattoman myös keskellä kiivasta soidinkenttää.

Kevät on minulle yksi tärkeimmistä vuotuisista tapahtumista. Ennen auringonnousua vuosikymmenten ajan taisteluareenoina toimineet suot täyttyvät merkillisistä kahakoista, jotka hiljenevät päivänvalon lisääntyttyä. Maaliskuusta alkaen kaksi seuraavaa kuukautta suot kuuluvat teerikoiraille – ja monelle ammattiluontokuvaajalle.

Privileged

Black grouse display is a sight to hold, and a memorable experience for the photographer. Professional wildlife photographers know how to capture the magic of this annual event without disturbing the birds; they keep responsible behaviour and the wellbeing of the natural world always at the centre of their actions, even at a busy lek.

For me, spring is one of the most important yearly occurring nature events. Before sunrise, bogs that have for decades served as display arenas fill with peculiar early morning skirmishes that quiet down as the day grows lighter. For two months, starting in March, the bogs belong to black grouse males – and numerous wildlife photographers.

Teeren soitimen valokuvaaminen on mielestäni ammattiluentokuvaajan elämäntapaa ja työtä parhaimmillaan. Kaksi vuotta sitten kävelin itselleni uuden suon reunalla auringon nousun aikaan, kun kuulin kauempaa horisontista aktiivista teerien pulputusta ja suhinaa. Seuraavana aamuna hakeuduin lähemmäs äänilähdettä, jolloin pystyin paikantamaan soitimen tarkemman sijainnin sekä lintujen määrän. Aamu aamulta olin hivuttanut itseni kuvausetäisyydelle teeristä kuvausteltaani apuna käyttäen, ja saanut mahdollisuuden alkavaan kuvauskauteen uudella soitimella.

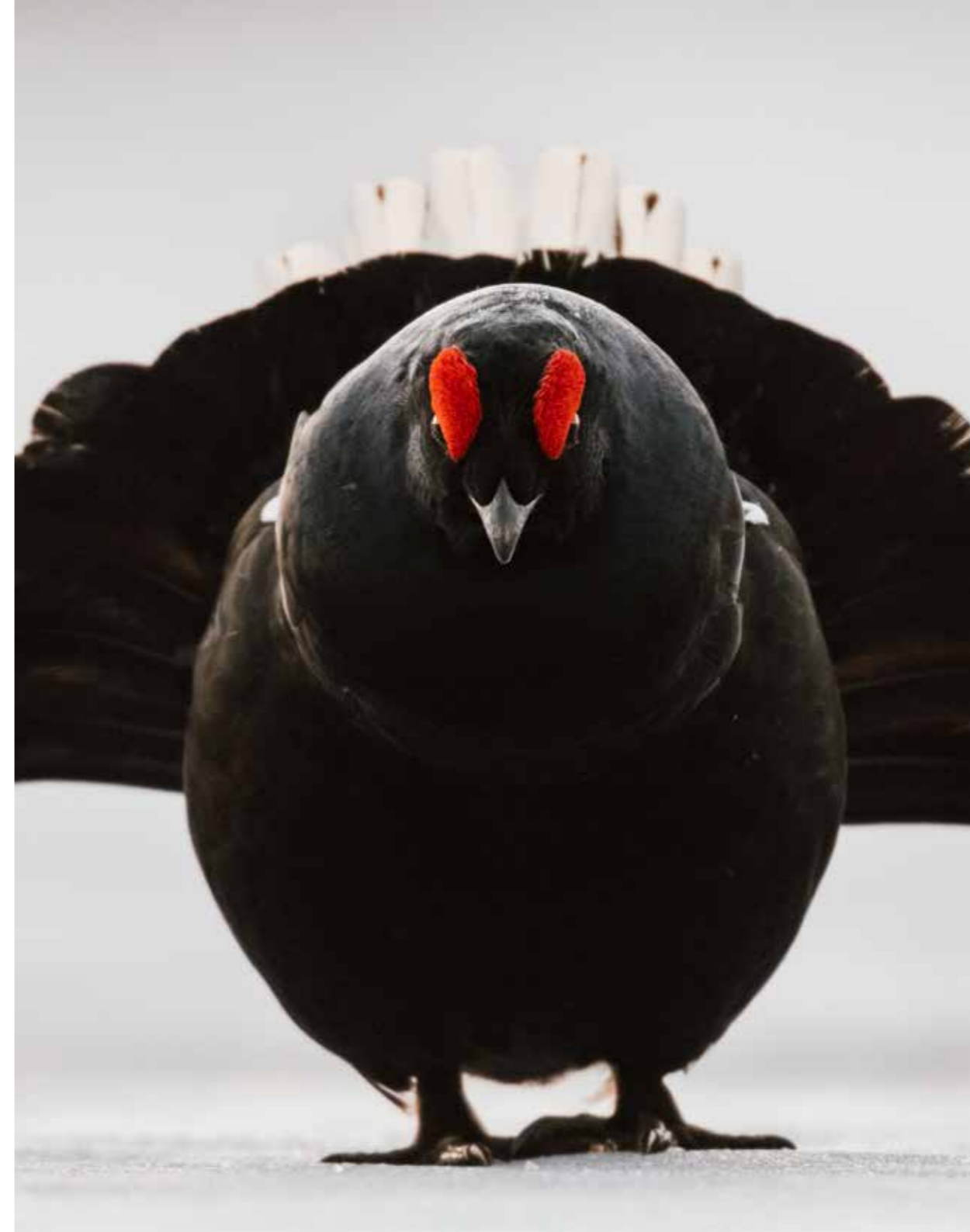
Photographing black grouse display embodies to me what is best in professional wildlife photography work and lifestyle. Two years ago, at sunrise, I was walking alongside an unfamiliar bog when I heard, somewhere towards the distant horizon, the bubbly cooing and hissing calls that black grouse make while displaying. Next morning I walked closer to where the sounds were coming from and located the site of the lek and counted the number of the birds. I inched my tent hide closer to the lek every morning, eventually coming to a good distance for photography. I had now created the setup for a new season at a new site.

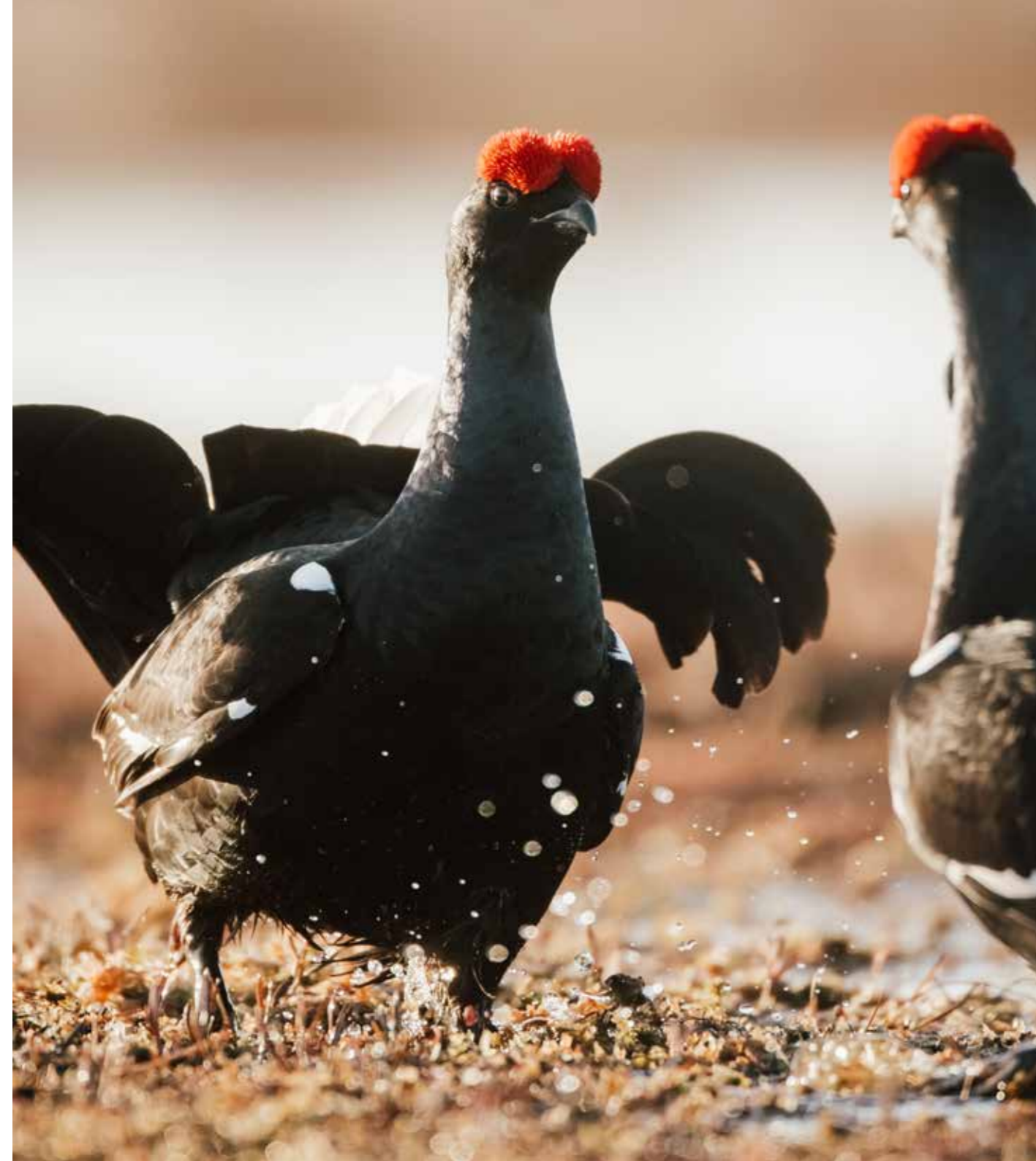
On ainutlaatuista saada valokuvata ja elää hetkessä, jossa ei ole ketään muuta paikalla. Etsin mieluiten löytämäni teerisoitimen kaltaisia tilanteita, joissa saan olla yksin todistamassa luonnon ainutkertaisia tapahtumia: samantyyppistä hetkeä ei tule kukaan muu näkemään tai kokemaan sellaisenaan. Niissä hetkissä on etuoikeus olla paikalla.

Yksinolossa on toinenkin olennainen huomio. Näen ja tiedän, ettei kuvaustelteni olemassaolo häiritse lintujen tärkeää seremoniaa; toisin saattaisi olla, jos soitimelle saapuisi useampi kuvaaja. Ammattiluontokuvaajan työhön liittyy aina suuri vastuu, sillä toimistona on kaikille maastossa tekemillemme päätöksille herkkä luonto. Mikäli tulevina keväinä joku muukin löytäisi saman soitimen, luopuisin paikastani jos huomaisin teerien reagoivan: kuvat ja elämykset – edes ne ainutlaatuiset – eivät saa mennä luonnonvaraisten eläinten hyvinvoinnin edelle.

It is exceptional to photograph, not to mention just experience the moment, alone, with no other people around. I aim for events and situations like the grouse lek, where I alone can witness what nature lays out in front of me; no one else will see or experience the exact same. These moments feel like the ultimate privilege.

Solitude has another advantage. Whilst I know, and can see with my own eyes, that my tent hide is not disturbing the birds during their important ceremonies, it might be a different story if there were more photographers coming to the lek. Considering that the outdoors is our workplace and every decision we make has an impact on it, professional nature and wildlife photographers are bound by a great responsibility. Should other photographers discover the same bog, I would abandon my place if I witnessed the grouse reacting adversely: pictures and experiences, even the unique ones, cannot have precedence over the wellbeing of the animals.

Viikkojen edetessä hankikanto katoaa, suot vetistyvät ja kevät tuntuu etenevän jokaisena uutena päivänä teerisuolle kulkiessani. Mitä pidemmälle soidin etenee ja auringonnousut aikaistuvat, sitä raskaammaksi yölliset heräämiset käyvät. Soitimen päätyttyä olo on raukea ja valmis luopumaan – odottamaan seuraavan vuoden kevättä ja uutta kautta. Uupumuksesta huolimatta on haikea luopua tutuksi tulleista linnuista: näenkö samoja yksilöitä ensi vuonna?

Saan ammattiluontokuvaajana joka vuosi mahdollisuuden kokea uutta, nähdä erityisiä hetkiä, joita muut eivät ole todistamassa. Haluan ikuistaa ne kuviksi ja videoiksi, jotta jokaisella meistä olisi mahdollisuus elää todeksi Suomen luonnon ainutlaatuisuutta, myös sen ennennäkemättömissä hetkissä.

As the weeks go by, the snow becomes mushier, the bogs soggy, and the spring seems to take a new leap forward every day that I visit the black grouse bog. The longer the display drags on and the earlier the sun rises, the harder it becomes to get up in the night. There is a drowsy air of release when the display season finally ends – letting go of this season and starting to dream of the following spring and the next season. Despite the exhaustion, it's a bittersweet parting with the birds that have become so familiar. Will I see the same individuals next year?

As a professional nature and wildlife photographer I am blessed every year with opportunities to experience something new, to see extraordinary moments, that others are not there to witness. I want to capture them in pictures and videos to give everybody a chance to discover the distinctive character of Finnish nature, also in its previously unseen moments.

Olen Krista Ylinen, Etelä-Suomessa asuva mutta sielunsa pohjoiseen unohtanut päätoiminen valokuvaajayrittäjä. Valokuvieni kautta haluan viedä ihmiset Suomen luontoon, maisemiin ja hetkiin, joiden mittaamattoman arvon toivoisin jokaisen suomalaisen ja ulkomaalaisen näkevän.

Olen alkuperäiseltä koulutukseltani sosionomi (AMK) sekä ympäristöhoitaja. Ennen päätoimiseksi valokuvaajaksi ryhtymistä tein valokuvauksen ohella vaihtelevia työtehtäviä lastensuojelussa ja työskentelin revontulioppaana sekä retkivarustemyymälän asiakaspalvelijana. Tänä päivänä tarjoan valokuvauspalveluita laajalti niin yksityisille henkilöille kuin yrityksillekin. Kirjoitan myös kolumneja lehtiin sekä luennoin pyydettyessä muun muassa luontokuvauksesta.

On vaikeaa kuvitella elämää ilman, että sitä dokumentoisi. Valokuvaan lähtökohtaisesti vallitsevalla valolla, ja siksi vuorokausirytmieni on usein kauneimpien valojen kanssa symbioosissa.

I am Krista Ylinen, a full-time photographer and entrepreneur living in Southern Finland, though my soul remains in the north. Through my photos, I want to take people into Finnish nature, landscapes, and moments whose immeasurable value I hope every Finn and foreigner would see.

I originally trained as a Bachelor of Social Services and an environmental caretaker. Before becoming a full-time photographer, I worked in various roles in child protection, as a northern lights guide and a customer service representative at an outdoor equipment store, all alongside photography. Today, I offer a wide range of photography services to both individuals and businesses. I also write columns for magazines and give lectures on request, including on nature photography.

It's hard to imagine life without documenting it. I primarily photograph using natural light, which often means my daily rhythm is in harmony with the most beautiful lighting.

<https://www.kristaylinen.com>

Krista Ylinen
krista.ylinen@gmail.com

facebook: @kristaylinenphotography
instagram: krista_ylinen

WILDLIFE PHOTOGRAPHY

Hides, Tours & Birding Adventures in Kuusamo and Beyond

Järjestämme kuvauskojupalveluita maakotkan, teeren, metson ja monen muun lajin kuvaamiseen, sekä luontokuvauskursseja ja linturetkiä Kuusamossa vuoden ympäri.

Olemme myös matkanjärjestäjä, joka vie suomalaisia luonnosta kiinnostuneita ihmisiä tutustumaan erilaisiin luontoelämyksiin ympäri maailman!

We offer photo hides for **Golden Eagle, Black Grouse, Capercaillie**, and many other species in the Kuusamo region. We also arrange photo tours and birdwatching trips throughout Finland.

KUUSAMO NATURE
PHOTOGRAPHY

kuusamonaturephotography.fi | info@kuusamonaturephotography.fi

@kuusamonaturephotography

Tuo Suomen luonto sinne, missä ihmiset ovat

[Luontovideo.fi](https://www.luontovideo.fi)

Tilatunnelma

Rauhaa ja viihtyvyyttä asiakkaillesi luontovideoilla

Tilatunnelma on virtuaalinen luontokokemus ja sisustuselementti, joka tuo metsät, järvet, suot ja niiden äänimaisemat osaksi arkea. Palvelu sopii odotus- ja aulatiloihin sekä kauppakeskuksiin, lääkärikeskuksiin tai matkakeskuksiin.

Videot ja äänet toistetaan infonäyttöillä pilvipalvelun kautta. Voit tilata Tilatunnelman olemassa olevaan näyttöön tai uuteen näyttöratkaisuun kuukausimaksulla.

[Luontovideo.fi/Tilatunnelma](https://www.luontovideo.fi/Tilatunnelma)

Tilatunnelman videot sisältävät ammattiluontokuvaaja Petri Koiviston Suomessa kuvaamaa ja äänittämää, korkealaatuista luontomateriaalia.

Tarjoan myös yritysvideoita ja valokuvia, joissa luonto on vahvasti läsnä. Monialaisen median osaajana teen tiivistä yhteistyötä yritysten kanssa ideoinnista julkaisuun.

Se pieni taulupuoti verkossa

Taskurapushop.fi

The little picture shop online

